Drăgănescu Crina Adriana

Vulpe Carmen Rodica

Eco-Perspective

— Ghid metodologic —

Idei, strategii și bune practici pentru educația ecologică și pentru un viitor sustenabil

Târgu-Jiu

2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

ISBN XXX-XXX-XXX-XX-X

Lucrare realizată în cadrul Proiectului Educativ Interjudețean:
„Mai mult verde pentru tine, pentru noi”, ediția a IV-a, CPEEI 2026, poziția 822

Coordonatori proiect și autori ghid:

- Prof. Drăgănescu Crina Adriana
- Prof. Vulpe Carmen Rodica
- Prof. Ceaușu Silvana Alisa
- Prof. univ. dr. Bălăcescu Aniela

Verificare text: prof. Manea Ioana Valentina
Grafică: prof. Tănăsescu Georgeta

PARTENERI:

1. **Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu,** Strada Tineretului, Nr. 4, 210185, Telefon/Fax: 0253218222, E-mail: rectorat@e-ucb.ro, reprezentată de Prof. univ. dr. ing. Luminița Popescu, în calitate de Rector.
2. **Palatul Copiilor Târgu-Jiu,** Strada Siretului, nr.8, 210158, Târgu-Jiu, Jud. Gorj, Tel. 0253 213 260 reprezentată de prof. Popescu Ionuț în calitate de Director
3. **Colegiul Tehnic „General Gheorghe Magheru”,** Târgu-Jiu, Jud. Gorj, Tel. 0253 214 716, email: liceumagheru@yahoo.com, Strada Locotenent Colonel Dumitru Petrescu 3, Târgu Jiu 210182, reprezentată de prof. dr. Marius Buzera în calitate de Director
4. **Institutul Verde Oltenia,** Târgu-Jiu, jud. Gorj, str. Victoriei, Nr. 106, CIF: 46071085, Tel. 0757063989, E-mail: institutulverde2022@gmail.com,, Web: https://institutulverdeoltenia.ro/ reprezentată de Prof. univ. dr. ing. Ștefan Sorinel Ghimiși în calitate de Președinte
5. **CASA CORPULUI DIDACTIC GORJ,** Str. Victoriei, Nr. 132-134, Târgu Jiu, Gorj, Tel. 0253-240888, e-mail: ccdgorj@hotmail.com, reprezentată de Ion Ișfan, în calitate de director
6. **Asociația CATALEYA/YRIS**, Râmnicu Vâlcea, Strada Antim Ivireanul, nr.28, CIF 41243449, reprezentată prin Chiriță - Costache Ramona - Victoria în calitate de Președinte
7. **Asociația TEAM for Next Generation (TNG)**, Novaci, str. SCHELEI, nr.3, județul Gorj, CIF: 38405893, reprezentată prin Elena-Irina Sîrbu, în calitate de Președinte
8. **Asociația Victoria Internațional,** Târgu-Jiu, Jud. Gorj, str. Aleea Ioan Slavici, Nr. 3, Sc.1, Ap.5, C.I.F: 37630846, tel 0722.361448, reprezentată prin prof. Vulpe Carmen Rodica în calitate de vicepreședinte.

SECȚIUNEA PROFESORI

Dezvoltarea conştiinţei şi conduitei ecologice la elevi prin activităţi extracurriculare

Prof. Albăli Ramona
Liceul Tehnologic Motru, județul Gorj

Educația ecologică reprezintă una dintre direcțiile esențiale ale educației moderne, având rolul de a forma comportamente responsabile față de natură, comunitate și resursele mediului înconjurător. În contextul actual, în care problemele legate de poluare, schimbările climatice și gestionarea deșeurilor sunt tot mai evidente, școala are datoria de a contribui la dezvoltarea unei conștiințe ecologice autentice în rândul elevilor.

Formarea conduitei ecologice nu se realizează exclusiv prin transmiterea unor informații teoretice, ci mai ales prin implicarea elevilor în activități concrete, experiențe practice și proiecte educative care îi ajută să înțeleagă importanța protejării mediului.

Activitățile extracurriculare desfășurate în parteneriat cu familia, comunitatea locală și organizațiile de voluntariat contribuie semnificativ la dezvoltarea spiritului civic, a responsabilității și a implicării active a elevilor în viața comunității.

Importanța educației ecologice în formarea elevilor

În societatea contemporană, educația ecologică devine o necesitate, având în vedere numeroasele probleme de mediu cu care se confruntă omenirea: poluarea, schimbările climatice, risipa resurselor naturale și degradarea spațiilor verzi.

Prin activități educative și exemple concrete, elevii învață să adopte comportamente responsabile și să înțeleagă faptul că protejarea mediului reprezintă o responsabilitate comună.

Educația ecologică contribuie nu doar la formarea unor cunoștințe despre natură și mediu, ci și la dezvoltarea unor valori morale și civice precum respectul, responsabilitatea, solidaritatea și implicarea activă în viața comunității.

Elevii care participă la activități ecologice devin mai conștienți de impactul propriilor acțiuni asupra mediului și sunt mai motivați să adopte un stil de viață sănătos și echilibrat.

Prin implicarea elevilor în activități practice, școala contribuie la formarea unor deprinderi și atitudini care pot influența pozitiv atât comportamentul individual, cât și pe cel al comunității din care fac parte.Participarea la acțiunile de ecologizare, reciclare sau plantare de arbori îi ajută să conștientizeze faptul că fiecare persoană poate contribui la protejarea naturii.

Educația ecologică trebuie să fie prezentă atât în cadrul activităților formale, cât și în cele nonformale și extracurriculare, deoarece experiențele trăite au un impact puternic asupra formării caracterului elevilor.

Activități extracurriculare.

În cadrul activităților desfășurate cu elevii, am urmărit dezvoltarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător prin implicarea constantă în proiecte și acțiuni ecologice.

Participarea la Programul Național „Let's Do It, Romania!".

Una dintre cele mai importante activități la care am participat aproape în fiecare an împreună cu elevii mei este Programul Național „Let's Do It, Romania!" – Ziua Curățeniei Naționale. Această activitate a reprezentat o experiență educativă valoroasă, deoarece elevii au avut posibilitatea să participe direct la acțiuni de ecologizare și colectare a deșeurilor din comunitate.

În cadrul acestor activități, elevii au colectat deșeuri din zonele verzi și din apropierea școlii, au învățat să sorteze corect deșeurile, au conștientizat efectele poluării asupra mediului, și-au dezvoltat spiritul civic și responsabilitatea social şi au colaborat eficient în echipă.

Participarea la astfel de activități a avut un impact pozitiv asupra comportamentului elevilor, aceștia devenind mai atenți la păstrarea curățeniei atât în școală, cât și în comunitate. Mulți dintre elevi au început să promoveze comportamente ecologice și în familie, demonstrând că educația ecologică produce efecte pe termen lung.

Exemple de bune practici în educația ecologică

1. Campanii de reciclare în școală

Organizarea unor campanii de colectare selectivă a hârtiei, plasticului și bateriilor uzate contribuie la formarea unor deprinderi corecte de gestionare a deșeurilor. Elevii pot realiza afișe ecologice, prezentări tematice, concursuri de reciclare sau expoziții din materiale refolosibile. Aceste activități dezvoltă creativitatea și responsabilitatea față de mediu.

2. Amenajarea unui colț verde în clasă sau în școală

Îngrijirea plantelor și amenajarea unor spații verzi îi ajută pe elevi să dezvolte respect față de natură și să înțeleagă importanța protejării biodiversității. Elevii pot participa la plantarea de flori și arbori, îngrijirea spațiilor verzi, realizarea unui mini-grădini ecologice, observarea schimbărilor din natură.

3. Activități interdisciplinare cu tematică ecologică

Educația ecologică poate fi integrată în diferite discipline precum limba română (compuneri și poezii despre natură), științe (proiecte despre poluare și reciclare), arte vizuale (postere și desene ecologice) sau geografie (protejarea resurselor naturale).

Impactul activităților ecologice asupra dezvoltării elevilor.

Activitățile desfășurate au avut efecte benefice asupra elevilor atât din punct de vedere educativ, cât și comportamental. Elevii și-au dezvoltat spiritul civic, au devenit mai responsabili, au învățat să lucreze în echipă, și-au format deprinderi de protejare a mediului, au înțeles importanța voluntariatului. Participarea directă la activități practice contribuie la transformarea cunoștințelor teoretice în comportamente concrete. Educația ecologică trebuie realizată permanent, deoarece schimbarea mentalităților și formarea unor comportamente responsabile necesită timp, consecvență și exemple pozitive.

Concluzii: Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi reprezintă o prioritate a educației contemporane. Școala are un rol esențial în formarea unor generații responsabile, capabile să protejeze mediul și să contribuie activ la dezvoltarea unei societăți durabile. Activitățile extracurriculare, proiectele educaționale și implicarea în acțiuni de voluntariat, precum Programul Național „Let's Do It, Romania!", oferă elevilor oportunitatea de a învăța prin experiență și de a transforma valorile ecologice în comportamente concrete. Prin educație, exemplu personal și implicare activă putem contribui la formarea unei generații care respectă natura și înțelege responsabilitatea față de mediul înconjurător.

Bibliografie

1. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. Joița, Elena, *Educația ecologică și formarea comportamentului responsabil*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2004.
3. Ministerul Educației, *Educația pentru mediu și dezvoltare durabilă*, București, 2017.
4. Ministerul Educației, *Curriculum național pentru educație ecologică și dezvoltare durabilă*, București.
5. Stan, Emil, *Educație și responsabilitate socială*, Editura Aramis, București, 2010.
6. Programul Național „Let's Do It, Romania!", materiale și resurse educaționale pentru activități de ecologizare și voluntariat.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi

Prof. Băduceanu Otilia Nicoleta
Liceul Tehnologic „Sf. Nicolae" Deta, județul Timiș

Educația ecologică reprezintă una dintre cele mai importante direcții ale învățământului modern, deoarece protejarea mediului înconjurător a devenit o necesitate globală.

Formarea unei conduite ecologice la elevi trebuie realizată încă din primii ani de școală, prin activități atractive și exemple concrete de implicare.

Rolul cadrului didactic este de a dezvolta la elevi respectul față de natură, spiritul civic și responsabilitatea pentru mediul în care trăiesc.

În cadrul activităților desfășurate la școală, elevii pot participa la proiecte educaționale cu tematică ecologică, campanii de colectare selectivă a deșeurilor, acțiuni de plantare a copacilor și activități de igienizare a spațiilor verzi.

Aceste activități contribuie la formarea unor deprinderi sănătoase și la dezvoltarea spiritului de echipă. Elevii înțeleg mai ușor importanța protejării naturii atunci când sunt implicați direct în activități practice.

Un exemplu de bună practică îl reprezintă organizarea unei „Săptămâni verzi", în cadrul căreia elevii participă la ateliere de reciclare creativă, concursuri tematice și prezentări despre protecția mediului. Prin realizarea unor obiecte din materiale reciclabile, elevii învață că multe deșeuri pot fi reutilizate și transformate în produse utile. Totodată, activitățile de grup dezvoltă creativitatea și comunicarea.

Parteneriatele dintre școală, familie și comunitatea locală au un rol important în educația ecologică. Colaborarea cu instituții de mediu, organizații nonguvernamentale sau autorități locale poate oferi elevilor oportunitatea de a participa la activități interactive și de a înțelege mai bine problemele mediului.

Vizitele și excursiile tematice în natură contribuie la apropierea elevilor de mediul înconjurător și la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de acesta.

Activitățile extracurriculare reprezintă o modalitate eficientă de a completa informațiile dobândite la clasă.

Drumețiile, excursiile în rezervații naturale, vizitele la centre de reciclare sau participarea la concursuri ecologice îi ajută pe elevi să conștientizeze impactul acțiunilor umane asupra naturii.

Prin astfel de experiențe, elevii devin mai atenți la consumul de resurse, la reducerea poluării și la păstrarea unui mediu curat.

În concluzie, dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi este un proces continuu, care necesită implicare, colaborare și exemple pozitive.

Prin activități educative, proiecte și parteneriate, școala contribuie la formarea unor generații responsabile, capabile să protejeze mediul și să promoveze un stil de viață sănătos și sustenabil.

Educația ecologică în ciclul primar.
fundamente pentru o conștiință responsabilă a viitorului

Prof. Bobeică Magda Bianca
Școala Gimnazială „Emil Atanasiu" Garoafa, județul Vrancea

Criza ecologică globală impune o reconsiderare urgentă a priorităților educaționale, iar educația ecologică în ciclul primar devine o necesitate imperioasă.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevii din învățământul primar nu este doar o opțiune pedagogică, ci o responsabilitate fundamentală a sistemului educațional românesc. Copiii din această categorie de vârstă sunt în faza critică de formare a valorilor, atitudinilor și comportamentelor care vor marca întreaga lor existență. Prin intermediul unei educații ecologice bine structurate, elevii pot dezvolta o relație constructivă cu mediul înconjurător și pot deveni agenți activi ai schimbării pozitive în societate.

Educația ecologică, după cum subliniază specialiștii în domeniu, nu se limitează la transmiterea de cunoștințe despre natură, ci presupune dezvoltarea unei atitudini responsabile față de mediu. În contextul învățământului primar, aceasta implică familiarizarea elevilor cu concepte fundamentale ale ecologiei, cum ar fi ecosistemul, biodiversitatea, ciclurile naturale și interdependența dintre ființă vie și mediu.

Conform curriculumului românesc, educația pentru dezvoltare durabilă este integrata în mai multe discipline școlare, inclusiv Științe, Geografie și Limba Română, oferind copiilor posibilitatea de a înțelege complexitatea relațiilor dintre oameni și natură. Cu toate acestea, abordarea interdisciplinară a acestei tematici rămâne, în multe cazuri, superficială și insuficientă.

Dezvoltarea conștiinței ecologice la această vârstă presupune:

- Înțelegerea conexiunilor ecologice: elevii trebuie să perceapă că acțiunile lor au consecințe asupra mediului;
- Cultivarea empatiei față de natură: încurajarea unei relații emoționale pozitive cu ecosistemele;
- Formarea unor obiceiuri responsabile: practicarea reciclării, economisirii apei și energiei, reducerii deșeurilor;
- Stimularea spiritului civic: implicarea în proiecte de protecție a mediului la nivel local.

Pentru a asigura o educație ecologică eficace, pedagogii trebuie să utilizeze metode active, bazate pe experiență directă și pe învățarea prin descoperire. Contactul direct cu natura, prin activități în aer liber, observații în teren și experimente simple, se dovedește a fi infinit mai eficace decât predarea teoretică tradițională.

Metode recomandate:

1. *Învățarea experiențială*: excursii în natură, vizite la grădini ecologice, proiecte de cultivare a plantelor în școală;
2. *Proiecte interdisciplinare*: campaniile de ecologizare, realizarea unor materiale informative, documentare și prezentări despre speciile în pericol;
3. *Jocuri și activități ludice*: jocuri de rol despre ciclul apei, lanțul trofic, competiții de reciclare;
4. *Parteneriate cu organizații ecologiste*: colaborarea cu ONG-uri locale pentru a aduce perspective autentice și expertise în sala de clasă;
5. *Implicarea familiei*: activități care implică părinții și comunitatea locală în promovarea comportamentelor ecologice.

Conform cercetărilor în domeniu, elevii care sunt expuși unei educații ecologice structurate și permanente prezintă o probabilitate semnificativ mai mare de a-și menține și consolida comportamentele pro-ecologice și în vârstă adultă.

Educația ecologică nu contribuie doar la protecția mediului, ci are și un impact profund asupra dezvoltării holistice a personalității copilului. Prin implicarea în activități de protecție a naturii, elevii dezvoltă competențe transversale esențiale, precum:

- Responsabilitatea personală și colectivă: înțelegerea că fiecare individ are o contribuție la bunăstarea planetei;
- Spiritul de inițiativă și creativitate: găsirea de soluții inovatoare la problemele ecologice;
- Cooperarea și lucrul în echipă: proiectele ecologice necesită colaborare și implicare comună;
- Gândirea critică: analiza problemelor de mediu și evaluarea soluțiilor.

De asemenea, cercetările în psihologia copilului demonstrează că expunerea la natură și implicarea în activități ecologice au efecte benefice asupra sănătății mentale, reducând anxietatea și îmbunătățind concentrarea și performanța școlară.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevii din învățământul primar este o investiție în viitorul comunității și al planetei.

Sistemul educațional românesc trebuie să acorde prioritate acestei dimensiuni a educației, nu doar prin integrarea teoriei în curriculum, ci prin crearea unor medii de învățare care încurajează experiența directă, explorarea și implicarea activă a copiilor.

Recomandări pentru implementare:

- Consolidarea și extinderea programelor de educație pentru dezvoltare durabilă în toate școlile;
- Formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul educației ecologice;
- Alocarea de resurse și spații dedicate pentru activități practice și în natură;
- Dezvoltarea de parteneriate durabile între școli și organizații ecologiste locale;
- Implicarea activă a comunităților locale și a familiilor în promovarea comportamentelor ecologice.

Doar printr-o abordare comprehensivă, susținută și orientată către rezultate concrete, putem forma o generație de oameni responsabili, conștienți de valorile naturii și hotărâți să construiască un viitor mai sustenabil.

Bibliografie:

1. Cichon, M. (2015), *Educația pentru dezvoltare durabilă*: Perspective și provocări în contextul românesc. Editura Universității din București.
2. Mincu, M. E. (2012), *Pedagogia dezvoltării durabile: Teorie și practică educațională*, Editura Didactică și Pedagogică.
3. Popescu, D., & Pricope, C. (2018), *Conștiința ecologică și comportamentul pro-ambient la copii*. Revista Educației Ecologice, 15(3), 45-62.
4. Sălăvăstru, D. (2014), *Psihologia educației și dezvoltării: Educația pentru mediu și sustenabilitate*. Editura Polirom.
5. Țurcanu, G. (2016), *Metodologia educației ecologice în ciclul primar: Instrumente și strategii pedagogice*, Editura Universității Babeș-Bolyai.
6. Voiculescu, E., & Rață, G. (2017). *Educația pentru sustenabilitate în România: Analiza și perspective de dezvoltare*, Revista de Pedagogie, 65(2), 78-95.
7. Ministerul Educației Naționale (2017), *Curriculum național pentru învățământul primar,* București.
8. Oprea, C. L. (2019), *Formarea competențelor de educație pentru mediu în ciclul primar: Studiu de caz*, Educația 21, 12(1), 112-128.
9. Păun, E. (2013), *Implicații ale educației ecologice asupra dezvoltării personale a elevilor*, Revista Română de Educație, 8(4), 33-48.

Eco-cetățenii în acțiune: de la conștiință la conduită

Prof. Braiț Anișoara Mihaela
Școala Gimnazială „Mihai Veliciu” Șepreuș, județul Arad

1. Introducere

În școala de astăzi, educația ecologică nu mai poate fi doar o lecție predată la tablă sau o teorie de învățat din manuale.

Pentru ca un copil să își dezvolte un comportament ecologic real, el are nevoie mai întâi să înțeleagă problemele naturii, iar apoi să fie lăsat să acționeze direct.

Programul național „Săptămâna Verde” ne-a oferit exact acest context potrivit: șansa de a scoate elevii din bănci și de a transforma cuvinte mari precum „sustenabilitate” sau „reciclare” în gesturi simple și firești, de zi cu zi.

Lucrarea de față prezintă o activitate practică din școala noastră, în care am reușit să îmbinăm conștientizarea problemelor de mediu cu acțiunea concretă. Astfel, elevii nu au fost doar simpli observatori ai poluării, ci au devenit ecologiști activi, implicați direct în viața comunității lor.

2. Contextul și obiectivele proiectului

Activitatea s-a desfășurat cu elevii de gimnaziu și a pornit de la o realitate locală: nevoia de a gestiona mai bine deșeurile. Ne-am dorit ca elevii să înțeleagă impactul lucrurilor pe care le aruncăm și să învețe cum pot reduce poluarea prin curățenie și reciclare creativă.

Obiectivele noastre au fost simple și clare:

- ✓ Să îi ajutăm pe elevi să își formeze obiceiul de a colecta selectiv deșeurile;
- ✓ Să le stimulăm creativitatea și lucrul în echipă, arătându-le că deșeurile pot fi refolosite în mod util;
- ✓ Să le trezim dorința de a îngriji și de a proteja spațiile verzi din curtea școlii și din localitate.

3. Activitatea – „Ecologiștii în acțiune”

Pentru a ajunge la rezultate vizibile, am organizat activitatea în trei pași mari, trecând treptat de la conștientizare la fapte și, în final, la exprimare artistică:

Faza I: Curățenie și conștientizare (Ecologiștii pe teren).

Am început activitatea direct în curtea școlii și în spațiile verzi din vecinătate.

Elevii, organizați pe echipe și echipați cu mănuși și saci, au adunat deșeurile lăsate la întâmplare, separându-le pe categorii: plastic, hârtie, carton și aluminiu.

Această ieșire în teren a avut un puternic impact emoțional asupra lor: copiii au văzut cu ochii lor cât plastic rămâne în natură și au înțeles de ce este atât de important să protejăm mediul.

Faza a II-a: Atelierul de reciclare creativă (O nouă viață pentru deșeuri).

Materialele curate din carton și plastic strânse în prima etapă nu au fost aruncate, ci au fost aduse în clase. Sub îndrumarea noastră, copiii și-au pus imaginația la contribuție și au transformat aceste deșeuri în obiecte folositoare: suporturi pentru creioane, organizatoare pentru sălile de clasă, mici decorațiuni și chiar haine eco.

Faza a III-a: Parada Eco – mesajul nostru pentru ceilalți.

Ziua s-a încheiat într-o atmosferă de sărbătoare. Am organizat o „Paradă a costumelor Eco”, unde elevii au defilat mândri purtând hainele făcute de ei din cartoane, pungi și dopuri. A fost modul lor de a le arăta colegilor, profesorilor și părinților că, prin responsabilitate și creativitate, deșeurile pot deveni resurse frumoase.

4. Schimbările observate și concluzii

Faptul că elevii au ieșit pe teren să facă curățenie și apoi au lucrat cu propriile mâini în ateliere i-a ajutat să înțeleagă mult mai bine ce înseamnă ecologia.

Schimbarea s-a văzut imediat în comportamentul lor de zi cu zi: acum sunt mult mai atenți să păstreze curățenia în școală și folosesc corect coșurile pentru colectare selectivă.

Mai mult, această experiență i-a marcat profund și din punct de vedere emoțional. Drept dovadă, elevii au fost atât de inspirați de activitățile noastre, încât au scris poezii minunate despre ceea ce înseamnă mai mult verde și mai puțină poluare.

Versurile următoare, scrise de un elev din clasa a VII-a, transpun perfect tot ce au învățat copiii în acele zile: *„Plasticul n-are ce căuta în natură / ... / Hai, reciclează tot ce se poate / Dă-le deșeurilor o altă parte!”*.

Concluzii

În concluzie, educația pentru mediu făcută prin acțiune directă și pe înțelesul copiilor schimbă mentalități. Ea nu rămâne doar o simplă bifă într-un proiect, ci crește o generație de tineri responsabili, capabili să asigure un viitor mai curat și mai verde.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației, *Programa programului național „Săptămâna Verde”*, București.
2. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.

Saturația globală: supraconsumul și suprapopulația ca amenințări contemporane

***Prof. Ceaușu Silvana Alisa**Prof. dr. ing. Crina Adriana Drăgănescu**
Palatul Copiilor Tg-Jiu**Liceul Tehnologic Roșia-Jiu, județul Gorj

1. Introducere

Suprapopulația și supraconsumul sunt două probleme majore cu care se confruntă lumea în prezent și care au un impact semnificativ asupra mediului și resurselor naturale.

Suprapopulația se referă la situația în care numărul de persoane depășește capacitatea mediului de a susține un nivel adecvat de viață, iar *supraconsumul* se referă la consumul excesiv de resurse naturale, cum ar fi apa, hrana, combustibilii fosili și alte materiale, care depășesc capacitatea planetei de a le produce și regenera.

Suprapopulația și supraconsumul sunt legate între ele, deoarece o populație mai mare înseamnă mai multe nevoi și, prin urmare, un consum mai mare de resurse. Cu toate acestea, ambele probleme trebuie abordate separat pentru a găsi soluții eficiente și durabile.

Suprapopulația poate duce la probleme majore, cum ar fi epuizarea resurselor naturale, poluarea, dezastrele naturale și pierderea biodiversității.

Populația globală a crescut exponențial în ultimele decenii și se preconizează că va ajunge la 9,7 miliarde până în 2050. Această creștere a populației pune o presiune enormă asupra resurselor naturale, cum ar fi hrana, apa și energia. În plus, suprapopulația contribuie la poluarea aerului și apei, la defrișări și la pierderea habitatelor naturale.

Pentru a aborda problema suprapopulației, este necesară o planificare familială adecvată și accesul la educație sexuală și contracepție. Promovarea unei fertilități responsabile și reducerea numărului de nașteri ar putea ajuta la controlarea creșterii populației și la reducerea impactului asupra mediului și resurselor naturale.

În ceea ce privește supraconsumul, acesta poate avea un impact negativ asupra mediului prin epuizarea resurselor naturale, poluarea și schimbările climatice. De exemplu, consumul excesiv de carne contribuie la defrișări, la emisiile de gaze cu efect de seră și la epuizarea resurselor de apă. În plus, consumul excesiv de energie și combustibili fosili contribuie la poluarea aerului și la schimbările climatice.

Pentru a reduce supraconsumul, este important să promovăm o cultură a consumului responsabil și să implementăm soluții inovatoare, cum ar fi utilizarea surselor de energie regenerabile și a tehnologiilor mai eficiente din punct de vedere energetic.

Reducerea consumului de carne și promovarea unei diete mai sănătoase și mai sustenabile poate ajuta, de asemenea, la reducerea impactului asupra mediului și la conservarea resurselor naturale.

2. Conținut

În prezenta lucrare vom aborda modalitățile prin care putem să promovăm o cultură a consumului responsabil și să implementăm soluții inovatoare în vederea reducerii semnificative a impactului generat de către suprapopulație și supraconsum asupra mediului înconjurător.

În primul rând, prin educație și sensibilizare: O abordare inovatoare pentru reducerea supraconsumului și suprapopulației ar fi de a promova educația și sensibilizarea oamenilor cu privire la impactul pe care îl au obiceiurile lor de consum asupra mediului și resurselor naturale.

În acest sens, ar putea fi implementate programe educaționale în școli, comunități și mediul online pentru a promova obiceiuri responsabile, de a forma comportamente ecologice.

În prezent, multe persoane nu sunt conștiente de efectele negative pe care le au obiceiurile lor de consum asupra mediului și resurselor naturale. De exemplu, consumul excesiv de carne, utilizarea frecventă a mașinii personale și cumpărarea de produse din plastic pot contribui semnificativ la emisiile de gaze cu efect de seră și la poluarea mediului.

Prin promovarea educației și sensibilizării oamenilor cu privire la aceste probleme, aceștia ar putea deveni mai conștienți de impactul pe care îl au alegerile lor de consum și ar putea lua măsuri pentru a reduce aceste efecte negative.

În plus, promovarea educației și sensibilizării oamenilor cu privire la nivelul de fertilitate ar putea contribui la reducerea suprapopulației.

În multe țări, rata de fertilitate este încă ridicată, iar acest lucru poate duce la o presiune crescută asupra resurselor naturale și a mediului înconjurător.

Prin promovarea educației și sensibilizării oamenilor cu privire la această problemă, aceștia ar putea lua măsuri pentru a reduce nivelul de fertilitate, prin utilizarea de metode contraceptive sau prin planificarea familiei. Deci, un alt aspect important îl constituie monitorizarea permanentă și controlul nașterilor.

O altă modalitate ar fi adoptarea de inovații tehnologice. Inovațiile tehnologice, cum ar fi sistemele inteligente de energie și managementul eficient al apei, ar putea fi implementate pentru a reduce consumul și a crește eficiența utilizării resurselor.

În plus, dezvoltarea unor tehnologii mai ecologice și durabile ar putea contribui la reducerea impactului negativ asupra mediului.

În ultimele decenii, tehnologia a avansat rapid, oferind oportunități noi și creative pentru a utiliza resursele într-un mod mai eficient și pentru a reduce impactul negativ asupra mediului.

Un exemplu de inovație tehnologică ar fi utilizarea energiei solare.

Energia solară este o sursă de energie regenerabilă și curată care poate înlocui sursele de energie fosilă. Prin instalarea de panouri solare pe clădiri și în alte locuri, oamenii pot produce propria energie electrică și pot reduce dependența de sursele tradiționale de energie, care contribuie la emisiile de gaze cu efect de seră.

Un alt exemplu de inovație tehnologică ar fi mașinile electrice. Înlocuirea mașinilor cu motoare cu combustie internă cu mașini electrice poate reduce emisiile de dioxid de carbon și alte poluanți din transportul rutier.

De asemenea, există și tehnologii noi pentru dezvoltarea bateriilor mai eficiente, ceea ce ar putea face mașinile electrice mai accesibile și mai convenabile pentru utilizatori. De asemenea, dezvoltarea agriculturii de precizie poate ajuta la reducerea supraconsumului de resurse.

Tehnologiile precum senzori și roboți agricoli pot ajuta fermierii să identifice zonele cu probleme și să aplice resursele, cum ar fi apa și îngrășămintele, în mod eficient și cu precizie. Aceste tehnologii pot ajuta la reducerea cantității de resurse necesare pentru a produce alimente, ceea ce poate reduce impactul asupra mediului.

Prin utilizarea tehnologiilor noi și creative, oamenii pot reduce dependența de sursele de energie tradiționale, pot reduce emisiile de gaze cu efect de seră și poluarea mediului, pot utiliza resursele într-un mod mai eficient și pot contribui la o lume mai durabilă și mai echitabilă pentru toți.

De asemenea, o importanță deosebită în reducerea semnificativă a impactului generat de suprapopulație și supraconsum o are și îmbunătățirea planificării urbane.

Planificarea urbană adecvată poate ajuta la gestionarea suprapopulației și reducerea supraconsumului. De exemplu, construirea de clădiri cu eficiență energetică și utilizarea transportului public în locul mașinilor personale ar putea reduce consumul de energie și emisiile de dioxid de carbon.

Promovarea agriculturii durabile se numără printre principalele modalități de promovare a unei culturi a consumului și, implicit, de reducere a poluării. Agricultura este un alt sector care

contribuie la supraconsum și suprapopulație.

Prin promovarea agriculturii durabile și a unei producții alimentare mai eficiente, putem reduce impactul asupra mediului și consumul de resurse.

Și nu în ultimul rând, stimulente financiare, cum ar fi taxele pentru poluare și reduceri de impozite pentru tehnologiile ecologice și durabile, ar putea ajuta la promovarea obiceiurilor și a practicilor de consum mai responsabile și la reducerea impactului asupra mediului.

Acestea sunt doar câteva exemple de idei inovatoare care ar putea fi implementate pentru a reduce supraconsumul și suprapopulația. Este important să se acționeze acum pentru a proteja mediul și a asigura o lume mai durabilă pentru generațiile viitoare.

3. Concluzii

În concluzie, suprapopulația și supraconsumul sunt probleme majore cu care se confruntă omenirea și care necesită abordarea lor în mod colectiv și sustenabil. Este important să dezvoltăm strategii și soluții care să abordeze aceste probleme, inclusiv creșterea sustenabilă a populației, utilizarea responsabilă a resurselor naturale, dezvoltarea unor surse alternative de energie și protejarea mediului înconjurător.

Bibliografie:

1. Annie Leonard, (2017), *The Story of Stuff. Povestea lucrurilor*, Editura SENECA
2. Paul R. Ehrlich, (1968), *The Population Bomb*, Editura A Sierra Club – Ballantine Book,
3. **https://www.donellameadows.org/wp-content/userfiles/Limits-to-Growth-digital-scan-version.pdf**

Încălzirea și întunecarea globală, fenomene ale schimbărilor climatice asupra planetei noastre

Prof. dr. Chiriță Costache Ramona Victoria** Prof. dr. ing. Drăgănescu Crina Adriana
****Liceul Tehnologic Băile Govora, județul Vâlcea**Liceul Tehnologic Roșia Jiu, județul Gorj***

Schimbările climatice reprezintă modificări semnificative pe termen lung ale modelelor climatice medii ale Pământului, cauzate în mare parte de activitățile umane. Aceste schimbări afectează temperatura, nivelul mărilor și oceanelor, modelele de precipitații, frecvența și intensitatea fenomenelor meteorologice extreme și distribuția plantelor și animalelor.

Există un consens științific puternic conform căruia schimbările climatice sunt în mare parte cauzate de emisiile de gaze cu efect de seră generate de activitățile umane, în special prin arderea combustibililor fosili (cum ar fi cărbunele, petrolul și gazele naturale) și defrișarea masivă a pădurilor tropicale. Aceste gaze cu efect de seră, cum ar fi dioxidul de carbon (CO_2) și metanul (CH_4), formează o barieră în atmosferă care reține căldura și duce la creșterea temperaturii globale.

Principalele consecințe ale schimbărilor climatice includ:

Creșterea temperaturii globale: Temperaturile medii ale Pământului au crescut semnificativ în ultimele decenii, iar această tendință se va menține dacă nu se iau măsuri pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Aceasta duce la fenomene precum topirea ghețarilor și a calotelor polare, ridicarea nivelului mărilor și creșterea frecvenței valurilor de căldură extreme.

Schimbări în modelele de precipitații: Clima se modifică, ceea ce duce la schimbări în modelele de precipitații. Unele zone pot deveni mai uscate, ducând la secetă și probleme în agricultură, în timp ce altele pot deveni mai umede, ducând la inundații și eroziune.

Fenomene meteorologice extreme: Schimbările climatice contribuie la creșterea frecvenței și intensității fenomenelor meteorologice extreme, cum ar fi furtunile puternice, uraganele și inundațiile. Aceste evenimente pot avea consecințe devastatoare asupra comunităților umane și a ecosistemelor.

Pierderea biodiversității: Schimbările climatice afectează distribuția speciilor și pot duce la pierderea biodiversității. Multe plante și animale se confruntă cu dificultăți în adaptarea la noile condiții climatice și riscă să dispară.

Pentru a aborda problema schimbărilor climatice, este necesară o acțiune colectivă la nivel global. Aceasta implică reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin trecerea la surse de energie regenerabilă, creșterea eficienței energetice, promovarea transportului durabil și protejarea pădurilor. De asemenea, este importantă adaptarea la schimbările climatice în curs, prin implementarea măsurilor de gestionare a riscurilor și construirea de infrastructuri rezistente la climă.

Întunecarea globală, cunoscută și sub numele de ***"dimming global",*** se referă la fenomenul prin care cantitatea de radiație solară care ajunge la suprafața Pământului scade din cauza poluării atmosferice. Acest fenomen este rezultatul emisiilor de particule și aerosoli în atmosferă, cum ar fi pulberile, fumul, praful și alte particule poluante.

Aceste particule poluante se ridică în atmosferă din cauza activităților umane, cum ar fi arderea combustibililor fosili, industria și arderea deșeurilor. Ele au capacitatea de a absorbi și dispersa lumina solară, reducând astfel cantitatea de radiație solară care ajunge la suprafața Pământului.

Întunecarea globală are efecte asupra climei și a mediului înconjurător. Printre consecințele sale se numără:

1. Reducerea radiației solare care ajunge la suprafața Pământului: Aceasta poate duce la scăderea temperaturilor medii și la modificări ale modelelor de precipitații. De asemenea, poate afecta procesele de fotosinteză și productivitatea vegetației.
2. Afectarea ciclului apei: Cantitatea redusă de radiație solară poate influența evaporarea și formarea norilor, ceea ce poate avea un impact asupra distribuției și cantității precipitațiilor. Acest lucru poate avea consecințe asupra agriculturii și disponibilității resurselor de apă dulce.
3. „Mascajul" încălzirii globale: Întunecarea globală poate acționa ca un fel de "mască" pentru creșterea temperaturii globale cauzată de efectul de seră. Particulele poluante pot reflecta o parte din radiația solară înapoi în spațiu, reducând astfel efectul de încălzire cauzat de gazele cu efect de seră. Prin urmare, atunci când nivelul de poluare atmosferică scade, efectul de încălzire asociat cu creșterea concentrației de gaze cu efect de seră poate fi amplificat.

Este important de menționat că reducerea poluării atmosferice și a particulelor poluante este esențială pentru combaterea schimbărilor climatice și protejarea mediului înconjurător.

Îmbunătățirea calității aerului și adoptarea surselor de energie curate și durabile contribuie la reducerea efectelor întunecării globale și la protejarea climei și a ecosistemelor.

Încălzirea globală este fenomenul de creștere a temperaturilor medii ale Pământului pe termen lung, cauzat în principal de creșterea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă. Gazele cu efect de seră, cum ar fi dioxidul de carbon (CO_2), metanul (CH_4) și oxidul nitric (N_2O), formează o barieră în atmosferă care reține căldura radiată de Pământ, creând un efect de seră natural necesar pentru menținerea vieții pe planetă.

Cu toate acestea, de-a lungul ultimelor decenii, activitățile umane au dus la creșterea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă, în special prin arderea combustibililor fosili, cum ar fi cărbunele, petrolul și gazele naturale, și prin defrișarea pădurilor. Aceasta a dus la creșterea intensității efectului de seră și, implicit, la încălzirea globală accelerată.

Iată câteva aspecte importante despre încălzirea globală:

1. Creșterea temperaturilor: Temperaturile medii globale au crescut semnificativ în ultimele decenii și se preconizează că vor continua să crească în viitor. Aceasta duce la efecte precum topirea ghețarilor și a calotelor polare, creșterea nivelului mărilor și oceanelor și modificări ale modelelor de precipitații și distribuției plantelor și animalelor.
2. Impactul asupra sistemelor naturale: Încălzirea globală afectează ecosistemele naturale și biodiversitatea. Speciile se confruntă cu dificultăți în adaptarea la noile condiții climatice și riscă să dispară. Schimbările climatice pot afecta, de asemenea, ciclurile de reproducere, migrația animalelor și relațiile complexe din ecosisteme.
3. Fenomene meteorologice extreme: Creșterea temperaturilor globale contribuie la intensificarea și creșterea frecvenței fenomenelor meteorologice extreme, cum ar fi furtunile puternice, uraganele, secetele și incendiile de vegetație. Aceste evenimente extreme pot avea consecințe devastatoare asupra comunităților umane și a mediului.
4. Impactul asupra vieții umane: Încălzirea globală poate afecta sănătatea umană prin creșterea expunerii la căldură excesivă, creșterea nivelului de poluare atmosferică și creșterea riscului de boli asociate cu transmiterea virusurilor (cum ar fi malaria și dengue). De asemenea, poate afecta securitatea alimentară prin schimbări în agricultură și disponibilitatea resurselor de apă dulce.

Este important să se înțeleagă că încălzirea globală este un fenomen complex, care implică interacțiuni complicate între atmosferă, ocean, ghețari și sistemele terestre.

Combaterea încălzirii globale necesită acțiuni urgente la nivel global, cum ar fi reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, tranziția către surse de energie regenerabilă, promovarea eficienței energetice, protejarea ecosistemelor și adaptarea la schimbările climatice în curs.

Întunecarea globală și încălzirea globală sunt două fenomene distincte, dar pot interacționa și au impact asupra climei globale. ***Iată un paralelism între cele două:***

1. ***Impactul asupra radiației solare:*** Încălzirea globală este cauzată în principal de creșterea concentrației de gaze cu efect de seră în atmosferă, care permite pătrunderea radiației solare pe Pământ, dar împiedică o parte din radiația termică să se disipe în spațiu. În schimb, întunecarea globală, cauzată de particulele poluante, reflectă o parte din radiația solară înapoi în spațiu, reducând astfel cantitatea de energie solară care ajunge la suprafața Pământului.
2. ***Efectele asupra temperaturii globale:*** Încălzirea globală conduce la creșterea temperaturilor medii ale Pământului pe termen lung. În contrast, întunecarea globală poate provoca o scădere a temperaturilor medii prin blocarea radiației solare. Cu toate acestea, este important de menționat că efectul de răcire al întunecării globale poate fi mascat, întrucât concentrațiile ridicate de gaze cu efect de seră continuă să provoace încălzirea globală în ciuda întunecării.
3. ***Impactul asupra modelelor de precipitații:*** Încălzirea globală poate influența modelele de precipitații, cauzând schimbări în regimurile de ploaie și secetă. În același timp, întunecarea globală poate afecta, de asemenea, distribuția și intensitatea precipitațiilor prin influențarea formării norilor și a ciclului apei.
4. ***Necesitatea acțiunii umane:*** Atât întunecarea globală, cât și încălzirea globală sunt rezultate ale activităților umane și pot avea consecințe grave asupra mediului și societății. Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și reducerea poluării atmosferice sunt esențiale pentru a combate ambele probleme și pentru a proteja clima și ecosistemele planetei.

În concluzie, întunecarea globală și încălzirea globală sunt fenomene interconectate, cu efecte distincte asupra climei. Ambele necesită acțiuni urgente pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră și poluarea atmosferică, astfel încât să protejăm mediul și să limităm impactul asupra schimbărilor climatice.

Formarea responsabilității ecologice în mediul școlar

Prof. Cuțitoiu Mariana
Liceul Tehnologic Bâlteni, județul Gorj

Educația ecologică reprezintă una dintre direcțiile esențiale ale învățământului modern, având rolul de a forma elevilor o atitudine responsabilă față de mediul înconjurător.

În contextul actual, marcat de poluare, schimbări climatice și consum excesiv de resurse, școala are datoria de a contribui la dezvoltarea conștiinței ecologice și a unui comportament orientat spre protejarea naturii.

Conștiința ecologică presupune înțelegerea relației dintre om și natură, precum și conștientizarea efectelor pe care activitățile umane le au asupra mediului.

Elevii trebuie să înțeleagă încă de la vârste mici că fiecare acțiune, precum aruncarea deșeurilor, consumul inutil de energie sau distrugerea spațiilor verzi, poate avea consecințe asupra echilibrului natural.

Școala are un rol important în formarea conduitei ecologice prin activități educative variate. Lecțiile de fizică, biologie, geografie sau chimie pot evidenția efectele poluării asupra mediului și importanța utilizării responsabile a resurselor naturale.

De asemenea, profesorii pot organiza activități practice precum colectarea selectivă a deșeurilor, plantarea de arbori, concursuri tematice sau campanii de ecologizare.

Un alt aspect important îl reprezintă exemplul personal oferit de cadrele didactice și de familie. Elevii învață mai ușor atunci când observă comportamente responsabile în jurul lor.

Economisirea energiei electrice, reducerea consumului de plastic sau protejarea spațiilor verzi sunt exemple simple care pot contribui la formarea unor deprinderi sănătoase.

Dezvoltarea conduitei ecologice la elevi contribuie nu doar la protejarea mediului, ci și la formarea unor cetățeni responsabili și implicați social.

Educația ecologică dezvoltă spiritul civic, cooperarea și respectul față de natură și comunitate.

În concluzie, formarea responsabilității ecologice trebuie să reprezinte o preocupare permanentă a școlii și a familiei.

Prin educație și prin implicarea activă a elevilor în activități ecologice, se poate construi o societate mai responsabilă și mai atentă la protejarea mediului înconjurător.

Bibliografie:

1. Cucoș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
2. Neguț, S., *Geografie și protecția mediului*, Editura Humanitas Educațional, București, 2010.
3. Programa școlară pentru educație ecologică și protecția mediului.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi prin activități extracurriculare

prof. Diaconu Maria-Elisabeta, prof. Bibere Camelia Codruța
Colegiul Economic „Virgil Madgearu" Tg-Jiu, județul Gorj

Educația ecologică reprezintă una dintre direcțiile esențiale ale educației moderne, având rolul de a forma comportamente responsabile față de mediu și față de comunitate.

În contextul actual, marcat de poluare, schimbări climatice și degradarea mediului înconjurător, școala are misiunea de a contribui la dezvoltarea unei conștiințe ecologice autentice în rândul elevilor.

Activitățile extracurriculare oferă cadrul potrivit pentru formarea unor deprinderi și atitudini ecologice prin implicare directă, spirit civic și voluntariat.

În acest sens, elevii și cadrele didactice ale Colegiul Economic „Virgil Madgearu" din Tg-Jiu s-au implicat, în ultimii ani, în activitățile organizate cu ocazia Zilei Naționale a Curățeniei, în cadrul proiectului național „Let's Do It, România!"

Participarea la acest proiect a reprezentat o oportunitate valoroasă de educare a elevilor în spiritul protejării mediului și al responsabilității sociale.

Proiectul „Let's Do It, România!" este una dintre cele mai ample campanii de voluntariat și ecologizare desfășurate la nivel național, având ca scop mobilizarea cetățenilor pentru colectarea deșeurilor din natură și promovarea unui comportament responsabil față de mediul înconjurător. Prin activitățile organizate anual, elevii au avut posibilitatea să înțeleagă importanța implicării active în protejarea mediului și efectele negative ale nepăsării față de natură.

Activitatea extracurriculară desfășurată de elevii colegiului a constat în acțiuni de ecologizare a unor zone din municipiul Târgu Jiu și din împrejurimi, prin colectarea selectivă a deșeurilor și igienizarea spațiilor verzi.

Elevii, coordonați de cadre didactice, au participat cu entuziasm la aceste activități, demonstrând spirit civic, responsabilitate și dorința de a contribui la menținerea unui mediu curat și sănătos.

Participarea la astfel de activități are multiple valențe educative.

În primul rând, elevii își dezvoltă conștiința ecologică prin contact direct cu problemele de mediu existente în comunitate. Observând cantitatea mare de deșeuri abandonate în natură, aceștia conștientizează impactul negativ al comportamentului uman asupra mediului și necesitatea adoptării unor măsuri de protecție.

În al doilea rând, activitățile de voluntariat contribuie la formarea conduitei ecologice. Elevii învață să respecte natura, să colecteze selectiv deșeurile, să păstreze curățenia și să promoveze bune practici în comunitate. De asemenea, ei devin exemple pozitive pentru colegi, familie și comunitatea locală, contribuind la răspândirea mesajului ecologic.

Un alt aspect important îl reprezintă dezvoltarea spiritului de echipă și a responsabilității sociale. Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au implicat colaborare, comunicare și implicare activă, consolidând relațiile dintre elevi și cadrele didactice. În același timp, elevii au înțeles că protejarea mediului nu este doar responsabilitatea autorităților, ci a fiecărui cetățean.

Implicarea în proiectul „Let's Do It, România!" a avut și un rol motivațional pentru elevi. Participarea la activități practice, desfășurate în afara sălii de clasă, a transformat procesul educativ într-o experiență atractivă și utilă. Elevii au avut satisfacția de a observa rezultatele concrete ale muncii lor și de a contribui activ la schimbarea în bine a mediului înconjurător.

Educația ecologică realizată prin activități extracurriculare contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, capabili să adopte comportamente sustenabile pe termen lung. Prin astfel de proiecte, elevii învață că fiecare gest contează și că implicarea individuală poate produce schimbări importante în comunitate și societate.

În concluzie, activitățile desfășurate de elevii Colegiul Economic „Virgil Madgearu" din Tg-Jiu în cadrul proiectului național „Let's Do It, România!" au avut un rol semnificativ în dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice.

Prin participarea la acțiuni de ecologizare și voluntariat, elevii și-au format deprinderi și atitudini responsabile față de mediu, au înțeles importanța protejării naturii și au devenit mai implicați în viața comunității. Astfel de activități demonstrează că educația ecologică este esențială pentru formarea generațiilor viitoare și pentru construirea unei societăți mai curate și mai responsabile.

Bune practici ecologice în mediul școlar și impactul lor asupra formării elevilor

Prof. Dinu Alexandra
Şcoala Posliceală FEG, județul Piteşti

Problemele de mediu reprezintă una dintre cele mai importante provocări ale societății contemporane. Poluarea, schimbările climatice, degradarea ecosistemelor și consumul excesiv de resurse naturale impun dezvoltarea unei educații orientate spre responsabilitate și sustenabilitate. În acest context, educația ecologică dobândește un rol esențial în formarea elevilor, contribuind la dezvoltarea unor comportamente și atitudini favorabile protecției mediului.

Bunele practici ecologice reprezintă ansamblul activităților și comportamentelor prin care elevii participă activ la protejarea naturii și la utilizarea responsabilă a resurselor. Implementarea acestora în mediul școlar contribuie nu doar la dezvoltarea cunoștințelor despre mediu, ci și la formarea unei conduite ecologice stabile.

Educația pentru mediu urmărește dezvoltarea unei conștiințe ecologice care să permită elevilor să înțeleagă relația dintre om și natură și să adopte comportamente responsabile atât în școală, cât și în comunitate. Potrivit specialiștilor, experiențele practice și participarea directă la activități ecologice au un impact semnificativ asupra formării valorilor și atitudinilor elevilor.

Bunele practici ecologice sunt acțiuni concrete orientate spre protecția mediului și promovarea dezvoltării durabile. Acestea implică: reducerea poluării, reciclarea și reutilizarea materialelor, economisirea resurselor naturale, protejarea biodiversității, menținerea curățeniei mediului, participarea activă la proiecte ecologice.

În mediul școlar, bunele practici ecologice au rol educativ și formativ. Ele contribuie la dezvoltarea responsabilității sociale și civice a elevilor și favorizează transformarea cunoștințelor teoretice în comportamente concrete.

Specialiștii în educație consideră că formarea atitudinilor ecologice trebuie realizată prin activități practice și experiențiale, deoarece acestea facilitează interiorizarea valorilor de protecție a mediului.

Rolul școlii în promovarea bunelor practici ecologice. Școala reprezintă principalul cadru instituțional în care elevii dobândesc cunoștințe și deprinderi privind protecția mediului. Prin activități curriculare și extracurriculare, instituția școlară contribuie la dezvoltarea comportamentelor ecologice și la implicarea elevilor în viața comunității.

Cadrele didactice au responsabilitatea de a crea contexte educaționale care să stimuleze participarea activă a elevilor. Educația ecologică poate fi integrată în diferite discipline școlare, precum: biologie, geografie, educație civică, educație tehnologică, consiliere și dezvoltare personală.De asemenea, parteneriatele dintre școală, familie și organizațiile de mediu favorizează dezvoltarea unor proiecte educaționale eficiente și implicarea elevilor în activități comunitare.

Exemple de bune practici ecologice în rândul elevilor

1. ***Colectarea selectivă a deșeurilor.*** Una dintre cele mai frecvente practici ecologice implementate în școli este colectarea selectivă a deșeurilor. Prin utilizarea recipientelor speciale pentru hârtie, plastic, metal și sticlă, elevii învață importanța reciclării și a reducerii poluării.

Această activitate contribuie la: dezvoltarea responsabilității individuale, formarea unor deprinderi durabile, reducerea cantității de deșeuri.

2. ***Campaniile de ecologizare***. Activitățile de ecologizare a parcurilor, spațiilor verzi și zonelor din jurul școlii reprezintă modalități eficiente de implicare a elevilor în protejarea mediului.

Prin aceste activități, elevii: dezvoltă spirit civic, înțeleg impactul poluării asupra mediului, își formează atitudini pozitive față de natură.

3. ***Plantarea arborilor și amenajarea spațiilor verzi.*** Participarea la acțiuni de plantare a arborilor contribuie la dezvoltarea unei relații afective cu natura și la conștientizarea importanței vegetației pentru echilibrul ecologic. Astfel de activități dezvoltă: responsabilitatea față de mediu; cooperarea între elevi, respectul pentru natură.

4. ***Economisirea resurselor.*** Elevii pot fi implicați în activități care promovează utilizarea responsabilă a apei și energiei, stingerea luminilor inutile, reducerea consumului de apă, utilizarea eficientă a materialelor școlare. Aceste practici contribuie la formarea unui stil de viață sustenabil.

5. ***Proiectele și concursurile ecologice.*** Participarea la concursuri tematice, proiecte educaționale și campanii de informare stimulează creativitatea și interesul elevilor pentru problemele de mediu. Proiectele ecologice dezvoltă: capacitatea de colaborare, gândirea critică, implicarea activă în comunitate.

Implementarea bunelor practici ecologice produce efecte importante asupra dezvoltării personalității elevilor.

-dezvoltarea responsabilității; elevii învață să conștientizeze consecințele propriilor acțiuni asupra mediului și să adopte comportamente responsabile.

-formarea spiritului civic; activitățile ecologice favorizează implicarea în viața comunității și dezvoltarea solidarității sociale.

-dezvoltarea competențelor sociale; participarea la proiecte de grup contribuie la dezvoltarea comunicării, colaborării și respectului reciproc.

-consolidarea relației cu natura; experiențele directe în natură dezvoltă sensibilitatea ecologică și respectul pentru mediul înconjurător.

Deși educația ecologică este importantă, implementarea bunelor practici întâmpină uneori dificultăți: lipsa resurselor materiale, insuficienta implicare a comunității, interesul redus al unor elevi, absența unor programe educaționale constante, insuficienta pregătire a unor cadre didactice în domeniul educației ecologice. Depășirea acestor obstacole necesită colaborarea dintre școală, familie, autorități și organizațiile de mediu.

Bunele practici ecologice reprezintă un element esențial al educației moderne și contribuie semnificativ la formarea unei conduite responsabile în rândul elevilor. Prin activități practice și experiențiale, elevii dobândesc nu doar cunoștințe despre protecția mediului, ci și deprinderi și valori necesare unui comportament sustenabil.

Școala are un rol fundamental în promovarea educației ecologice și în crearea unui climat favorabil dezvoltării responsabilității față de natură. Implicarea activă a elevilor în proiecte și activități ecologice contribuie la formarea unor cetățeni conștienți de importanța protejării mediului și capabili să participe la dezvoltarea unei societăți durabile.

Bibliografie

1. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
2. Joița, Elena, *Educația ecologică și dezvoltarea durabilă*, Editura Universitaria, Craiova, 2010.
3. Nicola, Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București, 2003.
4. Öllerer, Kinga*, „Educația ecologică – între necesitate și oportunitate”*, în Calitatea Vieții, vol. 23, 2012.
5. Stanciu, Marin, *Didactica postmodernă*, Editura Universității Suceava, 2003.
6. UNESCO, *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives*, Paris, 2017.
7. Vlăsceanu, Lazăr (coord.), *Școala la răscruce*, Editura Polirom, Iași, 2002.
8. Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României 2030, Guvernul României, București, 2018.

Să protejăm natura!

Înv. Deaconescu Mihaela
Școala Gimnazială Comuna Budești, județul Vâlcea

„ Nu vom salva tot ce ne -ar plăcea să salvăm, dar vom salva mai mult decât dacă n-am fi încercat deloc”. Sir Peter Scott

Poluarea reprezintă una dintre cele mai mari probleme ale lumii actuale. Aerul, apa și solul sunt afectate zilnic de activitățile oamenilor, iar efectele se văd tot mai mult: schimbări climatice, dispariția unor specii de animale, îmbolnăviri, și degradarea mediului înconjurător. În toate orașele mari, aerul este greu de respirat, râurile sunt pline cu gunoaie, iar cantitatea de deșeuri crește de la an la an.

Trebuie să luăm măsuri pentru combaterea poluării, deoarece planeta poate supraviețui fără noi, însă noi nu. Fiecare persoană poate contribui, prin gesturi simple și comportament responsabil.

Tinerii sunt generația care va trăi cel mai mult cu efectele poluării și ale schimbărilor climatice. Din acest motiv, este important ca elevii să fie informați și implicați în activități de protecție a mediului.

Una dintre cele mai simple metode prin care elevii pot ajuta mediul este reciclarea. Hârtia, plasticul, sticla și metalul pot fi colectate separat și refolosite pentru a produce noi obiecte.

În școli putem amplasa coșuri speciale pentru colectarea selectivă. Elevii pot participa la campanii de reciclare și pot încuraja și alte persoane să participe. Reciclarea reduce cantitatea de deșeuri și economisește resurse naturale importante.

Elevii pot evita utilizarea obiectelor din plastic de unică folosință, cum ar fi paharele, paiele sau pungile. În locul acestora pot folosi: sticle reutilizabile, sacoșe textile, caserole reutilizabile și tacâmuri din materiale reciclabile.

Astfel,reducerea consumului de plastic contribuie la protejarea naturii și a animalelor.

Consumul excesiv de energie contribuie la poluarea aerului și la încălzirea globală. Elevii pot economisi energie prin:stingerea luminilor atunci când ies din cameră, oprirea aparatelor electrice nefolosite, utilizarea becurilor economice și reducerea timpului petrecut în fața dispozitivelor electronice.

Aceste gesturi simple pot avea un impact important asupra mediului.

Apa este o resursă esențială pentru viață. Din păcate, în multe zone ale lumii există probleme legate de lipsa apei potabile.

Elevii pot contribui la economisirea apei prin:închiderea robinetului atunci când se spală pe dinți, folosirea responsabilă a apei și evitarea risipei.

Protejarea apei este necesară pentru sănătatea oamenilor și a naturii.

Traficul rutier reprezintă una dintre principalele surse de poluare a aerului. Elevii pot contribui la reducerea poluării alegând: mersul pe jos, bicicleta și transportul public.

Aceste metode reduc emisiile de gaze și sunt benefice și pentru sănătate.

Copacii au un rol foarte important în menținerea unui aer curat. Ei absorb dioxidul de carbon și produc oxigen.

Elevii pot participa la campanii de plantare organizate de școală sau de organizații ecologice. De asemenea, pot avea grijă de spațiile verzi din jurul școlii și al locuinței. Astfel plantarea copacilor contribuie la reducerea poluării și la înfrumusețarea mediului.

Multe parcuri, păduri și râuri sunt afectate de gunoaiele aruncate la întâmplare. Elevii pot participa la acțiuni de curățenie și pot ajuta la protejarea naturii. Astfel de activități dezvoltă responsabilitatea față de mediul înconjurător.

Prin astfel de activități, elevii devin mai conștienți de importanța protejării planete

Poluarea este o problemă serioasă care afectează întreaga planetă. Combaterea acesteia necesită implicarea tuturor oamenilor, indiferent de vârstă. Elevii pot avea un rol important prin adoptarea unor obiceiuri ecologice și prin participarea la activități de protejare a mediului.

Reciclarea, reducerea consumului de plastic, economisirea apei și energiei, folosirea transportului în comun și plantarea copacilor sunt doar câteva dintre metodele prin care elevii pot contribui la protejarea naturii.

Fiecare gest contează. Dacă fiecare persoană ar avea grijă de mediul înconjurător, lumea ar deveni mai curată și mai sănătoasă.

Bibliografie:

1. Bran, F., Ioan, I., *Problemele globale ale omenirii*, Editura Economică, București, 1997.
2. Ionescu, D., „*Poluarea aerului și schimbările climatice*”, în *Revista Geografică Română*, nr. 2/2019.
3. Mac, I., *Ecologie și protecția mediului*, Editura Science Book, Cluj-Napoca, 2003.
4. Mănescu, S., *Igiena mediului*, Editura Medicală, București, 1998.
5. Popescu, A., „*Impactul poluării asupra sănătății populației*”, în *Revista de Mediu*, nr. 4/2020.

Studiu privind eficiența implementării activităților organizate în „Săptămâna Verde”. Idei de activități de succes.

prof. dr. ing. Drăgănescu Crina Adriana
Liceul Tehnologic Roșia-Jiu, comuna Fărcășești, județul Gorj

"Săptămâna Verde" este o inițiativă care are drept scop promovarea practicilor ecologice și a unui stil de viață durabil. În ceea ce privește inițiativele didactice, în "Săptămâna Verde" pot fi organizate diverse activități care să încurajeze copiii și tinerii să fie mai conștienți de impactul pe care îl au asupra mediului și să ia măsuri pentru a reduce acest impact.

O altă importanță a acestei activități "Săptămâna Verde" constă în faptul că încurajează dezvoltarea de practici durabile și de obiceiuri sănătoase de viață. De exemplu, activitățile practice care implică grădinăritul și gătitul cu produse organice pot ajuta elevii să înțeleagă importanța hranei sănătoase și a unui stil de viață activ și echilibrat. În plus, "Săptămâna Verde" poate fi un catalizator pentru schimbări pozitive în ceea ce privește politica și legislația privind mediul. O astfel de inițiativă poate crește gradul de conștientizare a problemei mediului înconjurător și poate determina factorii de decizie să ia măsuri mai serioase pentru a proteja mediul înconjurător.

Deci, "Săptămâna Verde" este extrem de importantă în actul instructiv-educativ, deoarece promovează valorile și practicile ecologice și contribuie la dezvoltarea unei conștiințe mai puternice și mai responsabile față de mediul înconjurător. Aceasta este o oportunitate de a educa copiii și tinerii cu privire la impactul pe care îl au asupra mediului și de a-i învăța să ia măsuri pentru a-l proteja și totodată, poate fi văzută ca un mijloc de a construi o comunitate de indivizi preocupați de protejarea mediului, care pot colabora și împărtăși idei și soluții pentru a reduce impactul asupra planetei noastre.

Iată câteva exemple de inițiative didactice care pot fi incluse în "Săptămâna Verde":

Proiecte de cercetare - Elevii pot fi încurajați să facă cercetări despre diverse probleme legate de mediul înconjurător, precum poluarea aerului, solului și apei, dispariția speciilor de animale și plante, defrișarea, schimbările climatice, precum și despre soluțiile existente pentru a aborda aceste probleme.

Proiectele de cercetare sunt o modalitate excelentă de a implica elevii în "Săptămâna Verde" și de a-i învăța despre problemele legate de mediul înconjurător și soluțiile pentru a le aborda.

În continuare voi prezenta câteva idei de proiecte de cercetare care pot fi realizate în "Săptămâna Verde":

1. ***„Efectul poluării asupra calității aerului și apei din orașul sau regiunea voastră”.*** Elevii pot investiga sursele de poluare, precum traficul auto, industriile locale sau agricultura, și pot măsura nivelurile de poluare în diferite zone ale orașului sau regiunii.
2. ***„Impactul schimbărilor climatice asupra vieții animalelor sălbatice din regiunea voastră”.*** Elevii pot studia modul în care schimbările climatice afectează habitatul și hrana animalelor sălbatice și pot analiza ce măsuri pot fi luate pentru a proteja aceste specii.
3. „***Beneficiile și dezavantajele utilizării energiei solare și a energiei eoliene”.*** Elevii pot cerceta avantajele și dezavantajele utilizării energiilor regenerabile și pot examina modul în care aceste surse de energie pot fi utilizate în mod eficient pentru a reduce emisiile de carbon și poluarea.
4. ***„Impactul defrișării asupra pădurilor și a biodiversității locale”.*** Elevii pot investiga efectele defrișării asupra habitatului animalelor și plantelor sălbatice și pot examina ce măsuri pot fi luate pentru a proteja pădurile și a conserva biodiversitatea.

5. „Surse alternative de hrană”. Elevii pot cerceta sursele alternative de hrană, cum ar fi insectele, algele sau proteinele vegetale și pot examina beneficiile și dezavantajele acestora în comparație cu sursele tradiționale de hrană, precum carnea și lactatele.

Acestea sunt doar câteva exemple de proiecte de cercetare care pot fi realizate în "Săptămâna Verde", importante sunt implicarea și curiozitatea elevilor, încurajarea lor să exploreze și să găsească soluții inovatoare pentru protejarea mediului.

Activități practice - Pot fi organizate activități practice, cum ar fi plimbări în natură, grădinărit, reciclare, prepararea alimentelor din produse organice și de sezon, care să le ofere elevilor oportunitatea de a experimenta și învăța despre beneficiile unui stil de viață durabil.

"Săptămâna Verde" este o ocazie excelentă de a organiza activități practice care să-i învețe pe elevi și pe comunitatea locală despre valorile și practicile ecologice. Iată câteva exemple de activități practice care pot fi organizate în "Săptămâna Verde":

1. Grădinărit: Organizați o activitate de grădinărit și încurajați elevii să planteze flori, legume sau plante aromatice în grădina școlii sau în spațiile verzi din comunitatea voastră. În timp ce copiii se bucură de activitatea de grădinărit, îi puteți învăța despre importanța plantelor pentru mediul înconjurător și modul în care acestea pot contribui la reducerea nivelului de dioxid de carbon din atmosferă.

2. Gătitul cu produse organice: Organizați un atelier de gătit cu produse organice și încurajați elevii să pregătească gustări sănătoase și delicioase, folosind produse organice și de sezon. În timp ce gătesc, puteți să discutați cu elevii despre beneficiile hranei sănătoase și importanța alegerii produselor organice.

3. Colectarea deșeurilor: Organizați o activitate de colectare a deșeurilor în parcul sau în zona din jurul școlii și încurajați elevii să recicleze deșeurile. În timpul activității, puteți discuta cu elevii despre impactul deșeurilor asupra mediului înconjurător și importanța reciclării și a gestionării responsabile a deșeurilor.

4. Ecoturism: Organizați o plimbare în natură și încurajați elevii să observe și să înțeleagă importanța biodiversității și a conservării habitatelor naturale. În timp ce se plimbă, puteți discuta cu elevii despre importanța conservării naturii și despre modul în care aceasta poate fi protejată.

5. Activități de îngrijire a animalelor: Organizați o activitate de îngrijire a animalelor și încurajați elevii să înțeleagă importanța protejării și respectării animalelor sălbatice și domestice. În timpul activității, puteți discuta cu elevii despre importanța conservării habitatelor animalelor și despre modul în care acestea pot fi protejate.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități practice care pot fi organizate în "Săptămâna Verde". Activitățile practice pot fi foarte distractive și educative și pot ajuta elevii să înțeleagă mai bine importanța protejării mediului înconjurător și să se implice activ în această problemă importantă.

Prezentări - Elevii pot fi încurajați să prezinte proiecte și idei de protejare a mediului înconjurător în fața colegilor lor, precum și să ia parte la discuții și dezbateri pe această temă. Prezentările sunt o modalitate excelentă de a împărtăși informații și cunoștințe cu privire la protejarea mediului înconjurător. Cu siguranță se pot realiza o multitudine de astfel de prezentări, dar subliniez câteva idei reprezentative:

1. Prezentări despre energii regenerabile: Organizați prezentări despre sursele de energie regenerabilă, cum ar fi energia solară, energia eoliană și energia hidroelectrică, și discutați cu elevii despre impactul utilizării acestor surse asupra mediului înconjurător și asupra economiei.

2. Prezentări despre poluare: Organizați prezentări despre poluarea aerului, a apei și a solului, și discutați cu elevii despre impactul acesteia asupra mediului înconjurător și a sănătății umane. Încurajați elevii să găsească soluții pentru reducerea poluării și pentru protejarea mediului.

3. Prezentări despre alimentația sănătoasă și durabilă: Organizați prezentări despre alimentația sănătoasă și durabilă și discutați cu elevii despre importanța alegerii produselor organice și locale, despre reducerea consumului de carne și despre impactul alimentației asupra mediului înconjurător și a sănătății umane.

4. Prezentări despre reciclare: Organizați prezentări despre importanța reciclării și despre modul în care aceasta poate fi realizată în mod eficient. Discutați cu elevii despre impactul deșeurilor asupra mediului înconjurător și despre modalități de reducere a cantității de deșeuri.

5. Prezentări despre protejarea animalelor și a habitatelor naturale: Organizați prezentări despre protejarea animalelor sălbatice și domestice și despre conservarea habitatelor naturale. Discutați cu elevii despre impactul activităților umane asupra mediului și despre modalități de a proteja animalele și mediul înconjurător.

Este important să vă asigurați că prezentările sunt adecvate pentru nivelul de vârstă al elevilor și că sunt prezentate într-un mod interesant și interactiv. Prezentările ar trebui să fie oportunități pentru elevi să învețe și să împărtășească idei despre protejarea mediului înconjurător.

Excursii - Elevii pot fi luați în excursii în locuri care promovează conservarea naturii, precum parcuri naționale sau rezervații naturale, pentru a le arăta beneficiile și frumusețea naturii. Ele sunt o modalitate minunată de a învăța și de a experimenta mediul înconjurător în timpul "Săptămânii Verzi". Vă sugerez câteva idei de excursii pe care le puteți organiza:

1. Excursii la ferme organice: Organizați o excursie la o fermă organică pentru a le arăta elevilor cum se cultivă și se produc alimente în mod sustenabil. Aici, elevii pot învăța despre agricultura ecologică și pot vedea în direct procesul de producție a alimentelor.

2. Excursii în parcuri naturale și rezervații: Organizați o excursie într-un parc natural sau o rezervație pentru a le arăta elevilor importanța conservării și protejării habitatelor naturale. Aici, elevii pot învăța despre ecosistemele locale și despre animalele și plantele care trăiesc acolo.

3. Excursii la centre de reciclare și depozite de deșeuri: Organizați o excursie la un centru de reciclare sau la un depozit de deșeuri pentru a le arăta elevilor cum se gestionează deșeurile. Aici, elevii pot învăța despre importanța reciclării și despre impactul deșeurilor asupra mediului înconjurător.

4. Excursii la stațiile de epurare a apei: Organizați o excursie la o stație de epurare a apei pentru a le arăta elevilor cum se curăță apa și cum este tratată pentru a fi potabilă. Aici, elevii pot învăța despre importanța protejării resurselor de apă și despre modul în care tehnologia modernă poate ajuta la curățarea apei.

5. Excursii la companii eco-friendly: Organizați o excursie la companii care promovează practici sustenabile, cum ar fi companii de energie regenerabilă sau companii care produc produse ecologice. Aici, elevii pot învăța despre cum companiile pot contribui la protejarea mediului înconjurător și despre modul în care aceste practici se pot extinde la nivel global.

Acestea sunt doar câteva exemple de excursii pe care le puteți organiza în timpul "Săptămânii Verzi". Este important să vă asigurați că excursiile sunt adecvate pentru nivelul de vârstă al elevilor și că sunt sigure și bine planificate. Excursiile ar trebui să fie oportunități pentru elevi să experimenteze și să învețe despre protejarea mediului înconjurător într-un mod practic și interactiv.

Proiecte de implicare comunitară - Pot fi organizate proiecte care implică întreaga comunitate, cum ar fi colectarea de deșeuri reciclabile, împăduriri, curățarea zonelor afectate de poluare etc. Aceste proiecte sunt o modalitate excelentă de a promova educația pentru mediu și de a implica comunitatea în problemele de mediu. Ca idei de proiecte de implicare comunitară pe care le puteți organiza amintesc pe cele mai folosite de până acum:

1. Colectarea deșeurilor: Organizați o zi de colectare a deșeurilor în comunitatea voastră. Invitați voluntarii să se alăture și să ajute la curățarea străzilor și parcurilor din jurul comunității. În

timpul acestei activități, puteți discuta despre importanța reciclării și cum putem reduce cantitatea de deșeuri pe care o producem.

2. Plantarea de copaci și plante: Organizați o activitate de plantare de copaci și plante în comunitatea voastră. Acest lucru nu numai că va îmbunătăți aspectul comunității voastre, dar va și ajuta la crearea unui mediu mai sănătos și mai ecologic. În timpul acestei activități, puteți discuta despre importanța păstrării pădurilor și a zonelor verzi în comunitatea voastră.

3. Reciclarea: Organizați o campanie de reciclare în comunitatea voastră. Puteți încuraja oamenii să recicleze prin oferirea de recipiente speciale de reciclare sau prin organizarea unui concurs de reciclare. În timpul acestei activități, puteți discuta despre importanța reciclării și modul în care putem recicla mai multe materiale în mod eficient.

4. Promovarea energiei regenerabile: Organizați o activitate de promovare a energiei regenerabile în comunitatea voastră. Puteți instala panouri solare sau turbine eoliene și puteți invita oamenii să viziteze și să învețe despre cum funcționează aceste surse de energie. În timpul acestei activități, puteți discuta despre importanța energiei regenerabile și modul în care putem reduce dependența de combustibilii fosili.

5. Campanie de conștientizare: Organizați o campanie de conștientizare în comunitatea voastră. Puteți împărți pliante sau afișe care să informeze oamenii despre problemele de mediu locale și modul în care fiecare persoană poate ajuta la protejarea mediului înconjurător. În timpul acestei activități, puteți discuta despre problemele de mediu locale și modul în care fiecare persoană poate face o diferență.

Acestea sunt doar câteva exemple de inițiative didactice care pot fi incluse în "Săptămâna Verde". Important este să fie organizate activități care să îi învețe pe elevi să acționeze în mod responsabil și să își dezvolte o atitudine durabilă față de mediul înconjurător.

Dezvoltarea conduitei și conștiinței ecologice la elevi

Prof. Enciu Daniela Mariana,
Liceul Agricol "Sandu Aldea" Călărași, județul Călărași

În societatea contemporană, protejarea mediului înconjurător reprezintă una dintre cele mai importante responsabilități ale fiecărui cetățean.

Probleme precum poluarea, schimbările climatice, defrișările sau gestionarea necorespunzătoare a deșeurilor afectează echilibrul naturii și calitatea vieții oamenilor.

În acest context, educația ecologică devine un element esențial în formarea tinerei generații, deoarece contribuie la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de natură și la construirea unei societăți preocupate de protejarea resurselor planetei.

Dezvoltarea conduitei și conștiinței ecologice la elevi reprezintă un proces complex, prin care aceștia învață să înțeleagă importanța mediului și să adopte comportamente care susțin conservarea acestuia.

Conștiința ecologică se formează încă din primii ani de viață și reprezintă capacitatea individului de a înțelege relația dintre om și natură, precum și efectele pe care acțiunile umane le au asupra mediului.

Elevii trebuie să conștientizeze faptul că natura un este o resursă inepuizabilă și că fiecare gest, oricât de mic, poate avea consecințe asupra echilibrului ecologic.

Prin intermediul educației, aceștia dobândesc cunoștințe despre ecosisteme, biodiversitate, sursele de poluare și măsurile necesare pentru protejarea mediului. Înțelegerea acestor aspecte îi ajută să privească natura un doar ca pe un spațiu de recreere, ci ca pe un sistem vital de care depinde existența tuturor formelor de viață.

Școala are un rol fundamental în dezvoltarea conduitei ecologice a elevilor. Procesul educativ un se limitează doar la transmiterea unor informații teoretice, ci urmărește și formarea unor deprinderi și valori care să influențeze comportamentul zilnic al elevilor.

Prin activități practice, proiecte tematice, excursii în natură și campanii de protecție a mediului, elevii au posibilitatea de a înțelege mai bine problemele ecologice și de a se implica activ în rezolvarea lor. Atunci când participă la acțiuni de plantare a copacilor, de ecologizare a spațiilor verzi sau de colectare selectivă a deșeurilor, ei învață să fie responsabili și să contribuie în mod direct la îmbunătățirea mediului în care trăiesc.

Pe lângă școală, familia contribuie în mod semnificativ la formarea conștiinței ecologice. Copiii observă și imită comportamentele adulților, iar exemplul oferit de părinți poate avea o influență puternică asupra atitudinii lor față de natură. Atunci când în familie există preocupare pentru economisirea apei și a energiei, pentru reciclare sau pentru menținerea curățeniei în spațiile publice, elevii înțeleg că respectul față de mediu reprezintă o valoare importantă. Astfel, educația ecologică devine un proces continuu, desfășurat atât în mediul școlar, cât și în cel familial.

Dezvoltarea conduitei ecologice presupune transformarea cunoștințelor în fapte concrete. Un este suficient ca elevii să cunoască efectele negative ale poluării; ei trebuie să adopte comportamente care contribuie la prevenirea acesteia.

Utilizarea responsabilă a resurselor, reducerea consumului inutil, reciclarea materialelor și respectarea spațiilor naturale sunt exemple de acțiuni care reflectă existența unei conduite ecologice. Prin repetarea acestor comportamente, ele devin obiceiuri și se transformă într-un mod de viață bazat pe responsabilitate și respect față de natură.

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, educația ecologică dobândește o importanță tot mai mare. Elevii de astăzi vor deveni adulții care vor lua decizii importante pentru viitorul

societății, iar modul în care aceștia înțeleg și protejează mediul va influența calitatea vieții generațiilor viitoare.

Formarea unei conștiințe ecologice solide îi ajută să dezvolte spirit civic, gândire critică și capacitatea de a identifica soluții pentru problemele de mediu. Totodată, îi învață să fie solidari și să înțeleagă că protejarea naturii este o responsabilitate comună.

În concluzie, dezvoltarea conduitei și conștiinței ecologice la elevi reprezintă o necesitate a societății moderne.

Prin educație, implicare practică și exemple pozitive oferite de familie și comunitate, elevii pot deveni persoane responsabile, capabile să contribuie la protejarea mediului înconjurător.

O conștiință ecologică bine formată un înseamnă doar acumularea unor cunoștințe despre natură, ci și adoptarea unui comportament care reflectă respectul, grija și responsabilitatea față de planeta pe care trăim. Astfel, educația ecologică devine o investiție esențială în viitorul unei lumi mai curate, mai sănătoase și mai echilibrate.

Bibliografie

1. Edu.ro
2. www.unesco.org
3. www.epa.gov

Semințe verzi pentru generațiile viitoare

Prof. Gavrilă Georgiana
Liceul Tehnologic Bâlteni, județul Gorj

Societatea contemporană se confruntă cu numeroase probleme de mediu care influențează direct calitatea vieții și echilibrul naturii.

Poluarea, schimbările climatice, risipa resurselor naturale și degradarea spațiilor verzi reprezintă consecințe ale acțiunilor umane și demonstrează necesitatea formării unor comportamente responsabile față de mediul înconjurător.

În acest context, educația ecologică devine o componentă importantă a procesului instructiv-educativ și contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de natură.

Școala are rolul de a forma elevilor valori și deprinderi care să susțină protejarea mediului și utilizarea responsabilă a resurselor naturale. Elevii trebuie să înțeleagă faptul că fiecare acțiune individuală are consecințe asupra mediului și că protejarea naturii reprezintă o responsabilitate comună.

Formarea conștiinței ecologice începe încă din primii ani de școală și se dezvoltă prin activități practice, exemple de bune practici și implicarea elevilor în proiecte și activități extracurriculare. Educația ecologică nu presupune doar transmiterea unor informații despre natură, ci și dezvoltarea unor comportamente și atitudini bazate pe respect, responsabilitate și implicare activă.

Educația ecologică reprezintă un proces continuu prin care elevii învață să cunoască și să protejeze mediul înconjurător. În cadrul activităților școlare, elevii descoperă importanța pădurilor, a apei, a aerului curat și a resurselor naturale pentru existența vieții pe Pământ.

Integrarea educației ecologice în activitatea didactică contribuie la dezvoltarea gândirii critice și la formarea unei conduite responsabile. Elevii trebuie să înțeleagă efectele negative ale poluării și impactul pe care comportamentele necorespunzătoare îl pot avea asupra mediului.

Profesorul are rolul de a organiza activități atractive și interactive care să stimuleze interesul elevilor pentru protejarea naturii. Prin activități practice și exemple concrete, elevii își dezvoltă responsabilitatea și învață să participe activ la protejarea mediului.

Activitățile educative desfășurate în cadrul școlii contribuie și la dezvoltarea spiritului civic, a cooperării și a respectului față de comunitate. În acest mod, educația ecologică devine un instrument important pentru formarea unor viitori adulți responsabili și implicați social.

Experiențele practice au un impact major asupra dezvoltării comportamentelor ecologice la elevi. Participarea directă la activități de protejare a mediului îi ajută pe copii să înțeleagă importanța implicării personale și să conștientizeze efectele acțiunilor lor asupra naturii.

Plantarea copacilor, acțiunile de ecologizare și colectarea selectivă a deșeurilor reprezintă exemple de activități prin care elevii își dezvoltă responsabilitatea și spiritul civic. Aceste experiențe contribuie la formarea unor deprinderi utile și la consolidarea relației dintre elev și mediul înconjurător.

De asemenea, activitățile extracurriculare oferă posibilitatea învățării prin experiență și stimulează colaborarea dintre elevi. Participarea la concursuri tematice, proiecte educaționale și campanii de protejare a mediului dezvoltă creativitatea și implicarea activă a copiilor.

În cadrul activităților desfășurate cu elevii, utilizarea metodelor interactive facilitează învățarea și crește motivația pentru participare. Jocurile didactice, proiectele și activitățile de grup contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de natură și la formarea unor comportamente

ecologice stabile. Dezvoltarea conduitei ecologice presupune formarea unor obiceiuri și comportamente care reflectă respectul față de natură și preocuparea pentru protejarea mediului.

Elevii trebuie să fie încurajați să economisească apa și energia, să reducă risipa și să păstreze curățenia în spațiile publice și în mediul școlar. De asemenea, reciclarea și reutilizarea materialelor reprezintă comportamente importante pentru reducerea poluării și protejarea resurselor naturale.

Formarea unor deprinderi ecologice eficiente presupune continuitate și implicare permanentă. Atunci când elevii sunt implicați în activități practice și primesc exemple pozitive atât în școală, cât și în familie, comportamentele responsabile se dezvoltă mai ușor și devin parte a stilului de viață.

Conduita ecologică nu înseamnă doar respectarea unor reguli, ci și dezvoltarea unei relații armonioase între om și natură. Elevii trebuie să înțeleagă faptul că protejarea mediului reprezintă o investiție în viitor și o responsabilitate față de generațiile următoare.

Succesul educației ecologice depinde de colaborarea dintre școală, familie și comunitate. Părinții au un rol important în consolidarea comportamentelor formate la școală și în oferirea unui model pozitiv pentru copii.

Atunci când elevii sunt încurajați să participe la activități ecologice și în afara școlii, rezultatele educației ecologice devin mai vizibile și mai eficiente.

Parteneriatele educaționale cu instituții și organizații implicate în protejarea mediului oferă elevilor oportunitatea de a participa la activități variate și de a se implica activ în viața comunității.

Colaborarea dintre toți factorii educaționali contribuie la dezvoltarea unei culturi bazate pe responsabilitate și respect față de natură. În acest mod, educația ecologică depășește spațiul clasei și devine parte a vieții cotidiene.

Educația ecologică are un rol esențial în formarea conștiinței și conduitei responsabile a elevilor față de mediul înconjurător.

Prin activități practice, exemple de bune practici și implicare activă, elevii învață să respecte natura și să participe la protejarea acesteia.

Școala reprezintă un spațiu important pentru dezvoltarea valorilor și comportamentelor ecologice, iar profesorul are responsabilitatea de a crea contexte educaționale atractive și interactive care să stimuleze interesul elevilor pentru protejarea mediului.

Formarea unor generații responsabile și preocupate de viitorul planetei reprezintă o condiție importantă pentru construirea unei societăți echilibrate și pentru protejarea resurselor naturale. Fiecare gest responsabil contribuie la păstrarea unui mediu curat și sănătos pentru generațiile viitoare.

Bibliografie

1. Dulamă, M. E. *Educație ecologică și protecția mediului*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2021.
2. Panișoară, I. O. *Profesorul de succes*. Iași: Polirom, 2022.
3. Vrășmaș, T. *Educația prin activități extracurriculare*. București: Editura Universitară, 2020.
4. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. *Strategii și materiale privind protecția mediului*. București, 2023.

De la cunoștințe la acțiune: educație ecologică în rândul elevilor

Prof. Luluța Florina Cristina
Liceul Teoretic Sebiș, Județul Arad

Totul a început cu participarea la atelierele dedicate reciclării din cadrul proiectului „Caravana reciclării", desfășurat în școala noastră în anul școlar 2024 - 2025, când am realizat că reciclarea nu înseamnă doar separarea gunoiului în coșuri diferite și că orice obiect poate primi a doua șansă cu puțină imaginație, într-un mod plăcut și benefic atât pentru noi, cât și pentru mediul înconjurător.

Plini de entuziasm, am dat mai departe această idee colegilor, elevilor, părinților, precum și comunității locale, având convingerea că suntem o mare familie de oameni inspirați, care muncind cu sens, poate transforma gunoiul în comori.

Am început cu un „Focus grup" (conducerea Liceului Teoretic Sebiș, echipa de proiect, elevi și profesori), concluzionând că nevoia noastră comună este crearea unui spațiu dedicat lecturii, în aer liber.

Cu sprijinul autorităților locale, am adus alături de noi două societăți comerciale care ne-au oferit paleți de lemn și vopsea pentru amenajarea zonei.

Astfel, printr-o frumoasă colaborare, dublată de munca și implicarea elevilor, profesorilor și a părinților, o zonă dezafectată din curtea școlii s-a transformat într-o frumoasă „Zonă a lecturilor inspirate".

Cu ajutorul părinților, am realizat 3 seturi de mobilier din paleți; indicatoare cu îndemnuri la reciclare, realizate din bucăți de mobilier școlar deteriorat; o bibliotecă din cutii de plastic unde am așezat materiale de lectură pentru toate vârstele; am vopsit în culorii vii vechile jardiniere în care am plantat flori.

Am decorat zona utilizând decorațiuni din materiale reciclate (vaze, suport materiale școlare, flori din pietre vopsite etc.)

Zona a fost inaugurată în luna aprilie 2025, prin evenimentul „Picnic în lumea poveștilor", la care au participat elevi, profesori și părinți.

Pentru a da și mai mult sens acestei zone, 3 echipe de elevi au realizat un Mini-ghid „Mici gesturi practice și utile pentru a economisi energia", în limbile română, engleză și franceză, postat pe site- ul #LTS, în noua rubrică creată: My GREEN corner.

Activitățile au continuat cu Ziua Internațională a Păsărilor care a fost sărbătorită în cadrul unei activități din „Săptămâna Verde", în care s-au implicat activ elevi, cadre didactice, părinți și comunitatea locală. Prin această activitate, cu toții am conștientizat rolul pe care îl avem în crearea unui mediu propice pentru păsări.

Astfel, am inițiat o acțiune de amenajare a unei zone numită „Zona păsărilor fericite" în care să oferim adăpost și hrană acestora, contribuind la protejarea și conservarea speciilor de păsări care populează localitatea Sebiș, chiar spațiile verzi ale școlii noastre.

În acest sens, în cadrul unor ateliere de lucru, echipa „Prietenii păsărilor" a reușit să ofere o nouă viață deșeurilor colectate în zona de „Colectare selectivă", în cadrul activității „#Hai la STAȚIA DE RECICLARE", prin confecționarea de zone de scăldat, hrănitori și căsuțe pentru păsări, din materiale reciclabile, precum cutii de conservă, sticle de plastic, cutii de lapte, paie, bețe de înghețată, resturi de mobilier din lemn (sertare), cofraje de ouă, sfoară și sârmă.

Pe parcursul activității, profesorul de biologie, alături de profesorul de geografie, au sprijinit elevii în descoperirea habitatelor în care trăiesc diferite specii de păsări, precum și particularitățile lor legate de hrană, dimensiune și anotimpul în care vin să populeze împrejurimile.

Munca în echipă a continuat și în zona „Grădina Minunată”, unde a fost redată strălucirea unui colț uitat din curtea școlii.

Acțiunea de amenajare a spațiului verde a presupus parcurgerea mai multor etape, precum formarea echipei de lucru, alegerea unui teren/loc potrivit, confecționarea de ghivece și decorațiuni pentru grădină, alegerea, plantarea și îngrijirea plantelor, care s-au finalizat în luna mai 2025.

Pentru a pune în valoare materialele colectate, s-au confecționat ghivece, jardiniere și ornamente din materiale reciclate în care s-au plantat flori. Cauciucuri uzate, bucăți de trunchi de copac, cutii de conservă, sticle de plastic sau cutii de lapte, toate au fost readuse la viață de către elevi, sub îndrumarea cadrelor didactice, oferindu-le un strop de culoare pentru un verde sustenabil.

Grădina Minunată a devenit o zonă de liniște, de relaxare și încântare, oferind o stare de bine, care pentru o durabilitate în timp este îngrijită cu atenție de către copii și profesori.

Prin activitățile din cadrul Programului „Săptămâna verde”, elevii au învățat, sub îndrumarea părinților și a profesorilor, să planteze și să îngrijească plantele. În acest sens, echipe de elevi vizitează zilnic grădina pentru a îngriji și uda plantele.

Vizibilă în întreaga comunitate, Grădina Minunată, ne recomandă ca prieteni ai naturii, responsabili față de mediu.

Dedicarea și implicarea profesorilor, sprijinul părinților și creativitatea elevilor au avut ca rezultat o grădină plină de culoare și dragoste care va aduce multă bucurie comunității școlare pe tot parcursul anului.

Așadar, noi credem în educație, reciclare, voluntariat și un „verde” sustenabil!

Rolul școlii în formarea conștiinței și conduitei ecologice a elevilor

Prof. Matei Gabriel
Şcoala Gimnazială "Ion Pillat", județul Piteşti

În contextul accentuării problemelor globale de mediu – poluarea, schimbările climatice, epuizarea resurselor naturale și degradarea ecosistemelor – educația ecologică devine o componentă esențială a formării personalității elevilor. Școala are rolul fundamental de a contribui la dezvoltarea unei conduite ecologice responsabile, bazate pe valori, atitudini și comportamente orientate spre protecția mediului și dezvoltarea durabilă.

Conduita ecologică reprezintă ansamblul comportamentelor și atitudinilor prin care individul manifestă respect față de natură și participă activ la conservarea mediului. Formarea acesteia începe încă din copilărie și se dezvoltă progresiv prin educație formală, nonformală și informală. Potrivit studiilor din domeniul educației ecologice, simpla transmitere a informațiilor despre mediu nu este suficientă. Este necesară implicarea elevilor în activități practice și experiențiale care să conducă la interiorizarea valorilor ecologice și la formarea unei conștiințe responsabile față de natură.

Conduita ecologică poate fi definită ca totalitatea manifestărilor comportamentale prin care individul protejează și valorifică responsabil mediul înconjurător. Aceasta include: utilizarea rațională a resurselor, colectarea selectivă a deșeurilor, economisirea apei și energiei, protejarea spațiilor verzi, participarea la activități de voluntariat ecologic, dezvoltarea unei atitudini critice față de comportamentele poluante.

Educația ecologică urmărește formarea unei conștiințe ecologice active, capabile să transforme cunoștințele teoretice în comportamente concrete. Conform lui Kinga Öllerer, scopul principal al educației ecologice este facilitarea dobândirii unor cunoștințe care permit înțelegerea profundă a problemelor de mediu și luarea unor decizii responsabile. Dezvoltarea conduitei ecologice este strâns legată de educația morală și civică, deoarece presupune responsabilitate socială, solidaritate și respect pentru generațiile viitoare.

Școala reprezintă principalul cadru instituțional în care elevii dobândesc cunoștințe, valori și deprinderi ecologice. Prin intermediul disciplinelor școlare, activităților extracurriculare și proiectelor educaționale, elevii sunt familiarizați cu problemele mediului și cu modalitățile de prevenire a degradării acestuia.

Educația ecologică poate fi realizată:

-interdisciplinar;

-prin activități practice;

-prin proiecte comunitare;

-prin parteneriate cu organizații de mediu.

Cadrele didactice au rolul de model comportamental și de facilitator al experiențelor educative. Ele trebuie să stimuleze participarea activă a elevilor și să promoveze învățarea prin descoperire și experiment.În literatura de specialitate se subliniază faptul că experiențele directe în natură au un impact semnificativ asupra dezvoltării responsabilității ecologice a elevilor. Activitățile practice favorizează înțelegerea relației dintre om și mediu și contribuie la formarea unor comportamente durabile.

Metode și strategii de dezvoltare a conduitei ecologice

1. Activități practice și experiențiale. Una dintre cele mai eficiente modalități de formare a conduitei ecologice este implicarea elevilor în activități concrete: plantări de arbori, ecologizarea spațiilor

publice, colectarea selectivă a deșeurilor, amenajarea spațiilor verzi, reciclarea materialelor. Astfel de activități dezvoltă spiritul civic, responsabilitatea și capacitatea de colaborare.

2. Învățarea prin proiecte. Metoda proiectului stimulează participarea activă și gândirea critică. Elevii pot realiza: campanii de informare ecologică, afișe și materiale digitale, cercetări privind poluarea locală, studii asupra biodiversității. Prin aceste activități, elevii devin participanți direcți la rezolvarea problemelor comunității.

3. Educația nonformală. Taberele ecologice, excursiile tematice și vizitele în arii protejate oferă elevilor contact direct cu natura și contribuie la dezvoltarea unei relații afective cu mediul. Experiențele emoționale pozitive favorizează apariția comportamentelor ecologice stabile.

4. Utilizarea tehnologiei și a resurselor digitale - permite utilizarea platformelor educaționale, simulărilor și materialelor multimedia pentru aprofundarea problemelor de mediu. Resursele digitale facilitează accesul la informații și stimulează interesul elevilor pentru protecția mediului.

Factori care influențează conduita ecologică a elevilor

Formarea conduitei ecologice este influențată de mai mulți factori:

- familia reprezintă primul mediu educativ. Comportamentele părinților influențează direct atitudinile copiilor față de mediu.
- grupul de prieteni
- elevii adoptă frecvent comportamente specifice grupului social din care fac parte.
- mass-media și rețelele sociale
- campaniile ecologice și informațiile despre schimbările climatice influențează nivelul de conștientizare ecologică.
- comunitatea și instituțiile sociale
- implicarea autorităților locale și a organizațiilor nonguvernamentale contribuie la dezvoltarea responsabilității civice și ecologice.

Dezvoltarea conduitei ecologice la elevi are implicații majore pentru societate:

-reduce comportamentele poluante;
-promovează dezvoltarea durabilă;
-contribuie la protejarea resurselor naturale;
-formează cetățeni activi și responsabili;
-stimulează participarea civică.

Educația ecologică trebuie să depășească nivelul teoretic și să producă schimbări reale în comportamentul elevilor. Specialiștii consideră că succesul educației ecologice este atins atunci când elevii devin factori activi în protejarea mediului și în promovarea unui stil de viață sustenabil. Dezvoltarea conduitei ecologice la elevi reprezintă una dintre prioritățile educației contemporane. În condițiile agravării problemelor de mediu, școala are responsabilitatea de a forma generații capabile să adopte comportamente responsabile și să contribuie la protejarea naturii.

Formarea conduitei ecologice presupune îmbinarea cunoștințelor teoretice cu activitățile practice și experiențiale. Implicarea activă a elevilor în proiecte ecologice, colaborarea dintre școală, familie și comunitate, precum și promovarea valorilor dezvoltării durabile contribuie la consolidarea unei conștiințe ecologice autentice. Educația ecologică nu reprezintă doar o disciplină școlară, ci o dimensiune fundamentală a educației pentru viață și pentru viitorul societății.

Bibliografie

1. Öllerer, Kinga, *„Educaţia ecologică – între necesitate şi oportunitate*", în *Calitatea Vieții*, vol. 23, nr. 1, 2012, pp. 25–44.
2. Coles, Corina, *„Educația ecologică – educație pentru viață"*, în *Columna*, nr. 6, 2017, pp. 369–375.
3. Tudor, Luminița, *„Educație ecologică pentru elevi", ProEtica – Revistă Culturală*, 2022.
4. *„Ghid pentru Educația Ecologică și Activitățile de Protejare a Mediului",* Biblioteca de Mediu, 2021.
5. REFE Project, *Caietul elevului – Educație ecologică, clasa a VI-a*, 2022.
6. Riekki, J., Mämmelä, A., *Research and Education Towards Smart and Sustainable World*, 2020.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi

Prof. Mazăre Monica
Școala Gimnazială „Emil Atanasiu" Garoafa, județul Vrancea

Problemele de mediu reprezintă una dintre cele mai mari provocări ale societății contemporane.

Poluarea, schimbările climatice, defrișările și risipa resurselor naturale afectează echilibrul ecosistemelor și calitatea vieții oamenilor.

În acest context, educația ecologică devine o necesitate, iar școala are un rol esențial în formarea unor generații responsabile și implicate în protejarea mediului.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi presupune formarea unor valori, atitudini și comportamente care să îi determine pe copii și adolescenți să respecte natura și să adopte un stil de viață sustenabil.

Educația ecologică nu trebuie privită doar ca transmitere de informații, ci și ca un proces de formare morală și civică.

Conștiința ecologică reprezintă ansamblul cunoștințelor, valorilor și atitudinilor prin care individul înțelege relația dintre om și natură, precum și responsabilitatea față de protecția mediului. Ea se dezvoltă treptat, prin influența familiei, a școlii și a societății.

La elevi, conștiința ecologică se manifestă prin:

- respect față de natură și viețuitoare;
- interes pentru protejarea mediului;
- înțelegerea consecințelor poluării;
- utilizarea responsabilă a resurselor;
- participarea la activități ecologice.

Formarea acestei conștiințe trebuie începută încă din ciclul primar, deoarece la vârste mici elevii sunt receptivi și își formează mai ușor deprinderi și valori morale.

Conduita ecologică reprezintă aplicarea practică a principiilor și valorilor ecologice în viața de zi cu zi.

Nu este suficient ca elevii să cunoască problemele de mediu; ei trebuie să adopte comportamente concrete care contribuie la protejarea naturii.

Exemple de conduită ecologică:

- colectarea selectivă a deșeurilor;
- economisirea apei și energiei electrice;
- reducerea consumului de plastic;
- păstrarea curățeniei în școală și în comunitate;
- plantarea de arbori și îngrijirea spațiilor verzi;
- participarea la campanii de ecologizare.

Aceste comportamente contribuie la dezvoltarea spiritului civic și la responsabilizarea elevilor față de comunitate și mediul înconjurător.

Rolul școlii în educația ecologică

Școala reprezintă principalul cadru instituțional în care elevii pot dobândi cunoștințe și deprinderi ecologice. Profesorii au responsabilitatea de a integra educația pentru mediu în activitățile didactice și extracurriculare.

Educația ecologică poate fi realizată prin:

1. ***Activități integrate în procesul instructiv-educativ***

Discipline precum biologia, geografia, chimia sau educația civică oferă numeroase oportunități pentru abordarea temelor legate de protecția mediului.

Profesorii pot utiliza exemple concrete și metode interactive pentru a stimula interesul elevilor.

2. *Activități extracurriculare*

Excursiile în natură, concursurile tematice, proiectele ecologice și campaniile de voluntariat contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de mediu.

3. *Parteneriate cu familia și comunitatea*

Implicarea părinților și colaborarea cu instituții locale, organizații nonguvernamentale sau autorități publice sporesc eficiența educației ecologice.

4. *Exemple personale oferite de cadrele didactice*

Elevii sunt influențați de comportamentul adulților. Profesorii care adoptă conduite ecologice devin modele pozitive pentru elevi.

Metode și strategii pentru dezvoltarea conduitei ecologice:

Pentru ca educația ecologică să fie eficientă, este necesară utilizarea unor metode moderne și interactive:

- învățarea prin descoperire;
- studiul de caz;
- dezbaterea;
- jocul de rol;
- proiectele tematice;
- activitățile practice și experimentale.

Aceste metode stimulează participarea activă a elevilor și îi ajută să înțeleagă mai bine legătura dintre comportamentul uman și protecția mediului.

Un rol important îl are și utilizarea tehnologiei moderne. Materialele video, prezentările multimedia și platformele educaționale pot face procesul de învățare mai atractiv și mai eficient.

Obstacole în formarea conștiinței ecologice:

În ciuda importanței educației ecologice, există numeroase dificultăți în formarea unei conduite responsabile:

- lipsa interesului pentru problemele de mediu;
- influența negativă a unor modele sociale;
- insuficiența activităților practice;
- consumismul excesiv;
- lipsa infrastructurii pentru reciclare în anumite comunități.

Aceste obstacole pot fi depășite prin colaborare între școală, familie și comunitate, precum și prin promovarea constantă a valorilor ecologice.

Concluzie:

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi reprezintă o investiție importantă în viitorul societății.

Prin educație, elevii pot deveni cetățeni responsabili, capabili să contribuie la protejarea mediului și la construirea unei lumi mai curate și mai sănătoase.

Școala, familia și comunitatea trebuie să colaboreze permanent pentru formarea unor comportamente ecologice durabile.

Numai prin implicarea tuturor factorilor educaționali putem forma generații conștiente de importanța protejării naturii și pregătite să acționeze responsabil pentru binele planetei.

Bibliografie:

1. Cucoș Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom;
2. Joița Elena – *Educația ecologică și dezvoltarea durabilă*, Editura Didactică și Pedagogică;
3. Stănciulescu Elisabeta – *Educația pentru protecția mediului*, Editura Aramis;
4. Documente și materiale privind educația pentru mediu ale Ministerului Educației.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi

Prof. Migioi Simona
Liceul Auto „Traian Vuia" Tg-Jiu, județul Gorj

Educaţia pentru mediu este un proces complex, de lungă durată, ce necesită implicarea tuturor factorilor educativi (echilibru între educaţia formală, educaţia nonformală şi cea informală, profesori de specialitate, diriginţi, educatori, părinţi etc.). Ea trebuie începută la o vârstă cât mai fragedă şi continuată de-a lungul tuturor ciclurilor de învăţământ, adresându-se atât minţii, cât şi sufletului elevilor.

Educaţia nonformală cu raport de complementaritate, atât sub aspectul conţinutului, cât şi în ceea ce priveşte formele şi modalităţile de realizare, cu educaţia formală şi ca abordare a învăţării prin activităţi plăcute şi motivante, care înglobează bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului tradiţional de învăţământ, cu un aport suplimentar de abilităţi câştigate în condiţiile unei libertăţi de exprimare maxime, prin prisma principiilor sale, duce direct la realizarea procesului de educaţie pentru mediu:

- protejarea persoanelor ce doresc o creştere în comerţ, agricultură, industrie etc.;
- susţinerea populaţiei pentru utilizarea mai raţională a resurselor naturale şi personale;
- creşterea profesională sau schimbarea activităţii profesionale;
- educaţia pentru sănătate şi raţionalizarea timpului liber;
- alfabetizarea; participare la propria formare (înţelegere a nevoilor şi găsirea soluţiilor adecvate de instruire în domeniile respective) şi la viaţa comunităţii.

În procesul didactic, ariile de educaţie tematică nonformală sunt intersectante şi proteice, sunt focalizate pe un conţinut, pe o dominantă etc., dar generează alte complementarităţi şi complexe tematice, principale şi/sau derivate. Derivările se definesc în funcţie de context şi de scopul practic.

Un exemplu, în cazul nostru, ar fi: educaţia pentru reciclarea materialelor refolosibile, educaţia pentru dezvoltare durabilă: protecţia mediului, dimensiunea socioculturală, dimensiunea tehnică şi profesională, educaţia ecologică etc.

Din perspectiva dată, educaţia pentru mediu în aspect nonformal reprezintă un demers complementar, iar designul proiectării unui model de educaţie pentru mediu (MEMN) trebuie să fie în acord atât cu elementele teoretice adoptate de conceptorul de curriculum sau de strategie educaţională, cât şi cu opţiunile axiologice.

Unul dintre principalele demersuri posibile, necesare a fi integrate într-o reală strategie a educaţiei pentru mediu în aspect nonformal, este considerat demersul „partenerial", în care învăţarea se realizează împreună cu ceilalţi şi de la ceilalţi. Este un demers complementar celui holistic; problemele reale din mediul înconjurător nu pot fi rezolvate în lipsa unui demers de echipă, în care negocierea, luarea deciziilor, asumarea diferitor roluri sunt esenţiale.

De aceea, în acest context, se impune în majoritatea modelelor implementate la nivel internaţional opţiunea constructivistă asupra învăţării. În acest sens, procesul învăţării este privit ca un proces de dezvoltare, educabilul combinând experienţa anterioară cu experienţe şi descoperiri noi. MEMN, în stadiul prezent al evoluţiei acestui domeniu, încearcă să acopere următoarele mari „câmpuri" educaţionale:

- proiectarea unui sistem de obiective/competenţe şi a unei serii de conţinuturi ilustrative, cât mai complete şi stimulative;
- sugerarea unor modalităţi de organizare a procesului educaţional optimizate şi adecvate scopurilor specifice ale educaţiei pentru mediu;
- dezvoltarea la elevi/tineri a capacităţii de investigare ştiinţifică a mediului înconjurător.

Deşi sunt importante şi alte aspecte ale desfăşurării procesului (resursele de instruire, evaluarea abilităţilor/competenţelor, activităţile extraşcolare, activităţile practice etc.), în centrul atenţiei putem considera că este sistemul de obiective şi conţinuturile adiacente, precum şi procesul de instruire, esenţiale în realizarea unei reale educaţii pentru mediu.

În concretizarea acestui model (MEMN) şi având în vedere şi experienţele internaţionale în domeniu, împreună cu documentele de politică educaţională adoptate la nivel mondial în acest domeniu, putem afirma următoarele:

- în ansamblul factorilor educaţionali, educaţia pentru mediu ar trebui să ocupe un rol mult mai important, continuu adecvat complexităţii şi evoluţiei rapide a acestei probleme fundamentale a lumii contemporane, dar şi a celei viitoare;
- un sistem coerent de obiective (şi conţinuturi actuale asociate acestora) este strict esenţial pentru a permite realizarea reală a educaţiei pentru mediu;
- conţinuturile (chiar sub forma actuală disciplinară, dar mai ales sub cea necesar interdisciplinară) trebuie să poată fi proiectate în concordanţă cu exigenţele raportului dintre psihologic şi logic în învăţare;
- învăţarea trebuie să poată avea o puternică orientare constructivistă, în sensul înţelegerii ei ca un real proces de dezvoltare;
- aplicarea şi concretizarea elementelor teoretice trebuie să-şi găsească un larg câmp de aplicare în formarea capacităţii de investigare ştiinţifică a mediului înconjurător;
- conţinuturile şi metodologia trebuie să aibă un puternic caracter interdisciplinar; metodologia de implementare şi evaluare a modulului trebuie să se soldeze cu reale posibilităţi pentru dezvoltări ulterioare.

Pentru promovarea MEMN se va ţine cont de specificul formelor de organizare a activităţilor nonformale – activităţi directe în sprijinul educării elevilor. Scopul acestora este de a forma dimensiuni atitudinal-acţionale şi valorice ale personalităţii elevilor prin activităţi ecoeducaţionale întreprinse cu elevii cu o serie de obiective-cadru, precum:

- încurajarea iniţiativei elevilor;
- dezvoltarea creativităţii elevilor;
- crearea contextului educaţional favorabil realizării cu succes a iniţiativelor cu valoare formativă dezirabilă şi dezvoltarea capacităţilor de organizare şi autoorganizare;
- modelarea atitudinilor favorabile integrării sociale în spiritul valorilor contemporane: toleranţă, umanitarism, implicare civică pentru pace, viaţă sănătoasă, mediu curat şi sănătos, întrajutorare.

Bibliografie

1. Bumbu, I., *Ecologizarea sistemului educaţional*./Făclia, 14 noiembrie, 2009, p. 13.
2. Carcea, M., *Managementul educaţiei nonformale*, Iaşi: Polirom. 2001.
3. Costea, O. et. al., *Contribuţia educaţiei nonformale la dezvoltarea competenţelor de comunicare ale elevilor*, Bucureşti: IŞE. 2004.

Educația ecologică și responsabilitatea tinerilor față de mediu

Prof. Mocanu Emilia Simona
Colegiul Tehnic „General Gheorghe Magheru”, Tg-Jiu, județul Gorj

În societatea contemporană, protecția mediului reprezintă una dintre cele mai importante preocupări ale omenirii. Probleme precum poluarea aerului, acumularea deșeurilor, schimbările climatice și consumul excesiv al resurselor naturale afectează atât natura, cât și viața oamenilor. Din acest motiv, educația ecologică a devenit o necesitate, iar școala are un rol esențial în formarea unor comportamente responsabile față de mediu. În special în perioada liceului, tinerii își dezvoltă personalitatea, valorile și atitudinile, motiv pentru care formarea comportamentului ecologic trebuie să reprezinte o prioritate în procesul educațional.

Comportamentul ecologic presupune totalitatea acțiunilor și atitudinilor prin care oamenii contribuie la protejarea mediului înconjurător. Acesta include gesturi simple, precum colectarea selectivă a deșeurilor, economisirea apei și energiei, utilizarea responsabilă a resurselor naturale sau participarea la activități de ecologizare. Formarea unui astfel de comportament la elevii de liceu contribuie nu doar la protejarea naturii, ci și la dezvoltarea responsabilității civice și sociale.

Importanța educației ecologice în liceu

Liceul reprezintă o etapă importantă în dezvoltarea intelectuală și morală a tinerilor. În această perioadă, elevii sunt mai receptivi la problemele societății și pot înțelege mai bine consecințele acțiunilor umane asupra mediului. Prin intermediul educației ecologice, elevii învață să respecte natura și să adopte obiceiuri sănătoase și responsabile.

Educația ecologică nu se rezumă doar la transmiterea unor informații teoretice despre mediu, ci urmărește formarea unor deprinderi și atitudini practice. Astfel, elevii trebuie încurajați să participe activ la protejarea mediului prin diferite activități organizate în școală și în comunitate. Lecțiile interactive, proiectele ecologice, dezbaterile și activitățile practice contribuie la conștientizarea importanței protecției mediului.

De asemenea, profesorii au un rol foarte important în formarea comportamentului ecologic. Ei trebuie să ofere exemple pozitive și să îi motiveze pe elevi să adopte un stil de viață responsabil. Atitudinea profesorului față de mediu poate influența comportamentul elevilor, deoarece tinerii tind să urmeze modelele pe care le admiră.

Modalități de formare a comportamentului ecologic

Formarea comportamentului ecologic la elevii de liceu se poate realiza prin numeroase activități educative și practice. Una dintre cele mai eficiente metode este implicarea elevilor în proiecte de protecție a mediului. Aceste activități le oferă posibilitatea de a participa direct la acțiuni care au un impact pozitiv asupra naturii și îi ajută să înțeleagă importanța responsabilității individuale.

Colectarea selectivă a deșeurilor reprezintă un exemplu concret de activitate prin care elevii pot contribui la reducerea poluării. Prin amenajarea unor spații speciale pentru colectarea hârtiei, plasticului și metalului în cadrul școlii, elevii învață să recicleze și să reducă risipa. În același timp, aceste activități dezvoltă spiritul civic și responsabilitatea față de comunitate.

Plantarea copacilor și acțiunile de ecologizare sunt alte exemple importante de activități care contribuie la formarea comportamentului ecologic. Participând la astfel de acțiuni, elevii observă direct efectele pozitive ale muncii lor asupra mediului și înțeleg că fiecare persoană poate contribui la protejarea naturii.

Un alt aspect important este economisirea resurselor naturale. Elevii trebuie să fie învățați să reducă consumul inutil de apă și energie electrică. Gesturi aparent simple, precum stingerea luminilor atunci când nu sunt necesare sau închiderea robinetului pentru a evita risipa apei, pot avea efecte importante asupra mediului dacă sunt practicate constant de un număr mare de persoane.

Tehnologia și rețelele de socializare pot avea, de asemenea, un rol pozitiv în dezvoltarea conștiinței ecologice. Prin intermediul internetului, elevii au acces la informații despre problemele de mediu și pot participa la campanii de informare și conștientizare. Totodată, platformele online permit promovarea unor exemple pozitive și încurajarea implicării tinerilor în activități ecologice.

Rolul familiei și al societății

Formarea comportamentului ecologic nu depinde doar de școală, ci și de familie și societate. Familia reprezintă primul mediu în care copilul învață reguli și comportamente. Dacă părinții adoptă obiceiuri ecologice și îi învață pe copii să respecte natura, aceștia vor fi mai predispuși să dezvolte un comportament responsabil.

Societatea și instituțiile publice au, de asemenea, un rol important. Campaniile de informare, existența spațiilor pentru reciclare și organizarea unor activități ecologice în comunitate contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de mediu. În plus, colaborarea dintre școală, familie și autorități poate avea rezultate foarte bune în educarea tinerilor.

Mass-media contribuie la răspândirea informațiilor despre problemele ecologice și poate influența comportamentul oamenilor. Emisiunile, documentarele și articolele despre protecția mediului îi ajută pe elevi să înțeleagă gravitatea problemelor actuale și necesitatea adoptării unor măsuri de protecție.

Concluzii

Formarea comportamentului ecologic la elevii de liceu reprezintă o condiție esențială pentru protejarea mediului și pentru construirea unei societăți responsabile. Prin educație, exemple pozitive și implicare activă, tinerii pot învăța să respecte natura și să adopte obiceiuri benefice pentru mediul înconjurător.

Școala, familia și societatea trebuie să colaboreze pentru dezvoltarea conștiinței ecologice și pentru încurajarea participării elevilor la activități de protecție a mediului. Fiecare gest responsabil contribuie la reducerea poluării și la conservarea resurselor naturale. Astfel, elevii de astăzi pot deveni adulții responsabili de mâine, capabili să protejeze planeta și să asigure un viitor mai bun pentru generațiile următoare.

Prin activități practice și prin implicarea permanentă a elevilor în proiecte ecologice, școala contribuie la formarea unor comportamente responsabile față de mediu. Educația ecologică nu reprezintă doar acumularea unor cunoștințe, ci și dezvoltarea unei atitudini active și conștiente față de protejarea naturii.

Bibliografie

1. Cucoș, Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
2. Văideanu, George – *Educația la frontiera dintre milenii*, Editura Politică, București, 1988.
3. Manuale de Educație ecologică și Protecția mediului pentru liceu.
4. Ministerul Educației din România
5. Agenția Națională pentru Protecția Mediului
6. Programul Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP)
7. Articole și materiale informative despre reciclare și protecția mediului din reviste și surse educaționale online.

Conduita ecologică la elevi - o imperativă a educației contemporane

Prof. Morariu Mihaela
Liceul Tehnologic Pucioasa, județul Dâmbovița

Într-o eră marcată de schimbări climatice accelerate, degradarea biodiversității și epuizarea resurselor naturale, relația dintre om și mediul înconjurător a încetat să mai fie un subiect de nișă, devenind o problemă de supraviețuire globală.

În acest context, educația joacă un rol fundamental. Școala nu mai este doar un spațiu al alfabetizării academice, ci trebuie să devină laboratorul în care se modelează „cetățeanul ecologic".

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi reprezintă, astfel, fundamentul unei tranziții necesare către o societate sustenabilă.

Conștiința ecologică nu se rezumă la simpla acumulare de cunoștințe despre ecosisteme sau poluare. Ea reprezintă o structură psihică complexă care integrează înțelegerea cognitivă, sensibilitatea afectivă și sistemul de valori al individului față de natură.

La nivelul elevului, formarea acestei conștiințe începe cu *percepția*. Elevul trebuie să înțeleagă că omul nu este un stăpân al naturii, ci o parte integrantă a ei.

Această schimbare de paradigmă, de la antropocentrism la ecocentrism, este esențială. Când un elev înțelege că un gest minor, precum aruncarea unui deșeu de plastic, are un impact sistemic asupra lanțului trofic, informația se transformă în convingere.

Responsabilitatea este pilonul central al conștiinței ecologice. Aceasta presupune interiorizarea faptului că resursele sunt finite și că acțiunile prezente condiționează viitorul generațiilor următoare. Dezvoltarea acestei viziuni pe termen lung este o provocare pedagogică majoră într-o lume dominată de gratificarea imediată și de consumerism.

Dimensiunile educației ecologice în mediul școlar

Educația ecologică trebuie să fie abordată transdisciplinar, depășind granițele orelor de biologie sau geografie. Ea trebuie să infuzeze întregul curriculum, dar și activitățile extrașcolare.

- ***Abordarea cognitivă-știința mediului-*** Elevii trebuie să stăpânească noțiunile de bază: circuitul materiei în natură, conceptul de amprentă de carbon, importanța biodiversității și mecanismele schimbărilor climatice. Fără o bază științifică solidă, conștiința ecologică riscă să rămână la nivelul unor sloganuri superficiale.
- ***Abordarea afectiv-atitudinală-*** Contactul direct cu natura este indispensabil. Lecțiile desfășurate în aer liber, vizitele în rezervații naturale sau îngrijirea unei grădini școlare creează legături emoționale. Empatia față de formele de viață non-umane este motorul care transformă „trebuie să protejăm" în „vreau să protejez".
- ***Abordarea pragmatică-conduita-*** Acesta este punctul în care teoria devine practică. Școala trebuie să ofere elevilor modele de comportament sustenabil prin infrastructura proprie: colectare selectivă, economisirea energiei și a apei, reducerea risipei alimentare.

Formarea conduitei ecologice

Conduita ecologică reprezintă manifestarea externă a conștiinței. Ea se traduce prin obiceiuri zilnice care reflectă respectul față de mediu.

Pentru ca aceste comportamente să devină permanente, ele trebuie cultivate ca reflexe sociale încă din primii ani de școală.

Principalele direcții de acțiune în formarea conduitei sunt:

- ***Regula celor 3R - Reducere, Refolosire, Reciclare-*** în care elevii trebuie învățați să prioritizeze reducerea consumului. Reciclarea, deși importantă, este doar ultima soluție. Încurajarea utilizării recipientelor reutilizabile și a materialelor reciclate în proiectele școlare dezvoltă o mentalitate de economie circulară.
- ***Consumul responsabil*** - Educația pentru mediu se intersectează cu educația financiară și civică. Elevii pot învăța să analizeze etichetele produselor, să înțeleagă conceptul de „produs local" și să reziste presiunii publicității care îndeamnă la supraconsum.
- ***Voluntariatul ecologic*** - prin implicarea în campanii de ecologizare, plantarea de arbori sau participarea la proiecte comunitare dezvoltă spiritul civic. Elevul învață că poate fi un agent al schimbării în comunitatea sa.

Profesorul nu este doar un transmițător de informații, ci un model de conduită. Un cadru didactic care utilizează materiale digitale în loc de suporturi de curs printate inutil sau care manifestă respect autentic față de spațiul verde al școlii va avea un impact mult mai mare decât un discurs teoretic despre poluare.

Totodată, eforturile școlii rămân sterile dacă nu sunt susținute de familie. Conduita ecologică se consolidează acasă, prin modul în care părinții gestionează deșeurile sau aleg modalitățile de transport. Parteneriatul școală-familie este vital pentru a evita disonanța cognitivă a elevului care învață la școală despre protejarea mediului, dar observă acasă un comportament opus.

Provocări și perspective

În secolul XXI, dezvoltarea conștiinței ecologice se confruntă cu noi provocări. Pe de o parte, tehnologia digitală poate fi un aliat (prin simulări de impact climatic sau aplicații de monitorizare a consumului). Pe de altă parte, distanțarea tinerilor de mediul fizic în favoarea celui virtual poate duce la o „alienare față de natură".

O altă problemă emergentă este „eco-anxietatea". Prezentarea constantă a unor scenarii apocaliptice despre viitorul planetei poate genera în rândul elevilor sentimente de neputință sau panică. De aceea, educația ecologică trebuie să fie orientată către soluții și acțiune (empowerment). Elevii trebuie să simtă că acțiunile lor contează și că tehnologia, aliată cu etica, poate salva mediul.

Concluzii

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi nu este un obiectiv opțional, ci o necesitate fundamentală a educației moderne. Ea reprezintă investiția cea mai sigură în viitorul civilizației umane. Formarea unui elev care nu doar „știe" despre ecologie, ci „trăiește" ecologic, presupune un efort conjugat al școlii, familiei și societății.

În final, scopul suprem al educației ecologice este de a transforma respectul pentru natură într-o trăsătură de caracter. Doar prin educarea unei generații capabile să gândească global și să acționeze local putem spera la o refacere a echilibrului dintre om și planeta care îl găzduiește. Conștiința ecologică este, în esență, expresia maturității noastre ca specie.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin. *Educația. Reîntemeieri, dinamici, prefigurări*. Iași: Editura Polirom, 2017.
2. Pânișoară, Ion-Ovidiu. *Managementul resursei umane*. București: Editura Polirom, 2015.
3. Pârvu, Constantin. *Ecologie generală.* București: Editura Tehnică, 2001.

Educația pentru mediu – între responsabilitate și formarea caracterului

Prof. Pinghireac Simina-Elena,
Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți, jud. Botoșani

Argument

În contextul actual, în care schimbările climatice, poluarea și degradarea mediului devin probleme tot mai vizibile, școala are rolul de a forma nu doar competențe academice, ci și atitudini responsabile față de natură și comunitate. Educația ecologică trebuie privită ca o componentă esențială a formării elevului, deoarece contribuie la dezvoltarea unei conduite bazate pe respect, implicare și responsabilitate.

La nivel gimnazial, elevii sunt receptivi la exemple concrete, la activități practice și la experiențe directe. De aceea, profesorul are posibilitatea de a transforma lecțiile obișnuite în contexte educative prin care elevii să înțeleagă importanța protejării mediului. În cadrul orelor de limba și literatura română, tema ecologică poate fi valorificată prin texte literare, compuneri, dezbateri, proiecte și activități interdisciplinare.

Conștiința ecologică nu se formează exclusiv prin transmiterea unor informații teoretice, ci mai ales prin cultivarea unor deprinderi și comportamente constante: economisirea resurselor, colectarea selectivă, respectul față de spațiul verde și implicarea în activități de voluntariat. Elevul trebuie să înțeleagă faptul că mediul înconjurător reprezintă patrimoniul comun al tuturor generațiilor.

Rolul școlii în formarea conduitei ecologice

Școala reprezintă unul dintre principalii factori educativi implicați în dezvoltarea responsabilității față de mediu. Prin activități formale și nonformale, elevii pot dobândi valori și atitudini care să îi determine să adopte comportamente ecologice în viața de zi cu zi.

Profesorul are misiunea de a crea situații de învățare prin care elevii să observe relația dintre om și natură, să identifice problemele de mediu și să găsească soluții practice. În acest sens, educația ecologică nu trebuie limitată la anumite discipline, ci integrată în activitatea didactică de ansamblu. La orele de limba și literatura română, dezvoltarea conștiinței ecologice poate fi realizată prin:

- analiza textelor literare inspirate din natură;
- redactarea de compuneri și eseuri cu tematică ecologică;
- realizarea de afișe și slogane ecologice;
- organizarea de dezbateri pe teme legate de protejarea mediului;
- lectura unor texte informative despre poluare și reciclare.

Prin astfel de activități, elevii își dezvoltă atât competențele de comunicare, cât și spiritul civic și responsabilitatea socială.

Exemple de bune practici desfășurate cu elevii

În activitatea didactică desfășurată la gimnaziu, am urmărit implicarea elevilor în proiecte și activități cu caracter ecologic, adaptate vârstei și intereselor lor.

1. Campania *„Clasa verde”*

Elevii au fost implicați într-o activitate de amenajare și întreținere a spațiului clasei prin:

- realizarea unui colț verde cu plante decorative;
- confecționarea unor recipiente pentru colectarea selectivă;

- afișarea unor mesaje motivaționale privind protejarea mediului.

Activitatea a contribuit la dezvoltarea spiritului de echipă și la responsabilizarea elevilor față de mediul apropiat.

2. Atelier de creație literară – *„Natura în cuvinte”*

În cadrul orelor de limba română, elevii au redactat:

- poezii despre natură;
- compuneri descriptive;
- eseuri cu tema „Cum pot salva planeta?”;
- mesaje ecologice adresate comunității.

Cele mai reușite lucrări au fost expuse pe holul școlii și publicate în revista școlară.

3. Activitatea extracurriculară *„O zi fără plastic”*

Elevii au fost provocați să identifice alternative pentru obiectele din plastic utilizate zilnic. Activitatea a inclus:

- dezbateri;
- realizarea unor postere;
- prezentări realizate în echipe;
- discuții despre efectele poluării asupra mediului.

Participarea activă a elevilor a demonstrat interesul acestora pentru problemele actuale ale mediului.

Importanța activităților extracurriculare

Activitățile extracurriculare au un rol deosebit în formarea conduitei ecologice deoarece oferă elevilor posibilitatea de a învăța prin experiență directă. Excursiile, acțiunile de ecologizare, parteneriatele cu instituții locale și proiectele tematice contribuie la dezvoltarea unei relații autentice cu natura.

Participarea elevilor la astfel de activități îi ajută:

- să înțeleagă consecințele comportamentelor iresponsabile;
- să dezvolte empatie față de mediul înconjurător;
- să își formeze deprinderi ecologice durabile;
- să colaboreze și să se implice activ în comunitate.

Educația ecologică trebuie să depășească spațiul clasei și să devină parte a experienței cotidiene a elevului.

Concluzii

Formarea conștiinței și conduitei ecologice reprezintă o necesitate a educației contemporane. Școala are datoria de a pregăti elevi responsabili, capabili să protejeze mediul și să adopte comportamente sustenabile.Profesorul de limba și literatura română poate contribui semnificativ la acest proces prin activități creative, interdisciplinare și apropiate de preocupările elevilor. Prin lectură, dialog, reflecție și implicare practică, elevii învață că natura trebuie respectată și ocrotită.

Educația ecologică nu înseamnă doar acumularea unor informații, ci formarea unei atitudini responsabile față de viață și față de generațiile viitoare.

Bibliografie

1. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
2. Iucu, Romiță, *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative*, Editura Polirom, Iași, 2008.
3. Joița, Elena, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves, Craiova, 2008.
4. Nicola, Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București, 2003.
5. Stanciu, Mihai, *Didactica postmodernă*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2003.
6. ***Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023***.
7. ***Programa școlară pentru disciplina Limba și literatura română – gimnaziu***, Ministerul Educației.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi prin activități extracurriculare și parteneriate interșcolare

Prof. Popescu Claudia
Școala Gimnazială Nr.1 Rovinari, județul Gorj

I. Introducere și argument

În societatea contemporană, marcată de provocări climatice și transformări tehnologice rapide, educația ecologică a încetat să mai reprezinte o simplă componentă opțională a curriculumului școlar, devenind o dimensiune fundamentală în formarea profilului moral și comportamental al tinerilor.

Misiunea școlii nu mai este doar aceea de a transmite pasiv cunoștințe teoretice despre protecția mediului, ci de a genera conduită ecologică - adică deprinderi zilnice, interiorizate și active.

În acest sens, activitățile extracurriculare și proiectele bazate pe parteneriate interinstituționale reprezintă cadrul ideal. Ele oferă flexibilitate metodologică, scot elevul din spațiul abstract al băncii școlare și transformă învățarea într-un act experiential, bazat pe implicare emoțională și socială.

II. Dimensiunile formării conștiinței ecologice

Pentru ca un demers didactic non-formal să aibă un impact real asupra personalității elevului, acesta trebuie să acționeze sinergic pe trei niveluri:

1. Nivelul cognitiv (Conștiința): Înțelegerea profundă a legăturilor dintre ecosistem și activitatea umană, depășind simpla memorare a unor reguli de igienă ambientală.

2. Nivelul afectiv-atitudinal: Dezvoltarea sensibilității estetice față de natură, a empatiei și a respectului pentru biodiversitate ca valoare intrinsecă.

3. Nivelul volitiv-comportamental (Conduita): Transpunerea convingerilor în reflexe practice durabile (colectare selectivă, reducerea consumerismului, economisirea resurselor).

III. Exemple de bune practici: Studiul de caz al unui parteneriat interșcolar

O dovadă elocventă a modului în care o oportunitate externă poate fi integrată la clasă pentru a dezvolta aceste trei dimensiuni o reprezintă participarea elevilor noștri la concursul transdisciplinar regional/local „Mai mult verde pentru tine, pentru noi!”, proiect inițiat și organizat de o unitate de învățământ parteneră.

În cadrul acestui parteneriat, rolul cadrului didactic a fost acela de mentor și facilitator, ghidând elevii în procesul de metamorfozare a ideilor ecologice în produse artistice și literare cu un puternic impact reflexiv.

1. Coordonarea Secțiunii „Creații Artistico-Plastice” (Abordarea vizual-spațială)

În procesul de îndrumare a elevilor pentru această secțiune, s-a urmărit depășirea tiparelor clasice de desen peisagistic. Elevii au fost stimulați să problematizeze vizual dualitatea structurală a lumii moderne: degradarea industrială versus soluțiile sustenabile.

În urma acestui ghidaj didactic, lucrările trimise la concurs au demonstrat o asimilare remarcabilă a noțiunilor de ecologie urbană.

Un element conceptual de mare valoare obținut în portofoliul elevilor noștri a fost utilizarea metaforei „rădăcinilor-punte”: rețeaua de rădăcini ale unui arbore secular este transformată grafic de către elevi într-o cale de circulație modernă, o punte de tranziție care asigură trecerea de la un

relief arid, stâncos și poluat, dominat de nuanțe gri, către un orizont urban verde, sustenabil, alimentat de energii regenerabile (reprezentate prin turbine eoliene și panouri fotovoltaice).

Produsul muncii lor dovedește că elevii percep progresul nu ca pe un inamic al naturii, ci ca pe un partener tehnologic al acesteia.

2. Coordonarea Secțiunii „Creații Literare" (Abordarea lingvistică și emoțională)

Pentru elevii cu înclinații literare, demersul coordonatorului a vizat utilizarea valențelor textului liric ca instrument de manifest ecologic.

Sub îndrumare, elevii au realizat planșe transdisciplinare conceptuale, concepute sub forma unor „Scrisori de la Natură" trimise comunității umane. Încadrate grafic de elemente solare și ghirlande vegetale vibrante, textele poetice create de elevi au personificat mediul înconjurător (ex: „Plantați un pom, iubiți ce-i verde / Și lumea va avea un rost mai bun, mai viu").

Valoarea pedagogică majoră a acestei activități a fost transformarea perspectivei utilitare asupra resurselor într-o relație de atașament profund: natura a devenit pentru elevi o „casă comună, colorată" pe care au datoria civică și morală de a o ocroti în fiecare zi.

IV. Monitorizarea și evaluarea eficienței pedagogice

Pentru ca referatul să prezinte o valoare științifică clară pentru evaluatorii simpozionului, impactul acestei coordonări a fost cuantificat prin trei indicatori de eficiență:

Indicator de Eficiență	**Manifestare Practică / Impact Pedagogic**
Indicatorul de performanță motivațională	Reușita mobilizării resurselor creative ale elevilor și gradul înalt de originalitate și acuratețe tehnică dovedit în lucrările trimise spre evaluare unității organizatoare.
Indicatorul de schimbare comportamentală	Elevii au manifestat, ulterior concursului, o grijă sporită față de păstrarea curățeniei în spațiul școlar și o atenție voluntară acordată gestionării resurselor din clasă (colectarea deșeurilor din hârtie și stingerea electronicelor în pauze).
Indicatorul de impact la nivel comunitar	Transferul de atitudine din mediul școlar în cel familial. Elevii au funcționat ca vectori de opinie în propriile cămine, promovând în rândul părinților importanța selectării deșeurilor și a reducerii ambalajelor de plastic.

V. Concluzii

Educația ecologică prin activități extracurriculare desfășurate în parteneriat interinstituțional depășește granițele simplei instruiri; ea generează experiențe formatoare profunde. Participarea la concursuri inițiate de alte unități de învățământ le oferă elevilor oportunitatea de a-și exprima deschis viziunea, dobândind statutul de actori principais ai schimbării în comunitate.

Partea cea mai importantă pentru cadrul didactic o reprezintă confirmarea faptului că arta și cuvântul, atunci când sunt puse în slujba ecologiei, devin cele mai puternice instrumente de modelare a caracterelor viitorilor cetățeni responsabili ai planetei.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
2. Ministerul Educației – *Strategia Națională privind Educația pentru Mediu și Schimbări Climatice*, București.

Dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi

Prof. Înv. Primar :Vesici Viorica
Liceul Tehnologic „Sfântul Nicolae" Deta, Timiș

Educația ecologică reprezintă una dintre cele mai importante direcții ale educației contemporane, având rolul de a forma elevi responsabili, implicați și conștienți de importanța protejării mediului înconjurător.

În contextul schimbărilor climatice, al poluării și al consumului excesiv de resurse naturale, școala are misiunea de a dezvolta la copii atitudini și comportamente care să contribuie la păstrarea echilibrului natural și la construirea unui viitor sustenabil.

Conștiința ecologică se formează încă din primii ani de școală, prin activități practice, exemple concrete și prin integrarea valorilor ecologice în activitățile zilnice ale elevilor.

Copiii trebuie să înțeleagă faptul că natura este esențială pentru viață și că fiecare gest contează: economisirea apei, colectarea selectivă a deșeurilor, plantarea copacilor sau păstrarea curățeniei în spațiile publice sunt exemple simple, dar cu impact major asupra mediului.

În învățământul primar, activitățile ecologice trebuie să fie atractive și adaptate vârstei elevilor. Jocurile didactice, concursurile tematice, activitățile artistice, excursiile în natură și proiectele educaționale contribuie la dezvoltarea unei relații apropiate între copil și mediul înconjurător. Prin implicarea directă în activități practice, elevii învață să respecte natura și să devină mai atenți la consecințele propriilor acțiuni.

Profesorul are un rol esențial în dezvoltarea conduitei ecologice. El este modelul care îi inspiră pe elevi și îi motivează să participe activ la protejarea mediului. Atitudinea cadrului didactic, modul de organizare al activităților și implicarea în proiecte ecologice influențează comportamentul elevilor.

De asemenea, colaborarea cu familia și comunitatea locală contribuie la consolidarea valorilor ecologice și la formarea unor deprinderi durabile.

Un aspect important în educația ecologică îl reprezintă activitățile extracurriculare. Participarea elevilor la campanii de ecologizare, la acțiuni de plantare de arbori sau la proiecte de reciclare dezvoltă spiritul civic și responsabilitatea socială. Aceste experiențe practice îi ajută pe copii să înțeleagă mai bine impactul comportamentului uman asupra mediului și îi motivează să adopte un stil de viață responsabil.

În cadrul programelor „Săptămâna Verde" și „Școala Altfel", elevii pot desfășura activități variate: realizarea de afișe și desene cu mesaje ecologice, confecționarea de obiecte din materiale reciclabile, vizionarea de filme educative sau organizarea unor dezbateri despre protejarea mediului. Astfel de activități stimulează creativitatea, spiritul de echipă și interesul pentru problemele de mediu.

Dezvoltarea conduitei ecologice presupune și formarea unor obiceiuri sănătoase și responsabile. Elevii trebuie încurajați să economisească energia electrică, să utilizeze responsabil resursele naturale și să adopte comportamente prietenoase cu mediul. Prin repetare și exemplu personal, aceste comportamente devin deprinderi care se păstrează pe termen lung.

Educația ecologică are și o puternică dimensiune morală și civică. Respectul față de natură este strâns legat de respectul față de viață și față de comunitate. Elevii care învață să protejeze mediul devin adulți mai responsabili, mai implicați și mai atenți la nevoile societății. De aceea, școala trebuie să promoveze constant valori precum solidaritatea, responsabilitatea și respectul față de mediul înconjurător.

Tehnologia modernă poate fi utilizată eficient în educația ecologică. Platformele educaționale, materialele video și aplicațiile interactive îi ajută pe elevi să descopere informații interesante despre natură și despre problemele actuale ale mediului. Utilizarea tehnologiei contribuie la creșterea interesului pentru activitățile ecologice și facilitează învățarea prin metode moderne și atractive.

Un alt element important îl constituie parteneriatele educaționale. Colaborarea dintre școală, autorități locale, organizații non-guvernamentale și instituții de mediu oferă elevilor oportunități diverse de implicare în activități practice. Prin astfel de parteneriate, copiii participă la proiecte comunitare și înțeleg mai bine responsabilitatea pe care fiecare persoană o are față de natură.

Educația ecologică nu trebuie privită ca o activitate izolată, ci ca un proces continuu, integrat în toate disciplinele școlare și în viața de zi cu zi. Fiecare activitate desfășurată în școală poate contribui la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de natură și la formarea unei conduite ecologice responsabile.

În concluzie, dezvoltarea conștiinței și conduitei ecologice la elevi reprezintă o necesitate a societății actuale.

Prin activități educative bine organizate, prin exemple pozitive și prin implicarea activă a elevilor în protejarea mediului, școala contribuie la formarea unor generații responsabile și conștiente de importanța păstrării echilibrului natural.

Educația ecologică formează nu doar elevi informați, ci și cetățeni implicați, capabili să construiască un viitor mai curat și mai sănătos.

Bibliografie

1. Cucoș, C. – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
2. Jinga, I. – *Educația și viața cotidiană*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2010.
3. UNESCO – *Educație pentru dezvoltare durabilă*, 2021.
4. Ministerul Educației – *Ghidul Programului „Săptămâna Verde”,* București, 2024.

Ecoul faptelor mici în viitorul planetei

Prof. Vuc Adela-Lavinia
Liceul Tehnologic Bâlteni, județul Gorj

Protejarea mediului reprezintă una dintre cele mai importante provocări ale lumii contemporane. Probleme precum poluarea, schimbările climatice, degradarea pădurilor și acumularea deșeurilor afectează echilibrul naturii și influențează calitatea vieții oamenilor. În acest context, educația ecologică devine o necesitate a sistemului educațional actual și contribuie la formarea unor generații responsabile și implicate în protejarea mediului.

Școala are un rol esențial în dezvoltarea conștiinței ecologice a elevilor, deoarece prin activități educative și exemple concrete copiii învață să respecte natura și să adopte comportamente responsabile. Educația ecologică nu presupune doar transmiterea unor informații despre mediul înconjurător, ci și dezvoltarea unor valori și atitudini bazate pe responsabilitate, cooperare și respect față de viață. Elevii trebuie să înțeleagă că protejarea naturii începe prin gesturi simple și prin implicare activă în activități care contribuie la menținerea unui mediu curat și sănătos.

Educația ecologică reprezintă un proces continuu prin care elevii își dezvoltă cunoștințe, deprinderi și comportamente orientate spre protejarea mediului. Prin activitățile desfășurate în școală, elevii descoperă importanța naturii și învață că omul și mediul sunt într-o relație permanentă de interdependență.

În cadrul activităților educative, elevii pot înțelege efectele negative ale poluării și impactul pe care acțiunile umane îl au asupra mediului înconjurător. De asemenea, aceștia învață despre importanța pădurilor, despre rolul apei și al aerului curat și despre necesitatea protejării resurselor naturale. Profesorul are responsabilitatea de a transforma activitățile ecologice în experiențe atractive și interactive. Atunci când elevii sunt implicați direct în activități practice, interesul pentru protejarea mediului crește, iar informațiile dobândite devin mai ușor de înțeles și de aplicat în viața de zi cu zi.

Educația ecologică contribuie și la dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității sociale. Elevii învață că fiecare persoană poate contribui la protejarea mediului și că schimbarea începe prin comportamente individuale responsabile.

Experiențele practice reprezintă o modalitate eficientă de formare a comportamentelor ecologice. Elevii înțeleg mai ușor importanța protejării naturii atunci când participă direct la activități precum ecologizarea spațiilor verzi, plantarea copacilor sau colectarea selectivă a deșeurilor.

Activitățile extracurriculare au un rol important în dezvoltarea conduitei ecologice deoarece stimulează participarea activă și cooperarea dintre elevi. În cadrul proiectelor educative și al campaniilor ecologice, copiii își dezvoltă spiritul de echipă și învață să se implice în viața comunității.

Plantarea copacilor reprezintă una dintre activitățile cu impact educativ semnificativ, deoarece elevii observă direct importanța naturii și contribuția fiecărei persoane la protejarea mediului.

De asemenea, acțiunile de reciclare îi ajută să conștientizeze faptul că multe materiale pot fi reutilizate și că reducerea deșeurilor contribuie la diminuarea poluării. Prin participarea la astfel de activități, elevii își dezvoltă deprinderi ecologice și își formează obiceiuri care pot fi aplicate în viața cotidiană.

Formarea conduitei ecologice presupune dezvoltarea unor comportamente bazate pe responsabilitate și respect față de natură. Elevii trebuie să înțeleagă că protejarea mediului nu reprezintă doar obligația instituțiilor, ci și responsabilitatea fiecărei persoane.

Economisirea apei și energiei, reducerea consumului de plastic și păstrarea curățeniei reprezintă exemple de comportamente care contribuie la protejarea mediului. Atunci când aceste obiceiuri sunt formate încă din copilărie, ele pot deveni parte a stilului de viață al elevilor.

Profesorul are rolul de a oferi exemple pozitive și de a încuraja implicarea elevilor în activități care promovează respectul față de natură. În același timp, colaborarea cu familia contribuie la consolidarea comportamentelor ecologice și la dezvoltarea responsabilității față de comunitate.

Dezvoltarea responsabilității ecologice presupune și înțelegerea faptului că resursele naturale sunt limitate și trebuie utilizate în mod echilibrat pentru a asigura un viitor sănătos generațiilor următoare.

Activitățile ecologice desfășurate în școală pot avea un impact pozitiv asupra întregii comunități. Elevii devin exemple pentru cei din jur și contribuie la promovarea unor comportamente responsabile în familie și în societate.

Parteneriatele educaționale cu instituții și organizații implicate în protecția mediului oferă elevilor oportunitatea de a participa la proiecte și activități cu caracter practic și educativ. Aceste experiențe contribuie la dezvoltarea spiritului civic și la consolidarea relației dintre școală și comunitate.

Implicarea elevilor în activități ecologice contribuie și la dezvoltarea respectului față de spațiul public și față de valorile comunității. Prin astfel de activități, copiii învață că fiecare acțiune are importanță și că schimbarea începe prin implicare și responsabilitate.

Educația ecologică reprezintă un element esențial al formării elevilor și contribuie la dezvoltarea conștiinței și conduitei responsabile față de mediul înconjurător. Prin activități practice, proiecte educative și implicare activă, elevii învață să respecte natura și să adopte comportamente ecologice în viața de zi cu zi.

Școala are un rol important în formarea unor generații preocupate de protejarea mediului și de utilizarea responsabilă a resurselor naturale.

Profesorii, familia și comunitatea trebuie să colaboreze pentru a susține dezvoltarea unor comportamente bazate pe responsabilitate și respect față de natură.

Fiecare gest responsabil contribuie la construirea unui viitor mai curat și mai sănătos, iar educația ecologică reprezintă una dintre cele mai importante investiții pentru generațiile viitoare.

Bibliografie

1. Caride, J. A., Meira, P. A. *Environmental Education and Social Change*. Rotterdam: Sense Publishers, 2021.
2. European Environment Agency. *Environmental Education and Sustainability in Europe*. Copenhagen, 2023.
3. Jickling, B., Sterling, S. *Post-Sustainability and Environmental Education*. Cham: Palgrave Macmillan, 2020.
4. Mogensen, F., Schnack, K. *The Action Competence Approach and the "New" Discourses of Education for Sustainable Development*. Environmental Education Research, 2022.
5. Palmer, J. *Environmental Education in the 21st Century*. London: Routledge, 2021.

SUB UMBRA COPACILOR DE MÂINE

Prof. Vuc Mihai
Liceul Tehnologic Bâlteni, județul Gorj

Protejarea mediului înconjurător reprezintă una dintre cele mai importante responsabilități ale societății actuale. Probleme precum poluarea, distrugerea pădurilor, schimbările climatice și risipa resurselor naturale afectează echilibrul naturii și calitatea vieții oamenilor.

În acest context, educația ecologică are rolul de a forma elevilor o conduită responsabilă și o atitudine pozitivă față de mediul înconjurător.

Școala reprezintă spațiul în care copiii își dezvoltă valorile, comportamentele și deprinderile necesare integrării sociale. Prin activități educative și experiențe practice, elevii pot înțelege importanța protejării naturii și necesitatea implicării fiecărei persoane în păstrarea unui mediu curat și sănătos.

Educația ecologică nu presupune doar transmiterea unor informații despre natură, ci și dezvoltarea unor comportamente bazate pe responsabilitate, respect și implicare activă. Formarea conștiinței ecologice începe încă din copilărie și se consolidează prin exemple concrete și activități desfășurate atât în școală, cât și în comunitate.Educația ecologică contribuie la dezvoltarea unei relații armonioase între om și natură. Elevii trebuie să înțeleagă faptul că resursele naturale sunt esențiale pentru viață și că utilizarea lor necorespunzătoare poate avea efecte negative asupra viitorului planetei.

În cadrul activităților școlare, elevii pot descoperi importanța pădurilor, rolul apei și al aerului curat, precum și efectele poluării asupra mediului și sănătății oamenilor. Aceste informații îi ajută să conștientizeze necesitatea adoptării unor comportamente ecologice și a implicării active în protejarea mediului.

Profesorul are rolul de a transforma activitățile educative în experiențe atractive și interactive. Atunci când elevii participă direct la activități practice, învățarea devine mai eficientă, iar interesul pentru protejarea naturii crește.

Educația ecologică contribuie și la dezvoltarea spiritului civic și a responsabilității sociale. Elevii învață că fiecare gest contează și că schimbarea începe prin acțiuni individuale simple și responsabile.

Activitățile practice au un rol important în dezvoltarea conduitei ecologice la elevi. Prin participarea la acțiuni de ecologizare, plantări de copaci sau campanii de reciclare, copiii înțeleg mai bine importanța protejării mediului și impactul comportamentelor umane asupra naturii.Plantarea copacilor reprezintă o activitate cu valoare educativă și simbolică, deoarece elevii observă direct contribuția fiecărei persoane la protejarea naturii. În același timp, activitățile de reciclare îi ajută să înțeleagă faptul că multe materiale pot fi reutilizate și că reducerea deșeurilor contribuie la diminuarea poluării.Activitățile extracurriculare stimulează colaborarea și implicarea elevilor în viața comunității. Participarea la proiecte și concursuri tematice dezvoltă creativitatea și spiritul de echipă și contribuie la formarea unor comportamente ecologice stabile.

În cadrul activităților educative, utilizarea metodelor interactive facilitează participarea activă și crește motivația pentru învățare.

Jocurile didactice, proiectele și activitățile în aer liber contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de natură și la consolidarea cunoștințelor despre protecția mediului.Protejarea mediului începe prin comportamente simple și responsabile.

Elevii trebuie să învețe că economisirea apei și a energiei, reducerea consumului de plastic și păstrarea curățeniei reprezintă acțiuni importante pentru menținerea unui mediu sănătos. Atunci când aceste comportamente sunt formate încă din copilărie, ele devin deprinderi care influențează

pozitiv stilul de viață al elevilor. Educația ecologică trebuie să promoveze ideea că fiecare persoană are responsabilitatea de a contribui la protejarea naturii și la utilizarea echilibrată a resurselor naturale.

Profesorul și familia au un rol important în formarea acestor comportamente, deoarece copiii învață prin observație și prin exemplele oferite de adulți. Colaborarea dintre școală și familie contribuie la consolidarea atitudinilor ecologice și la dezvoltarea responsabilității față de comunitate.

Responsabilitatea ecologică presupune și respectarea spațiului public și a naturii. Elevii trebuie să înțeleagă că mediul înconjurător reprezintă un bun comun care trebuie protejat pentru generațiile viitoare.

Activitățile ecologice desfășurate în școală pot avea un impact pozitiv asupra întregii comunități. Elevii devin exemple pentru cei din jur și contribuie la promovarea unor comportamente responsabile și în familie.

Parteneriatele educaționale cu instituții și organizații implicate în protecția mediului oferă elevilor oportunitatea de a participa la activități cu caracter practic și educativ. Aceste experiențe contribuie la dezvoltarea spiritului civic și la consolidarea relației dintre școală și comunitate.Implicarea elevilor în activități ecologice dezvoltă respectul față de natură și față de valorile comunității. Prin astfel de activități, copiii învață că protejarea mediului reprezintă o responsabilitate comună și o condiție importantă pentru un viitor sănătos.

Educația ecologică reprezintă o componentă importantă a formării elevilor și contribuie la dezvoltarea conștiinței și conduitei responsabile față de mediul înconjurător.

Prin activități practice, proiecte educative și exemple concrete, elevii învață să respecte natura și să adopte comportamente ecologice în viața de zi cu zi.

Școala are rolul de a forma generații responsabile și preocupate de protejarea mediului, iar colaborarea dintre profesori, familie și comunitate contribuie la consolidarea valorilor ecologice și la dezvoltarea spiritului civic.

Protejarea naturii reprezintă o responsabilitate a tuturor, iar educația ecologică este una dintre cele mai importante modalități prin care putem construi un viitor echilibrat și sănătos pentru generațiile următoare.

Bibliografie

1. Huckle, J., Wals, A. *Sustainability and Education*. London: Routledge, 2021.
2. Miller, G. T., Spoolman, S. *Environmental Science*. Boston: Cengage Learning, 2022.
3. Sauvé, L. *Environmental Education and Sustainable Development*. Montreal: Éditions Fides, 2021.
4. Sterling, S. *Education, Sustainability and the Ecological Crisis*. New York: Palgrave Macmillan, 2020.

Tendințe alimentare actuale

Prof. ing. VULPE Carmen Rodica
Colegiul Tehnic „General Gheorghe Magheru” Tg-Jiu, județul Gorj

Tendințele alimentare durabile remodelează modul în care se dezvoltă și se consumă produsele alimentare pe întreg globul.

Cu un accent tot mai mare pe responsabilitate față de mediu și sănătate, consumatorii caută alimente hrănitoare, din surse durabile. Această schimbare stimulează inovația în industria alimentară, încurajând practicile care reduc impactul asupra mediului și promovează sustenabilitatea

Ce este alimentația durabilă?

Alimentele durabile sunt produse într-un mod care minimizează impactul asupra mediului, promovând în același timp beneficii sociale și economice. Aceasta include considerații precum reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, conservarea resurselor naturale și sprijinirea practicilor de muncă echitabile.

Conceptele de aprovizionare și producție durabilă de alimente câștigă teren la nivel global, deoarece oamenii recunosc beneficiile duble ale protejării planetei și ale îmbunătățirii bunăstării lor.

Creșterea gradului de conștientizare a impactului asupra mediului al producției, consumului și risipei de alimente a dus la o creștere a cererii de opțiuni alimentare durabile. Acest sentiment în creștere al consumatorilor a creat o oportunitate vastă pentru companii, în special din industria alimentară și a băuturilor, de a se adapta acestor preferințe în strategiile lor de dezvoltare.

Companiile inovatoare folosesc acum platforme de inteligență alimentară, precum TASTEWISE, pentru a le ajuta să identifice și să înțeleagă tendințele pieței emergente și modelele de comportament ale consumatorilor. Această platformă bazată pe inteligență artificială permite companiilor din industria alimentară și a băuturilor să rămână în fruntea curbei și să navigheze mai eficient în peisajul consumatorilor în evoluție rapidă.

Satisfacerea așteptărilor clienților este crucială pentru succesul și creșterea oricărei afaceri. Pentru industria alimentară și a băuturilor, satisfacerea gusturilor și preferințelor consumatorilor este prioritatea principală.

Tendințele alimentare durabile au apărut rapid ca un factor care modelează producerea alimentelor și a băuturilor.

Sustenabilitatea ca factor cheie în dezvoltarea produselor

Satisfacerea cererii consumatorilor pentru alimente produse în mod durabil este o provocare din ce în ce mai mare pentru producătorii de alimente și băuturi.

Creșterea acestei tendințe a determinat multe companii să-și reexamineze procesul de dezvoltare a produselor și să ia în considerare adoptarea acestor practici ecologice în metodele lor de producție și aprovizionare.

Pe măsură ce privim spre viitor, sustenabilitatea va continua să fie un obiectiv major în industria alimentară.

Unele tendințe alimentare emergente care se aliniază cu practicile durabile includ:

a) Agricultura regenerativă

Agricultura regenerativă este o abordare holistică a agriculturii care urmărește să îmbunătățească sănătatea solului și să promoveze biodiversitatea. Prin implementarea practicilor

regenerative, cum ar fi rotația culturilor și prelucrarea minimă a solului, fermierii pot ajuta la sechestrarea carbonului și la reducerea impactului agriculturii convenționale asupra mediului.

b) Ingrediente din surse locale

Cererea de ingrediente din surse locale va continua probabil să crească pe măsură ce consumatorii devin mai conștienți de amprenta lor de carbon și sprijină comunitățile locale. Această tendință sprijină, de asemenea, micii fermieri și reduce emisiile de carbon asociate cu transportul alimentelor pe distanțe lungi.

c) Reducerea risipei alimentare

Progresele tehnologice au făcut, de asemenea, posibilă reducerea risipei alimentare prin soluții inovatoare, cum ar fi ambalajele inteligente, aplicațiile de urmărire a alimentelor și agricultura de precizie. Aceste tehnologii pot ajuta la îmbunătățirea eficienței lanțului de aprovizionare și la minimizarea pierderilor de alimente.

d) Practici de la fermă la masa

Practicile de la fermă la masă implică aprovizionarea cu ingrediente locale, adesea de la mici fermieri care folosesc metode de creștere durabile. Acest lucru nu numai că reduce amprenta de carbon a transportului, dar sprijină și economiile locale și promovează reziliența comunității.

Prin utilizarea ingredientelor proaspete, de sezon, practicile de la fermă la masă asigură, de asemenea, un conținut mai mare de nutrienți în alimente.

e) Organic și non-OMG

Alimentele organice și nemodificate genetic (non-OMG) au devenit din ce în ce mai populare în ultimii ani, consumatorii căutând produse fără pesticide și substanțe chimice sintetice. Această tendință a dus la o creștere a practicilor de agricultură ecologică, care sunt mai ecologice și promovează biodiversitatea.

f) Diete pe bază de plante

Din ce în ce mai mulți oameni adoptă diete pe bază de plante din motive de sănătate și mediu. Ca urmare, există o cerere tot mai mare pentru alternative durabile pe bază de plante la produsele tradiționale de origine animală. Acest lucru a stimulat inovația în industria alimentară, ducând la dezvoltarea de noi opțiuni pe bază de plante care imită gustul și textura cărnii și produselor lactate.

g) Carne cultivată

Carnea cultivată, cunoscută și sub numele de carne cultivată în laborator sau pe bază de celule, este o altă tendință emergentă în industria alimentară. Aceasta implică creșterea celulelor animale într-un laborator pentru a produce carne fără a fi nevoie de metode tradiționale de creștere a animalelor.

Carnea cultivată are potențialul de a reduce semnificativ emisiile de gaze cu efect de seră și de a aborda preocupările etice legate de creșterea industrială.

h) Fructe de mare sustenabile

Pescuitul excesiv și practicile de pescuit nesustenabile au dus la scăderea populațiilor de pești și la deteriorarea ecosistemelor marine.

Pentru a combate această problemă, a existat o creștere a inițiativelor durabile privind fructele de mare, cum ar fi programele de certificare care asigură practici de pescuit responsabile și sprijină pescuitul durabil.

i) Cereale vechi

Pe lângă alimentele de bază populare precum grâul, porumbul și orezul, există un interes tot mai mare pentru cereale diverse și cereale antice. Acestea includ quinoa, amarant, mei și teff, care oferă arome unice și beneficii nutriționale.

Încorporarea acestor cereale în dietele noastre poate ajuta, de asemenea, la promovarea diversității culturilor și la sprijinirea micilor fermieri.

j) Practici etice și umane

Consumatorii solicită din ce în ce mai mult transparență în ceea ce privește aprovizionarea și producția de alimente, în special în ceea ce privește standardele de bunăstare a animalelor. Ca urmare, companiile de alimente și băuturi acordă o atenție mai mare bunăstării animalelor în produsele lor și implementează politici etice de tratament și aprovizionare.

Beneficiile de afaceri ale dezvoltării de produse durabile

Adoptarea tendințelor alimentare durabile în dezvoltarea produselor nu doar că îndeplinește dorințele consumatorilor, ci aduce și mai multe beneficii pentru afaceri:

1. Loialitatea consumatorilor:

Alinierea la valorile consumatorilor ajută la construirea loialității față de brand și îmbunătățește încrederea în produsele unei companii.

Companiile care prioritizează sustenabilitatea sunt mai susceptibile să observe o satisfacție mai mare și achiziții repetate din partea clienților.

2. Reputația îmbunătățită a brandului*:*

Demonstrarea angajamentului față de practici durabile poate ridica reputația unei companii în ochii consumatorilor și altor părți interesate.

O percepție pozitivă poate deschide uși pentru noi oportunități de afaceri și parteneriate colaborative.

3. Economii de costuri*:*

Utilizarea proceselor de producție ecologice și inițiativele de reducere a deșeurilor pot duce la economii semnificative de costuri pentru companiile din domeniul alimentelor și băuturilor, oferindu-le un avantaj competitiv.

4. Conformitatea reglementărilor*:*

Multe reglementări locale și internaționale cer companiilor să adopte practici de producție alimentară durabilă.

Companiile care investesc în dezvoltarea de produse durabile sunt mai bine poziționate pentru a respecta standardele de conformitate, ajutându-le să evite penalizările și întreruperile în operațiunile de afaceri.

Care este viitorul sustenabilității alimentelor?

Viitorul sustenabilității alimentelor va implica probabil continuarea eforturilor de reducere a amprentei de carbon, conservarea resurselor și bunăstarea animalelor în industria alimentară. Unele dezvoltări potențiale includ:

a. Tehnici inovatoare de agricultură: Adoptarea agriculturii de precizie prin tehnologie, cum ar fi senzorii și dronele, poate ajuta la reducerea deșeurilor și la optimizarea utilizării resurselor.

b. Surse alternative de proteine: Odată cu cererea tot mai mare pentru opțiuni sustenabile, proteinele pe bază de plante și carnea crescută în laborator câștigă popularitate ca alternative la produsele tradiționale pe bază de animale.

c. Modele de economie circulară: Companiile ar putea adopta din ce în ce mai mult principiile economiei circulare, minimizând deșeurile prin reciclarea sau reutilizarea materialelor utilizate în producție.

d. Colaborare și transparență: Inițiativele colaborative între părțile interesate din industria alimentară, inclusiv producători, comercianți cu amănuntul și consumatori, pot ajuta la promovarea schimbărilor pozitive către sustenabilitate.

Transparența în lanțurile de aprovizionare va deveni, de asemenea, din ce în ce mai importantă pentru a asigura o sursă sustenabilă a ingredientelor.

e. Educația consumatorilor: Pe măsură ce conștientizarea și cererea consumatorilor pentru produse sustenabile cresc, companiile ar putea fi nevoite să își educe clienții cu privire la impactul

asupra mediului al alegerilor lor și cum pot lua decizii mai sustenabile în ceea ce privește consumul de alimente.

Concluzii

În general, viitorul sustenabilității alimentelor va necesita un efort colectiv din partea afacerilor, consumatorilor și factorilor de decizie pentru a crea un sistem alimentar mai conștient de mediu.

Companiile care prioritizează sustenabilitatea în operațiunile lor nu doar că vor contribui la o planetă mai sănătoasă, dar vor câștiga și un avantaj competitiv pe piața în creștere a produselor sustenabile.

Consumatorii au, de asemenea, puterea de a genera schimbări prin alegeri conștiente și prin sprijinirea companiilor care prioritizează sustenabilitatea.

Cu aceste dezvoltări, este posibil ca industria alimentară să își reducă impactul asupra mediului și să promoveze un viitor mai sustenabil pentru toți.

Bibliografie

1. Broeks, M. J., Biesbroek, S., Over, E. A. B., van Gils, P. F., Toxopeus, I., Beukers, M. H., et al. (2020). *A social cost-benefit analysis of meat taxation and a fruit and vegetables subsidy for a healthy and sustainable food consumption in The Netherlands. BMC Public Health,* 20(1), 643. https://doi.org/10.1186/s12889-020-08590-z
2. Contento, I.R. *Nutrition education: Linking research, theory, and practice.* Asia Pac. J. Clin. Nutr. 2008, 17, 176–179. https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/18296331/
3. Irz, X., Leroy, P., R´equillart, V., & Soler, L. G. (2016). *Beyond wishful thinking: Integrating consumer preferences in the assessment of dietary recommendations. PLoS One,* 11(6), Article e0158453. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0158453
4. Kapelari, S., Alexopoulos, G., Moussouri, T., Sagmeister, K. J., & Stampfer, F. (2020). *Food heritage makes a difference: The importance of cultural knowledge for improving education for sustainable food choices. Sustainability,* 12(4), 1509. Retrieved from https://www.mdpi.com/2071-1050/12/4/1509
5. Possidonio, C., Prada, M., Graca, J., & Piazza, J. (2021). *Consumer perceptions of conventional and alternative protein sources: A mixed-methods approach with meal and product framing. Appetite*, 156, Article 104860. https://doi.org/10.1016/j.appet.2020.104860
6. Willett, W., Rockstrom, J., Loken, B., Springmann, M., Lang, T., Vermeulen, S., Murray, C. J. L. (2019). *Food in the anthropocene: The EAT-lancet commission on healthy diets from sustainable food systems. Lancet*, 393(10170), 447–492. https://doi.org/10.1016/S0140-6736(18)31788-4
7. Xu, C., Siegrist, M., & Hartmann, C. (2021). *The application of virtual reality in food consumer behavior research: A systematic review. Trends in Food Science & Technology,* 116, 533–544. https://doi.org/10.1016/j.tifs.2021.07.015

SECȚIUNE ELEVI

Scrisoare către natură

Barbu Maria, clasa: a VI-a
Școala Gimnazială nr.1,
Loc. Rovinari, județul Gorj
Prof. coord. Popescu Claudia

Dragi prieteni, vă scriu cu dor,
Eu sunt natura, plină de culoare,
V-am dăruit păduri și flori,
Și cer senin cu mult, mult soare.

Dar azi vă rog să mă-ngrijiți,
Să nu lăsați pământul să fie trist;
Plantați un pom, iubiți ce-i verde,
Iar lumea va avea un rost...mai bun, mai viu.

Iar acum din depărtare,
Vin la voi c-o adresare:
- Păstrați planeta, ca pe-o floare!

În ziua în care au tăcut păsările

Bădoiu Robert Constantin, clasa: a XII-a,
Liceul Tehnologic Bâlteni, Loc. Bâlteni, Județul Gorj
Prof. coord. Gavrilă Georgiana

La început, oamenii nici măcar nu au observat. Dimineţile veneau la fel, tramvaiele treceau cu acelaşi zgomot, oraşele continuau să lumineze artificial nopţile, iar ferestrele blocurilor se aprindeau şi se stingeau mecanic, ca nişte ochi obosiţi. Doar că, într-o primăvară, păsările nu s-au mai întors.

Copiii au fost primii care au simţit ciudăţenia. Au ieşit în curţi şi au privit cerul prea liniştit. Lipsea ceva. Nu ştiau exact ce, dar tăcerea aceea avea greutatea unui gol imposibil de explicat. Adulţii au ridicat din umeri. „Se vor întoarce”, au spus. Numai că zilele au trecut, apoi săptămânile, iar cerul a rămas pustiu, ca o carte din care cineva smulsese cântecul.

Atunci oamenii au început să observe şi alte lucruri. Copacii înfloreau mai puţin. Râurile păreau mai bătrâne. Până şi vântul avea o oboseală stranie, ca şi cum ar fi traversat o lume care uitase să mai respire. Oraşele deveniseră dintr-odată uriaşe şi reci. Fără păsări, cerul părea prea sus, prea gol, prea străin.

Şi poate pentru prima dată după foarte mult timp, omul a înţeles că natura nu fusese niciodată un decor. Păsările nu existaseră doar pentru frumuseţe. Copacii nu existaseră doar pentru umbră. Râurile nu existaseră doar pentru apă. Toate acestea ţineau lumea vie într-un mod nevăzut, asemenea inimii care bate fără să fie observată.

Un bătrân a spus atunci ceva ce nimeni nu mai avusese curajul să rostească: „Planeta nu se răzbună pe noi. Doar se retrage.” Iar fraza aceea a căzut peste oameni mai greu decât orice catastrofă.

Pentru că adevărul era simplu şi dureros. Natura nu pleca din cauza urii. Pleca din cauza oboselii. Prea mult fum. Prea mult beton. Prea multă grabă. Oamenii construiseră o lume în care iarba trebuia să lupte ca să supravieţuiască printre pietre, iar cerul devenise un lucru la care nimeni nu se mai uita.

Într-o seară, un copil a desenat o pasăre pe asfalt, cu creta. A doua zi, alt copil a desenat un copac. Apoi cineva a plantat un tei lângă o staţie de autobuz. Cineva a curăţat un râu. Cineva a început să meargă pe jos doar ca să audă ploaia. Şi, încet, lumea a început să semene din nou cu o lume. Nu marile discursuri au schimbat oamenii, ci tăcerea aceea teribilă a cerului fără aripi.

Poate că omenirea nu va înţelege niciodată pe deplin cât de mult datorează naturii. Dar există momente în care absenţa unui singur cântec poate deveni mai puternică decât toate cuvintele. Iar în ziua în care au tăcut păsările, omul a descoperit că sufletul lumii avea glas.

Păstrați natura verde!
- Ruscus Aculeatus, specie reper a dealului Pleșa

Elevă: Budea Amelie Maria, clasa a IX –a,
Liceul Teoretic Sebiș, Loc. Sebiș, Județul Arad
Prof. coord. Lulușa Florina Cristina

MOTTO: ”Natura nu ne cere să fim geniali, ajunge să fim raționali”

Responsabilitatea de a avea grijă de tot ceea ce ne înconjoară și ne susține viața revine fiecăruia dintre noi. Chiar dacă nu avem pârghiile, resursele și forța necesară acestei responsabilități, există totuși măsuri aplicabile de către oricine, în viața de zi cu zi și care combinate, pot să aibă un efect benefic semnificativ asupra mediului înconjurător.

În lucrarea de față se dorește prezentarea unor elemente observate în cadrul aplicațiilor de teren realizate în orizontul local și zonal al orașului Sebiș de către elevii de la Liceul Teoretic Sebiș.

Obiectivul principal a fost observarea și analiza condițiilor care au dus la constituirea unui cadru de conservare și protecție pentru anumite elemente unicat.

Aceste aplicații au oferit totodată oportunitatea observării în natură și a altor elemente care au stârnit atenția și admirația tuturor, și anume poienile cu flori de primăvară (agrijei, brândușe). Primăvara, poienile cu flori atrag numeroși vizitatori și admiratori, prilej cu care insuflă omului dragostea și respectul față de frumusețile naturii.

Identificarea speciilor floristice care compun ecosistemul Dealului Pleșa s-a făcut prin numeroase drumeții realizate cu elevii de la Liceul Teoretic Sebiș. A fost vizată specia- reper a acestei zone – ghimpele- Ruscus aculeatus, dar și alte specii vegetale complementare.

Majoritatea oamenilor nu sunt familiarizați cu domeniul ariilor protejate și tratează cu indiferență avertismentele cu privire la dispariția unor specii de viețuitoare sau chiar nu au cunoștiință de prezența în împrejurimi a unor elemente rare, unice.

Considerăm că, pe lângă toate măsurile impuse de *I.U.C.N.* și implementarea rețelei Natura 2000, cea mai eficientă măsură este conștientizarea oamenilor cu privire la valoarea biodiversității în mediul natural și în societate.

Aria naturală protejată se definește astfel: un spațiu geografic clar delimitat, recunoscut, desemnat și administrat în baza unor acte legale, cu scopul de a realiza conservarea, pe termen lung, a naturii, a serviciilor de mediu și a valorilor naturale (specii de plante și de animale, habitate) și culturale deosebite care se doresc a fi păstrate în forma și starea respectivă, prin ocrotirea dată de lege.

Declararea ariilor protejate aduce cu sine o serie de beneficii, atât pentru ecosisteme, cât și pentru domeniul socio- economic. În primul rând, ariile naturale protejate au menirea de a conserva populațiile de plante și animale sălbatice, precum și habitatele acestora. În al doilea rând, aduce beneficii pentru sănătatea publică (aer și ape curate, regenerare, optimism), contribuie la reducerea eroziunii solului, menținerea rezervelor de apă și evitarea unor hazarde naturale.

Conform IUCN, există șase (VI) categorii de arii protejate, iar rețeaua ecologică Natura 2000 include zone cu un regim de protecţie special, numite Arii de Protecţie Specială Avifaunistică (SPA) și Situri de Importanţă Comunitară (SCI).

Rezervația mixtă „Dealul Pleșa” face parte din categoria IV IUCN(Arie de gospodărie a habitatelor/speciilor) și a fost pusă sub ocrotire oficială în anul 1995, fiind în administrația Ocolului Silvic Sebiș – Moneasa.

Obiectivul principal de protecție este ghimpele – Ruscus aculeatus și vegetația lemnoasă termofilă. Rezervația ocupă o suprafață de 290,6 ha în apropierea orașului Sebiș, în partea sa estică pe dealul Pleșa, întinzându-se până în apropierea localității Livada (Păulean).

Ruscus Aculeatus- este o plantă cunoscută din Antichitate, însă cercetările asupra ei au început abia în anul 2000. Specie indigenă, originară din Europa sudică şi vestică, se găseşte la noi în vestul Transilvaniei, sudul Banatului, pe dealurile subcarpatice ale Munteniei şi Olteniei.

În general, este o specie rară, fiind ocrotită ca monument al naturii. Face parte din familia Liliaceae și este un subarbust spinos, cu frunze mici, lipicioase, mereu verzi, cu lujeri modificaţi, ce iau forma şi rolul frunzei, cu numele de filocladii. Florile ghimpelui au culoarea alb-gălbui și se gasesc sub formă de stea. Fructele sunt bace mici și roșii.

Condițiile climatice s-au dovedit favorabile ghimpelui din județul Arad, ceea ce justifică prezența unui număr apreciabil de tufe. Ruscus aculeatus este o plantă indicatoare, element mediteranean, atlantic, iubitor de sol acid, căldură și umezeală. Subarbustul, deși are un accentuat caracter termofil, nu a înghețat încă în județul Arad, de unde rezultă că suportă în cele mai bune condiții climatul local. Privind ecologia speciei Ruscus, majoritatea exemplarelor sunt răspândite prin făgete, stejărete și arborete de șleau.

Ghimpele formează un strat de subarbust întins pe întreaga culme a dealului. An de an însă numărul tufelor de ghimpe este în decreștere. Între factorii care generează dispariția plantei se pot enumera accesul necontrolat și abandonul de deșeuri, modul de conducere al exploatărilor forestiere și datorită exploatării lor cu scopul de a fi folosiți în aranjamente florale.

Pe lângă Ruscus aculeatus în Rezervația Dealul Pleșa mai sunt ocrotite și alte specii ierboase și lemnoase termofile, precum: Crocus moesiacus (brândușa), Ruscus hypoglossum, Rosa micrantha, Epilobium montanum, Bupleurum affine, Erechtites hieracifolia, Campanula persicifolia (clopoței), Tamus communis (untul pământului).

Toate aceste elemente, considerăm că trebuie nu numai conservate, ci şi prezentate astfel ca oamenii să le înţeleagă mai bine şi să se bucure de ele.

Se impune o sporire a conştientizării publicului despre importanţa şi utilitatea acestor elemente floristice în cadrul natural în care se află. Drumețiile au permis familiarizarea elevilor cu elementele care compun biodiversitatea Dealului Pleșa, stârnind curiozitatea acestora de a-și completa cunoștințele dobândite la clasă și de a dezvălui noi oportunități pentru identificarea și a altor specii vegetale.

Bibliografie:

1. Ardelean, A., 2002, *Rezervaţii naturale și monumentele naturii din județul Arad*, Arad, Vasile Goldiș University Press.
2. Oancea, M., 1998, *Consideraţii privind organizarea spaţiului geografic în Depresiunea Zărand*, Studia Universitas - „Vasile Goldiş“, Arad, vol 8..
3. Tudoran, P., 1983, *Ţara Zărandului – studiu geoecologic*, Editura Academiei Bucureşti.
4. http://www.mmediu.gov.ro
5. https://ro.wikipedia.org/wiki
6. http://www.anpm.ro/

Copacul meu

Budu Alexandru-Viorel, clasa a VI-a,
Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți, loc. Răchiți, jud. Botoșani
Prof. coord. Pinghireac Simina-Elena

În curtea școlii am plantat
Un pom micuț și minunat.
L-am udat cu grijă mare,
Să crească în fiecare floare.
Frunza lui îmi face semn
Când bate vântul lin, domol.
Parcă-mi spune zi de zi:
„Ai grijă de natură, copii!”
Nu arunca hârtii pe jos,
Păstrează cerul luminos.
Un copac și-o floare mică
Fac planeta mai voinică.
Mai mult verde lângă noi,
Pentru oameni, pentru ploi,
Pentru păsări și câmpii,
Pentru mari și pentru copii.

Herbariu de lumină

Bunescu Crina-Nicoleta, clasa: a XII-a,
Liceul Tehnologic Bâlteni, județul Gorj
Prof. coord. Vuc Adela-Lavinia

În iarba dimineții plânge roua
Ca un cristal pe aripi de trifoi,
Iar cerul își coboară peste lume
Albastrul blând al ochilor de ploi.
Prin ramuri moi se leagănă lumina
Cu pași subțiri de floare și parfum,
Și-un greier scrie-n liniștea câmpiei
Poeme verzi pe margine de drum.
Pământul poartă-n palmele lui calde
Atâtea inimi mici de flori și nuci,
Iar râul își desprinde dintre pietre
Cântecul clar al vremilor de-atunci.
Să nu rănim tăcerea unei frunze
Când vântul o sărută tremurat,
Nici zborul alb ce se prelinge-n seară
Din aripa vreunui stol plecat.
Căci lumea crește tainic din iubire,
Din muguri, din izvoare și din grâu,
Iar omul, dacă uită iar natura,
Se pierde singur într-un cer pustiu.
De-aceea las în suflet o grădină
Cu tei și iasomie la hotar,
Ca mâine Terra să-și aprindă iarăși
Lumina verde-n fiecare jar.

Ecoul verde

Curelea Alessia-Maria, clasa a IX a,
Liceul Tehnologic Bâlteni, Loc. Bâlteni, Jud. Gorj
Prof. coord.Cuțitoiu Mariana

Trăim într-o eră a vitezei în care progresul tehnologic pare să fi lăsat în urmă elementul cel mai de preț care ne susține viața: natura. Ecologia nu reprezintă doar un slogan publicitar sau un titlu pe o broșură oarecare. Ea este o chemare urgentă la responsabilitate colectivă și individuală, o filosofie de viață pe care trebuie să o adoptăm înainte ca transformările climatice să devină complet ireversibile. Planeta nu ne aparține în exclusivitate; o împărțim cu milioane de alte specii și, mai important, o împrumutăm de la generațiile viitoare. Fiecare acțiune pe care o întreprindem astăzi își va pune amprenta asupra calității vieții de mâine.

Când vorbim despre un stil de viață sustenabil, tindem să ne gândim la macro-proiecte, cum ar fi parcurile eoliene sau interzicerea mașinilor cu combustie internă. Totuși, ecologia autentică începe al nivel individual.

Ocrotirea naturii înseamnă, în primul rând, o decizie conștientă de a trăi mai curat și mai sănătos. Atunci când alegem să consumăm alimente locale, netratate excesiv cu pesticide, ne protejăm propriul organism. Atunci când înlocuim mașina personală cu mersul pe jos sau cu bicicleta pentru drumurile scurte, investim direct în sănătatea sistemului nostru cardiovascular.

O casă eficientă din punct de vedere energetic, dotată cu becuri economice și izolată termic corespunzător, nu doar că reduce emisiile de carbon, dar aduce și economii substanțiale în bugetul personal. Astfel, grija față de mediu devine o formă de respect și de prețuire a propriei persoane.

Nu putem fi bine într-un mediu bolnav; aerul poluat pe care îl inspirăm și apa contaminată pe care o bem se întorc în corpul nostru sub formă de afecțiuni medicale. Prin urmare, efortul de a fi ecologic este, la nivel fundamental, un efort de autoconservare și de îmbunătățire a calității vieții de zi cu zi.

Trecerea de la individual la colectiv se realizează în momentul în care înțelegem că gesturile noastre izolate se multiplică la nivel global.

Un viitor curat definește comunitatea conștientă de impactul ei asupra ecosistemului. Gestionarea corectă a deșeurilor prin sortare și reciclare elimină tone de plastic din oceane și din sol. Reducerea risipei alimentare prin planificarea atentă a cumpărăturilor înseamnă mai puține resurse naturale irosite pentru producție, transport și depozitare.

Comunitățile care investesc în spații verzi, în parcuri și în plantarea de arbori urbani nu doar că combat efectul de insulă de căldură specific marilor orașe, dar creează și medii de socializare mult mai armonioase.

Copacii acționează ca plămâni naturali, filtrând praful și noxele, oferind în același timp un refugiu vizual și psihologic din calea stresului cotidian. Când o întreagă comunitate decide să adopte energie din surse regenerabile sau să sprijine micile afaceri sustenabile, se creează un cerc virtuos care forțează marile corporații și autoritățile statului să își schimbe politicile economice și de mediu.

Un aspect crucial al transformării noastre este componenta educațională. Schimbarea mentalității colective nu se poate produce peste noapte și nici doar prin legi coercitive. Ea se cultivă în școli, în familii și prin puterea exemplului propriu.

Copiii care învață de mici să strângă gunoiul din natură, să economisească apa în timp ce se spală pe dinți și să respecte animalele vor deveni adulți responsabili, capabili să conducă societatea pe principii durabile.

Această educație ne transformă din simpli consumatori de resurse în protectori ai acestora. Trebuie să renunțăm la iluzia că resursele Terrei sunt infinite.

Petrolul, apa potabilă curată și solurile fertile sunt limitate, iar exploatarea lor irațională din ultimele decenii ne-a adus în pragul unei crize climatice globale. A acționa pentru ceilalți înseamnă a le lăsa moștenire o planetă funcțională, pe care se poate trăi în siguranță, nu o uriașă groapă de gunoi acoperită de smog.

În concluzie, un mediu curat nu este un ideal utopic și nici un lux accesibil doar unora. Este o necesitate absolută și urgentă pentru supraviețuirea noastră.

Fiecare mic obicei schimbat: de la plasa textilă folosită la cumpărături în locul celei de plastic, până la stingerea unui bec lăsat aprins degeaba, contribuie la restabilirea echilibrului ecologic. Alegerile pe care le facem în fiecare zi reflectă direct valorile în care credem.

Adoptând o atitudine responsabilă, curată și conștientă, transformăm protecția mediului dintr-o simplă dorință într-o realitate palpabilă și durabilă, oferind o șansă reală omenirii și planetei pe care o numim acasă.

Colectează și tu!

Darie Gabriela Daniela, clasa a XI-a,
Liceul Agricol "Sandu Aldea", județul Călărași
Prof. coord. Enciu Daniela Mariana

De vei colecta
Energie vei avea
Sperata o vei recapata
Exemplu bun vei da.
Universul il vei salva
Regulile le vei respecta
Inimi vei bucura

Întoarcerea la natură

Dima Mihaela Alexandra, clasa a XI-a,
Liceul Agricol Sandu Aldea, județul Călărași
Prof. coord. Minculescu Elena

Iubesc natura s-o ocrotesc
Copacii și florile le îngrijesc.
Colegii la joaca îi înveselesc
Cu bicicleta și trotineta călăgoresc.

Îmi doresc să mă întorc la traiul bunicilor
Fără griji o mie, în mijlocul florilor
Cu parfumul lor îmbietor
Totul era fermecător.

De animale îngrijeau,
hrană sănătoasă aveau
Borcane refoloseau
și haine cârpeau.

Mie dor de simplitate,
De frumos, simplu și curat.
De omenie și bunătate
De comuniune cu adevărat.

Fotosinteză pentru un pământ obosit

Dăianu Constantina-Diana, clasa: a XI-a,
Liceul Tehnologic Bâlteni,Loc. Bâlteni, Județul Gorj
Prof. coord: Vuc Mihai

Sub tâmpla serii plânge iar pădurea,
Cu frunze stinse-n clopot de tăceri,
Iar vântul își îngână-ncet durerea
Prin răni adânci de fum și nichelări.

Pe râuri cade luna ruginită,
Ca un sigiliu rece peste lut,
Și iarba, de cenuși împresurată,
Își caută izvoare în trecut.

Dar undeva, sub scoarța grea de zgură,
Mai bate verde-un sâmbure tăcut,
Ca o lumină prinsă-ntr-o făptură
Ce n-a uitat de cerul de-nceput.

Copilul lumii urcă dintre ramuri
Cu ochii plini de muguri și senin
Și strânge-n palme ultimul albastru
Ca pe un psalm rămas dintr-un destin.

El știe graiul apelor curate
Și alfabetul florilor de câmp,
Citește-n zborul păsărilor cartea
Unui Eden ce încă nu-i înfrânt.

De-aceea sapă-n inimi rădăcină
Și seamănă lumina peste noi,
Ca să renască-n fiecare tină
O primăvară fără mușuroi de ploi.

Să nu lăsăm pământul fără nume,
Nici codrul surd sub fier și asfaltări,
Căci omul, dacă-și pierde iar pădurea,
Devine umbră-n propria-i suflare.

Iar mâinele vor crește din cenușă
Doar dacă-n noi păstrăm nealterat
Un fir de verde, viu ca o cătușă
Ce leagă omul de ce-i sacru-n sat.

Atunci pământul va respira iarăși
Prin teii vechi și holdele de grâu,
Iar noi vom fi, în liniștea luminii,
O fotosinteză pentru Dumnezeu.

Suferă pământul

Furtună Georgiana Alexandra, clasa a XI-a,
Liceul Agricol Sandu Aldea, județul Călăraşi
Prof. coord. Minculescu Elena

Într-o clipă m-am trezit
Plin de ambalaje şi hârtii
Pădurile îmi sunt defrişate
Emisii de gaze şi particule în aer
Substanțele toxice în ape sunt deversate.
Poluarea generată de umanitate
Afectează drastic fauna şi flora
Copii şi bătrânii nu mai au sănătate.
Dacă de planeta noastră nu ne vom îngrijora
Viitorul nu ni-l vom salva.

Pământul - îl salvează fiecare

Gavrilă Elena, clasa a X-a,
Liceul Agricol "Sandu Aldea", județul Călăraşi
Prof. Enciu Daniela Mariana

Credeți că, chiar dacă sunt mare,
A treia planeta de la Soare,
Pot să îndur orice poluare?
Cer îndurare și conștientizare
Refolosire, recuperare și reciclare
Să contribuie fiecare la salvarea mea
Nu ar fi o mirare,
Ci o mare realizare
De eşti mic sau mare.
Multumesc de participare!

Verde pentru viitor

Lală Cristina, clasa a VI-a
Școala Gimnazială „Mihai Veliciu,
Loc. Șepreuș, județul Arad
Prof. coord. Braiț Anișoara Mihaela

Vrem mai mult verde pentru noi,
Planeta împreună o salvăm,
Plantăm copaci și multe flori
Ca viața să n-o mai stricăm.
Să reducem fumul greu
Ce ne aduce doar poluare,
Să învățăm să reutilizăm
Obiecte vechi și folositoare!
Reutilizează e sloganul
Pe care noi l-am inventat,
Toți copiii de la școală
Urmează trendul consacrat.
Să aducem viața în câmpii,
Cu parcuri noi și flori de soi,
Să fie mai mult verde pentru tine,
Mai mult verde pentru noi!
La școală parada eco noi o facem
Cu zâmbete și bucurii,
Purtăm costume din deșeuri
Și suntem cei mai fericiți copii!
Natura este casa noastră
Și noi vrem să o protejăm,
Să fie curată și frumoasă,
Omenirea întreagă să salvăm.

Natura nu cere mult

Mihu Patricia Alexandra, clasa a IX-a B,
Liceul Tehnologic „Ion Mincu”, Loc. Tg. Jiu, județul Gorj
Prof. coord. Bârzoi Rodica

Uneori am impresia că oamenii au uitat să privească în jurul lor. Mereu grăbiți pe stradă,cu ochii în telefoane, cu gândurile în probleme și trecem pe lângă copaci, flori, cer, ploaie, fără ca măcar să mai simțim ceva. Ne-am obișnuit atât de mult cu zgomotul, încât liniștea naturii ni se pare atât de ciudată. Și totuși, natura este locul în care sufletul omului se simte acasă,

Tema „Mai mult verde pentru tine, pentru noi” m-a făcut să mă gândesc enorm de mult la lumea în care trăim. M-a făcut cumva să mă gândesc la cum va arăta planeta noastra peste ceva timp. Mă întreb oare dacă generațiile viitoare vor mai avea aer curat, copaci, cer senin sau râuri limpezi.

În opinia mea, cred că pentru unii oameni verdele este doar o culoare, dar pentru mine, sincer, verdele înseamnă viață. Se simte ca acel miros de iarbă după ploaie, umbra unui copac într-o zi toridă de vară, diminețile liniștite de primăvară sau chiar frunzele care dansează în bătaia vântului. E acel sentiment de calmitate pe care îl simți atunci când ești în mijlocul naturii și uiți, pentru câteva momente, de toate grijiile.

Oamenii au nevoie de mai mult decât își dau seama, nu doar pentru aer, nu doar pentru hrană, ci pentru suflet. Atunci când suntem triști, o plimbare prin parc poate să ne mai calmeze.

Natura are un fel aparte de a ne face să simțim că lumea încă are o parte de frumos în ea. Dar din păcate, în ultimii ani, oamenii au început să distrugă tot mai mult ceea ce ar trebui să protejeze.

Pădurile dispar, râurile sunt din ce în ce mai murdare, aerul devine mai greu de respirat, tot mai multe animale rămân fără locuri în care să trăiască. Uneori văd imagini cu păduri tăiate și mă întreb cum pot oamenii să distrugă ceva atât de viu. Un copac nu este doar un lemn, un copac înseamnă ani, viață, aer, umbra sub care poate s-a odihnit cineva, locul în care și-au făcut cuib păsările.

Poate că unii oameni nu înțeleg asta, dar natura simte chiar dacă aceasta nu vorbește. Mi se pare trist că oamenii apreciază natura abia atunci când încep să o piardă.

Ne plângem că este prea cald, că aerul din jurul nostru este prea poluat, că orașele sunt sufocante, dar de multe ori chiar noi contribuim la distrugerea mediului. Aruncăm cu gunoaie în stânga și în dreapta, risipim foarte multă apă, tăiem copaci. Ignorăm problemele pentru că ni se pare că nu afectează direct, dar adevărul este că planeta întreagă suferă din cauza nepăsării oamenilor.

Schimbările climatice nu mai sunt doar ceva despre ce auzim la televizor, le vedem în fiecare an. Verile sunt tot mai fierbinți, iernile nu mai seamănă cu cele de altădată, ploile puternice distrug case și drumuri. Pământul începe, încet, să își piardă echilibrul și poate cel mai dureros lucru este că multe dintre aceste probleme puteau fi evitate.

Uneori oamenii cred că un singur om nu poate schimba nimic, eu nu cred asta, cred că fiecare gest contează, poate că un om care plantează un copac nu schimbă lumea într-o zi, dar schimbă ceva, poate oferă un strop de speranță, poate inspiră și alți oameni, poate acel copac va exista și peste zeci de ani.

Cred că schimbările mari încep totdeauna cu lucruri mici, cu un gest, cu o alegere, cu dorința de a face bine.

Noi, adolescenții, avem o responsabilitate importantă. Suntem generația care va trăi în viitorul construit de oamenii de astăzi. Dacă nu învățăm să protejăm natura există riscul să pierdem

lucruri pe care nici nu le apreciem suficient acum. Poate într-o zi copiii nu vor mai vedea păduri adevărate, poate nu vor mai putea respira aer curat, poate că liniștea naturii va exista doar în fotografii. Gândul acesta mă sperie. Cred că școala ar trebui să vorbească mai mult despre protejarea mediului. Nu doar prin lecții, ci prin exemple reale, prin acțiuni, plantări de copaci, reciclare și prin activități care să îi facă pe elevi să înțeleagă cât de importantă este natura. Oamenii ascultă mai bine atunci când văd cu ochii lor.

Mi-ar plăcea ca oamenii să înțeleagă că planeta nu este doar un loc în care trăim, este casa noastră. Și nimeni nu ar trebui să își distrugă propria casă.

De multe ori, cele mai frumoase amintiri sunt legate de natură. Vacanțele la munte, serile de vară, mirosul teilor, sunetul ploii la fereastră. Toate aceste lucruri simple fac parte din viața mai frumoasă. Cred că ar trebui să învățăm să fim mai recunoscători. Să se oprească uneori din grabă, să privească cerul, să asculte păsările, să simtă vântul. Poate atunci ar înțelege mai bine cât de importantă este natura.

Mai mult verde înseamnă și mai multă sănătate. Parcurile, pădurile și spațiile verzi îi ajută pe oameni să se simtă mai bine, aerul curat ne ajută corpul, liniștea naturii ne ajută mintea. Într-o lume atât de agitată, natura rămâne unul dintre puținele locuri în care oamenii încă pot găsi pace.

Cred că uneori natura ne oferă lecții importante. Ne învață răbdarea, ne învață echilibrul și că lucrurile frumoase au nevoie de timp. Un copac nu crește într-o zi, o floare nu înflorește într-o clipă, totul are nevoie de grijă, la fel și planeta.

Dacă am avea mai multă grijă de natură, poate lumea ar deveni și mai bună. Pentru că atunci când înveți să protejezi viața din jurul tău, înveți și să fii mai bun ca om. Poate că nu putem salva planeta peste noapte, dar putem începe. Putem recicla, putem economisi apa, putem planta flori și copaci, și încuraja și alți oameni să facă la fel.

Fiecare pas mic contează. Poate că într-o zi vom înțelege că banii nu pot cumpăra aer curat, că tehnologia nu poate înlocui o pădure, că nimic artificial nu poate avea frumusețea naturii. Verdele este culoarea vieții, este culoarea speranței și a viitorului. Fiecare dintre noi are datoria să păstreze această culoare vie. Pentru noi, pentru copiii care vor veni și pentru planetă. Pentru că fără natură, am pierde mult mai mult decât ne imaginăm. Am pierde liniștea, frumusețea, o parte din sufletul lumii.

În concluzie, tema „Mai mult verde pentru tine, pentru noi” nu este doar un simplu mesaj. Este un semnal de alarmă, un îndemn, o speranță. Trebuie să învățăm să iubim natura înainte să fie prea târziu. Trebuie să înțelegem că fiecare alegere contează.

Viitorul planetei depinde de oamenii de astăzi. Iar dacă vrem o lume mai frumoasă, mai curată și mai liniștită, atunci trebuie să avem grijă de ceea ce ne ține în viață. Mai mult verde pentru tine înseamnă mai multă sănătate, mai mult verde pentru voi înseamnă mai mult viitor. Și poate că salvând natura, reușim, într-un fel, să ne salvăm și pe noi.

Sentimentele naturii

Mihu Patricia Alexandra, clasa a IX-a B,
Liceul Tehnologic „Ion Mincu”,Tg. Jiu, județul Gorj,
Prof. coord. Bârzoi Rodica

Când răsare soarele, simt un dor în piept,
Vibrarea în iarbă, un vis ce-l tot repet.
Parcă sunt parte din cer, din pământ și din stele,
Iar fiecare clipă în mine, o dorință creste..

Când bate vântul, mă simt liber în zbor,
Ca niște fluturi ce își caută drumul lor
Frunzele îmi spun o poveste tăcută,
Un ecou al iubirii, o lume neînfricată.

Iar când plouă lin, simt că timpul se oprește,
Ca un vis ce în suflet, tot mai mult crește.
Natura e mama, e cântec, e dor,
Și eu, elevul, prind dragoste, în fiecare zbor.

Sfera vieţii

Mihuţ Ioan-Vlad, clasa a XII-a,
Liceul Tehnologic Motru,
Loc. Motru, județul Gorj
prof. coord. Albăli Ramona

Pe axa gloriei se învârte
Globul vieții, pământesc,
În jurul razei, stelei, tatăl,
Are viață ca-n povești,
Iat-o acuma în splendoare,
Mama vieții pământești.

În vidul morții ea înflorește,
Splendoarea ea și-o arată.
Ca sămânță neplantată
Ne-a născut din sânul ei,
Iată draga mamă ce ne-a dat,
Munți și văi cu soarta lor,
Pârâul vieții revărsat.

În marea albastră de fără cap,
Ne-am hrănit cu a ei esență,
Dăinuim pe a ei splendoare
Fără gând la trupul ei.
O ce mamă dragă, încă lasă de la ea!
Tot călcăm pământul ista.

Ca pe sânul lui Avraam,
Fără griji la zi și mâine,
Uităm seva pământească
Ce curge în vena noastră,
Ne face inima să bată,
Dar tot degeaba, ce păcat!

Căci noi n-o iubim pe mama noastră
Și podoaba vieţii ei, verdeaţa
Răspândită în lung și-n lat
Doar ca noi să mai trăim,
Să vedem cu ochii noștri
Cum înflorește macul drag.

Cu a ei rochie elegantă,
Ca orice floare fermecată,
Unde bate vântul lent
Pe câmpia vieții noastre,
Tot trăim că doar trăim...
De aceea răul noi îl aruncăm,
Îl dăm afară în natură.

Pe câmpia vieții noastre,
Fără minte ca să știm
Că-i jignire asupra noastră,
Ură față de propria rasă,
Stăm cu brațele încrucișate
În timp ce răul va înflori
Ca boală nouă pe mintea noastră,
Mucegaiul ignoranței ne-a învățat să doar trăim,

În timp ce mama vieţii noastre
Încă moare în tăcere
Și a ei splendoare, rugineşte,
Încă ţine la sămânţă
Cu speranța unei mame,
Când creaţia ei se va trezi
Va îngriji natura verde,
Viaţa verde ...

Un viitor mai verde pentru noi

Mohaci Andrei Ionuț, Clasa a VII-a
Școala Gimnazială „Mihai Veliciu”,
Loc. Șepreuș, județul Arad
Prof. coord. Braiț Anișoara Mihaela

Planeta albastră ne strigă în tăcere,
Să o salvăm de plastic și durere.
E timpul lumii să se trezească,
Natura mamă să mai trăiască.

Fii tu schimbarea, reduce ce consumi,
Învață azi și restul lumii!
Prin reutilizarea lucrurilor vechi,
Păstrăm natura fără perechi.

Plasticul n-are ce căuta în natură,
Să nu lăsăm pe pământ nicio zgură.
Un capac cu suflet donat pentru un om,
Salvează o viață și crește un pom.

Hai, reciclează tot ce se poate,
Dă-le deșeurilor o altă parte!
Sădim un copac, iubim iarba deasă,
Mai mult verde în jur, în viață și-n casă.

Păduri și mări vor respira iar curat,
Când tot ce-i verde va fi protejat.
Vrem codri curați și poteci prin zăvoi,
Un viitor mai verde pentru noi!

Iar la final, cu haine din cartoane,
Vom defila în aplauze și fanii în picioare.
La marea noastră parada eco din școală,
Facem planeta curată și o lăsăm fără pată!

Grădina prichindeilor

Ochian Teodor, clasa a III-a
Școala Gimnazială „Emil Atanasiu”
Loc. Garoafa, județul Vrancea
Prof. coord. Bobeică Magda Bianca

Într-o grădină plină de culori și de zâmbete,
Cresc flori frumoase și-n frunzele lor, albine cântă-n sărbete,
Plouă ploaia dulce, iar apa cade-n cântec,
Iar copiii joacă-n veselie, cu inima-n tanec.

Buturugile-și fac casă, furnicile-și muncesc,
Iar viermi mici se-ntinde-n pământ și-și susură-și strâng,
Soarele-și varsă razele pe frunzele verzi,
Și pasul copilului ușor se-nclină peste pământul plin de visuri și cuvinte necuvântate.

În grădina prichindeilor, totul-i pus la cale,
Fiecare floare-o poveste, fiecare frunză-o veste,
Iar copiii care-o vizitează-n fiecare zi,
Găsesc acolo darul cel mai mare: iubirea naturii și a vieții!

Elegie pentru un copac nenăscut

Panduru Ionela-Cristina, Clasa a XI-a
Liceul Tehnologic Bâlteni,
Loc. Bâlteni, județul Gorj
Prof. coord. Gavrilă Georgiana

În fiecare mugur doarme-o lume
Cu râuri limpezi și cu cer senin,
Iar iarba scrie numele de mâine
Cu alfabet de rouă și pelin.
Pădurile își leagănă tăcerea
Sub mâna albă-a lunii de april,
Și-n ramuri bate inima durerii
Ca-n pieptul unui vechi și blând copil.
Dar omul trece surd prin frumusețe,
Aprinzând fier și fum peste câmpii,
De parcă n-ar auzi cum plânge
Lumina prinsă-n ochii celor vii.
Am văzut râuri îmbrăcate-n umbre
Și păsări fără cer, fără hotar,

Iar teii își pierdeau încet parfumul
Sub greutatea vremii de cleștar.
Și-atunci un frunzei i-am auzit suspinul —
Subțire, ca o rugă către nord —
Ca și cum Terra și-ar fi spus destinul
Prin glasul stins al ultimului acord.
Căci nu se moare numai-n trup, ci-n verde,
În floarea care cade prea devreme,
În codrul care nu mai știe vântul
Și-n ploaia care uită să mai cheme.
De-aceea strâng pământul laolaltă
În vers curat și-n suflet tremurat,
Ca omul să-și aducă iar aminte
Că este fiu al ierbii, nu împărat.
Și poate mâine, după-atâta noapte,
Va înflori din nou câte-un stejar,
Iar lumea va-nvăța să-și poarte pașii
Ca pe o rugă spusă la altar.

Natura, casa noastră colorată

Popescu Maria-Andreea, clasa: a V-a,
Școala Gimnazială Nr.1 Rovinari, județul Gorj
Prof. coord. Popescu Claudia

Natura înseamnă liberate,
E viață pură și sănătate,
E aerul pe care îl respirăm,
Pe verzi câmpii unde ne bucurăm.

Frumoase păsări pe cer în zbor,
Ne încântă cu glasul lor.
Parfumate flori în mii de culori,
Ne umplu zilele de splendori.

Vântul ușor ne mângâie lin,
Sub un cer albastru și senin,
Iar glasurile vesele de copii,
Ocrotesc natura în fiecare zi!

Orașul în care copacii deveniseră amintiri

Simion Maria Diana, clasa: a XII-a,
Liceul Tehnologic Bâlteni,
Loc. Bâlteni, Județul Gorj
Prof. coord. Vuc Adela-Lavinia

Există orașe care cresc atât de repede, încât uită să mai lase loc pentru cer. Acolo, diminețile nu mai miros a iarbă udă, ci a asfalt încins și fum grăbit. Oamenii merg unii pe lângă alții fără să se privească, cu ochii lipiți de ecrane și cu sufletele tot mai departe de lumină.

În astfel de locuri, natura nu moare dintr-odată. Ea dispare încet, ca o fotografie care se șterge sub ploaie.

La început dispar lucrurile mici. Un fluture care nu mai apare primăvara. Un tei care nu mai înflorește. Umbra rece a unui copac tăiat pentru încă o parcare. Nimeni nu observă imediat tragedia, pentru că lumea modernă a învățat să facă zgomot tocmai ca să nu audă ce pierde.

Și totuși, există momente în care natura își face simțită absența cu o durere aproape omenească. În verile sufocante, când aerul pare imposibil de respirat, oamenii caută instinctiv umbra arborilor pe care tot ei i-au distrus.

În orașele unde râurile au devenit cenușii, copiii desenează în caiete ape albastre pe care nu le-au văzut niciodată în realitate. Poate că aceasta este cea mai tristă formă de moștenire: să lași generațiilor viitoare amintirea unor frumuseți pe care nu le vor mai putea atinge.

Omul contemporan seamănă uneori cu un călător care își distruge propria casă pentru a-și face foc să se încălzească o singură noapte.

Consumăm păduri, ape și aer cu iluzia că planeta este infinită. Dar pământul nu este infinit. Nici răbdarea lui nu este.

Există o cruzime tăcută în felul în care ne-am obișnuit cu distrugerea. Vedem știri despre incendii, despre animale dispărute, despre râuri poluate și continuăm să ne bem cafeaua liniștiți. Poate fiindcă tragediile repetate devin, în timp, simple imagini. Numai că natura nu este o imagine. Ea este însăși condiția existenței noastre.

Într-o lume tot mai artificială, oamenii au început să sufere de o foame ciudată: foamea de verde. De aceea fug spre munți în weekenduri, caută liniștea pădurilor și ascultă ploaia ca pe ceva miraculos.

Fără să-și dea seama, ei caută de fapt întoarcerea la propria lor origine. Pentru că omul nu s-a născut dintre ziduri, ci dintre copaci, ape și lumină.

Poate că salvarea planetei nu va veni dintr-o invenție spectaculoasă, ci dintr-o schimbare de privire. În clipa în care oamenii vor înțelege că un copac valorează mai mult decât lemnul lui, că un râu înseamnă mai mult decât apa pe care o conține și că natura nu este proprietate, ci miracol, lumea va începe să respire altfel.

Iar atunci orașele nu vor mai fi locuri în care copacii au devenit amintiri, ci locuri în care oamenii au învățat, în sfârșit, să trăiască fără să rănească pământul care îi ține vii.

Malul Siretului

Țabără Ariana, clasa a VIII-a,
Școala Gimnazială „Petrache Blîndu ”,
Loc. Ciușla, județul Vrancea
prof. coord. Murgeanu Ana Alina,

Pe sub sălcii pletoase, unde timpul pare blând,
Curge Siretul la vale, oglindind cerul în prund.
Malul lui e o poveste scrisă-n șoapte de zăvoi,
Unde apele bătrâne se întâlnesc cu noi și voi.

Dimineața, când în aburi se trezește din somn greu,
Malul pare-o pânză veche pictată de Dumnezeu.
Nuferi galbeni bat la porți de stufăriș des și tăcut,
Iar o pasăre măiastră cântă-un timp ce a trecut.

La amiază, când lumina joacă-n valuri argintii,
Pe nisipul cald și neted mai aleargă amintiri;
Rădăcini adânci și vechi, ca niște palme de pământ,
Țin în brațe malul mândru să nu-l ia apa în vânt.

Seara-și varsă pe Siret tot jarul roșu din amurg,
Și pe mal, în umbra deasă, clipele mai lent se scurg.
Liniștea se lasă grea, ca o taină de demult,
Doar un greier și o broască o mai cântă în tumult.

Mal al apelor nedomolite, martor mut la câte-au fost,
Lângă unda ta curată sufletul își află rost.
Rămâi veșnic o suflare de verdeață și de dor,
Oglindit în apa lină, sub un cer nemuritor.

Salvarea Siretului de la poluare

Dogaru Gabriel , clasa a VIII-a,
Scoala Gimnazială „Petrache Blîndu ”,
Loc. Ciușla, județul Vrancea
prof. coord. Murgeanu Ana Alina,

Totul a început sâmbătă dimineață, la ora șapte. În timp ce oamenii normali încă visau cai verzi pe pereți, vreo zece voluntari entuziaști – printre care și eu, înarmat cu o câteva doze de cola și un optimism periculos – ne-am adunat pe malul Siretului pentru o acțiune de ecologizare. Planul era simplu: strângem gunoaiele, salvăm natura, facem poze pentru social media și ne întoarcem acasă eroi. Realitatea de pe teren, însă, a avut cu totul alte planuri.

Odată ajunși în zăvoi, coordonatorul acțiunii, un tip pe nume Costel, care purta o șapcă verde și un fluier de arbitru, ne-a împărțit saci menajeri și mănuși de latex.

— Dragi elevi, a strigat Costel prin portavoce, deși eram la un metru de el, Siretul ne strigă după ajutor! Astăzi suntem scutul lui protector! Cine e gata de luptă?

— Eu aș fi gata, dar mai bine dă-mi un sac mai mare, că văd deja un frigider în stufiș, a strigat Andrei, cel mai corpolent dintre voluntari, potrivindu-și mănușile cu determinarea unui chirurg.

Ne-am pus pe treabă. Primele zece minute au fost glorioase. Am adunat pungi, doze de suc și ambalaje de pufuleți. Însă, pe măsură ce înaintam, am ajuns în zona „marilor descoperiri arheologice”. Creativitatea concetățenilor noștri din Ciușlea nu cunoaște limite.

— Hei, priviți aici! a strigat o colegă, ridicând triumfătoare un pantof de damă, mărimea 38, cu toc cui, parțial îngropat în nămol.

— O fi Cenușăreasa din Moldova, am râs eu, adunând de lângă el un tub de televizor care probabil prinsese live Revoluția din '89. Sau vreo sirenă mai modernă, care s-a plictisit de coadă și a trecut pe tocuri.

Adevărata epopee a început când Andrei a zărit un cauciuc uriaș de tractor blocat în mâzgă.

— Pe ăsta îl iau eu, e trofeul meu! a strigat el mândru.

S-a propulsat spre cauciuc, dar a uitat o regulă de bază a fizicii: nămolul de pe malul Siretului este, de fapt, un amestec de nisip mișcător și lipici industrial. În secunda următoare, Mitică era înfipt până la genunchi în mâzga cenușie.

— Ajutor! Nu mă mai pot mișca! Mă trage Siretul în adâncuri! a strigat el, cu ochii măriți de panică, deși apa îi trecea abia de glezne.

— Nu te lăsa, Andrei! Trage de cauciuc! a urlat Costel, fluierând de zor din fluierul de arbitru, de parcă asta ar fi ajutat la ceva.

— Lasă cauciucul și dă-ne mâna! am strigat eu, prinzându-l de jachetă.

A urmat o operațiune de salvare demnă de documentarele de pe Discovery Channel. Patru inși l-am prins pe Andrei de subsuori, făcând un lanț uman, în timp ce doi câini comunitari din zonă lătrau frenetic, oferind indicații tactice. Cu un sunet strident, nămolul l-a eliberat în cele din urmă pe Andrei, dar a păstrat drept tribut cizmele lui de cauciuc. El a picat pe spate în iarbă, rămânând doar în șosete cu ursuleți, dar – un adevărat erou – nu a dat drumul trofeului.

La prânz, malul Siretului arăta complet diferit. Aliniați ca la paradă, zeci de saci plini ochi așteptau mașina de salubritate. Eram epuizați, plini de noroi din cap până în picioare, iar eu aveam o creangă de salcie încurcată în păr, dar eram fericiți.

Costel s-a apropiat de Andrei, privindu-i șosetele pline de noroi:

— Ei, Andrei, te-ai sacrificat pentru patrie. Cum te simți?

— Sincer? Mi-e foame. Dar Siretul e mai curat, iar ursuleții mei de pe șosete au avut parte de aventura vieții lor!

Am râs cu toții, privind apa care curgea acum lină, fără să se mai izbească de bidoane de plastic. Am salvat malul Siretului și, deși nu am primit medalii, am plecat acasă cu o mare certitudine: data viitoare, venim cu cizme cu sistem de blocare.

Pădurea magică

Gavrilă Andreeea, clasa a III-a
Școala Gimnazială „Emil Atanasiu”
Loc. Garoafa, județul Vrancea
Prof. Bobeică Magda Bianca

În codrul plin de verdeață și de vise,
Se-ntinde o lume de basm și de surprize
Copacii-și ridică brațele-n sus,
Iar păsările cântă-n cor.

Flori colorate-și deschid petalele-n zori,
Și fluturi ușori plutesc peste flori,
Iarba moale-și șoapte taine către vânt,
Iar soarele-și varsă razele-n cuvânt.

Aici în pădure, unde totul-i viu,
Copiii găsesc al lor rai pitoresc verzuliu
Frunzele șoapte-și-ascund secrete-ntuneci,
Și noaptea pădurea se-nclină și-ți spune-n zumzet:
"Să fii fericit, copile, iar tu niciodată nu-ți uita acestei minuni!"

Despre oamenii care uită să privească cerul

Ungureanu Ștefania Raluca, clasa a X-a
Liceul Tehnologic Bâlteni, județul Gorj
Prof. coord. Vuc Mihai

Există o tristețe modernă pe care puțini oameni o observă. Ea nu vine din sărăcie, nici din războaie, nici măcar din singurătate. Vine din faptul că omul contemporan a început să trăiască tot mai departe de natură. Astăzi, oamenii cunosc prețul aproape tuturor lucrurilor, dar uită valoarea unei dimineți curate, a unei păduri sau a unui râu limpede. Trăim într-o lume care construiește necontenit, dar care distruge, fără să-și dea seama, tocmai frumusețea ce o ține vie.

Orașele moderne seamănă tot mai mult cu niște labirinturi de beton în care cerul se vede puțin și grăbit. Copiii cresc între ziduri și ecrane, învățând să atingă tehnologia înainte să atingă iarba. În multe locuri, cântecul păsărilor a fost înlocuit de zgomotul mașinilor, iar aerul nu mai are miros de ploaie și pământ, ci de fum și grabă. Omul a transformat natura într-un lucru obișnuit, uitând că tot ceea ce respiră, mănâncă sau iubește depinde de ea.

Poate că adevărata problemă a lumii moderne nu este doar poluarea mediului, ci răcirea sufletului omenesc. În clipa în care omul nu mai este impresionat de frumusețea unui copac sau de liniștea unei seri de vară, începe să piardă ceva esențial din propria umanitate. Natura nu este importantă doar pentru că produce oxigen. Ea este importantă pentru că îi oferă omului echilibru, liniște și sentimentul apartenenței la ceva mai mare decât el însuși.

De multe ori, oamenii cred că planeta va putea suporta orice. Taie păduri, poluează râuri și consumă resurse ca și cum pământul ar fi infinit. În realitate, natura are o răbdare uriașă, dar nu nelimitată. Schimbările climatice, incendiile, seceta și dispariția speciilor sunt semnale ale unei lumi care începe să obosească. Planeta nu se răzbună pe oameni; doar suportă din ce în ce mai greu nepăsarea lor.

Cu toate acestea, există încă speranță. Ea se află în oamenii care plantează copaci fără să aștepte nimic în schimb, în cei care aleg să protejeze pădurile, în copiii care încă se opresc să privească un fluture sau un apus. Natura poate fi salvată doar dacă omul învață din nou să o privească nu ca pe o resursă, ci ca pe o parte din propria sa existență.

Poate că lumea nu are nevoie doar de tehnologii noi, ci și de o nouă sensibilitate. Oamenii trebuie să redescopere bucuria lucrurilor simple: liniștea unei păduri, lumina dimineții, parfumul teilor înfloriți sau cântecul ploii. În aceste lucruri aparent neînsemnate se ascunde adevărata frumusețe a vieții.

În fond, omul nu va putea trăi niciodată cu adevărat departe de natură. Oricât de moderne ar deveni orașele și oricât de avansată ar fi tehnologia, sufletul omenesc va continua să aibă nevoie de cer, de verde și de lumină. Iar în ziua în care oamenii vor învăța din nou să privească cerul, poate că planeta va începe și ea să respire mai ușor.

Planeta noastră

Țâmpău Iacov Timotei, clasa a VII-a,
Școala Gimnazială Nr.1 Răchiți,
Loc. Răchiți, județul Botoșani
Prof. coord. Pinghireac Simina-Elena

Pământul este casa noastră,
Cu iarba verde la fereastră,
Cu munți înalți și ape line,
Cu soare cald și flori senine.
Dar uneori uităm prea des
Că tot ce-avem nu e de prisos.
Un pom tăiat, un râu murdar
Înseamnă-un viitor mai amar.
De aceea vreau să spun
Că fiecare gest e bun:
Să reciclăm, să îngrijim,
Planeta să o ocrotim.
Mai mult verde pentru toți,
Pentru oameni și nepoți,
Pentru mâine, pentru noi,
Pentru cer curat și ploi.